கடவுள் துணை.

விஷ்ணு சர்மா இயற்றிய

"பஞ்சதந்திரக் கதை."

தமிழாக்கம் : தாண்டவராய முதலியார்

பஞ்சதந்திரக்கதை - வரலாறு.

கல்விப்பொருளிலுஞ் செல்வப்பொருளிலுங் குறையில்லாதவர்களுக்கு கூறயிடமாயிருக்கிற பாடலிபுறமென்னுமொரு பட்டினமுண்டு அப்பட்டினத்திற் சகல குணங்களோடுங் கூடியிருக்கிற சுதரிசனென்னும் ராசன் ஒருவனிருந்தான். அந்த ராஜா தன்பிள்ளைகள் படியாமல் மூடர்களா யிருக்கிறதைக்கண்டு வெகு விசனத்தோட ஆலோசிக்கத் தொடங்கினான். அஃதெப்படி யென்றால் கல்வியுந் தர்மகுணமுமில்லாத பிள்ளைகளிருந்தாவதென்ன பால்கொடாத வெருமைகளைக் காப்பாற்றி பலனுண்டாவதென்ன வேதசாஸ்திர மறிந்தவனாக ஒரே பிள்ளையிருந்தா லவனாலே குடும்பமெல்லாஞ் சுகமடையும். இப்படிக்கில்லாத பிள்ளைகள் கற்பத்திலேயே யழிந்தானாலும் அழியாவிட்டாற் பிரந்தவுடனே இறந்தானாலும் இரவாவிட்டாற் பெண்ணாகவானாலும் இல்லாவிட்டாற் பெண்சாதி மலடியாகவானாலும் போகிறது நல்லகுலத்தில் யோக்கியமான பிள்ளை இருக்கலாகாது சன்மாந்திர புண்ணியத்தினாலே இம்மை மறுமைக்கு சுகங்கொடுக்கிற புத்திரனுண்டாகிறான் பாபத்தினாற் குலத்தைக் கெடுக்கிற புத்திரனுண்டாகிறான் மேலு மிந்தப் பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் என்ன தவஞ் செய்தவர்களோ வென்று கண்டோர் சொல்லும்படி நடக்கிறவனல்லவோ பிள்ளையென்று தனக்குள்ளே ஆலோசித்துப் பெருமூச்சு விட்டுப் பின்பு சபையைப் பார்த்து பருவமும் செல்வமும் ராச்சியமும் அறிவில்லாமையுமாகிய இந்த நான்கிலு ளொன்றொன்று தானே கேட்டுக்கொல்லா மிகுந்த துணையாயிருக்கும் இந்த நான்கு மொருவனிடத்திலிருந்தால வனென்னபாடுபடான் ஆகையால் பிள்ளை எண்ணிக்கைக்குப் பிறந்து துர்மார்க்கர்களா யிருக்கிற வென்பிள்ளைகளை நீதி சாஸ்திரோபதேசத்தில் யெந்த மகாபுருஷன் மறுஜனனம் வாப்பண்ணுவானென அப்போது சகல நீதி சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவனாகிய சோமசன்மா வென்பவனெழுந்து இவர்களுக்குச் சமா வரிசையுடையவர்களில் வுலகத்திலில்லை-

யென்று சொல்லும்படி எதோ நான் ஆறு மாதத்திற் செய்ய மாட்டுவேன் அதுவரைக்கும் நீர் நாளை யெண்ணிக்கொன்டிருமென்று சபதம் பண்ணினான்.

அதைக் கேட்டு நடுகடலிற்றிசை தப்பியாகிய மாலுமிக்கோர் துரை ோற்றினாற்போல ராசா மிகவுமனமகிழ்ந்து அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்து தன்னுடைய பிள்ளைகளை அவன் வசத்தில் ஒப்பிவைத்தான். சோமசன்மா உடனே அப்பிள்ளைகளைத் தன் வீட்டுக்கழைத்துக் கொண்டு போய்க் கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சி சர்க்கரைக் கட்டியாகத் திரட்டினாற் போல நீதி சாசாஸ்திரங்களைப் பஞ்சதந்திரக் கதையாகக் கற்பித்து ராஜ குமாரர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான். அஃதெப்படியென்றால் சோமசன்மா ஓ ராசகுமாரர்களே உங்களுக்கு வேடிக்கையாகச் சில கதைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சொல்ல அதென்ன கதையென்றார்கல். பஞ்ச தந்திரக்கதையென்று சொன்னான். பஞ்சதந்திரமென்பதென்ன தெரியச் சொல்ல வேண்டுமென்றார்கள். அவை மித்திரபேதம், சுகிர்தலாபம், சந்திவிக்ரகம், அர்த்தனாசம் அல்லது லப்த ஆனி, அசம்பிரேக்ஷிய காரியத்துவம் என ஐந்து தந்திரங்களுண்டு; அவைகளுள் மித்ரபேதமாவது சினேகத்தைக் கெடுத்துப் பகையுண்டாக்கல்; சுகிர்தலாபம் தங்களுக்குச் சமமானவர்களோடு கூடிப் பகையில்லாமல் வாழ்ந்திருக்குதல்; சந்தி விக்கிரமாவது பகைவரையடுத்து உறவுசெய்து வெல்லுதல்; அர்தநாசமாவது தன் கையிற் கிடைத்த பொருளையழித்தல்; அசம்பிரேக்ஷிய காரியத்துவமாவது யாதொரு காரியத்தையுந் தீரவிசாரியாமற் செய்தல் என்று சொன்னான். ராஜகுமாரர்கள், ஐயா அந்தக்கதைகளை எங்களுக்கு விளக்கச் சொல்லவேண்டுமென் றார்கள். சோமசன்மா உங்களுக்கு மங்கள முண்டாகவென் றாசீர்வதித்துச் சொல்லத்தொடங்கினான்.

வரலாறு முற்றிற்று.

முதலாவது
மித்திரபேத தந்திரம்

ஒரு காட்டிலொரு சிங்கமும் எருதுங்கூடி மிகவும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்திருந்தன. அந்த சினேகத்தைக் கோள் சொல்லும் லோபகுணமுள்ள ஒரு நரி வந்து கெடுத்ததென்று சொல்ல ராச குமாரர்கள் அதெப்படியென சோமசன்மா சொல்லத் தொடங்கினான்.

தென்னாட்டிலே மகிழாரூப்பமென்னும் பட்டணத்தில் வர்த்தமானனென்றொரு வர்த்தகனிருந்தான். அவனுக்கு வெகு பணமிருந்தும் இன்னும் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் யோசிக்கலானான். எப்படியென்றால் யாதொன்று சம்பாதிப்பது அருமையோ அதை சம்பாதிக்கவேண்டும்; சம்பாதித்ததைக் காப்பாற்ற வேண்டும்; காப்பாற்றினதை விருத்தி பண்ணவேண்டும்; விருத்தி பண்ணினதை தானும் அனுபவித்து உத்தம மாத்திரத்திற் செலவழிக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் காப்பாற்றாத திரவியம் நாசமாகும் விருத்தி பண்ணாதது குறையும்; தானும் அனுபவித்துச் சற்பாத்திரத்திற் செலவழியாதது வீணாகுமென்றும் சாஸ்திர மிருக்கிறதினாலும் மேலும் இன்பமும் புண்ணியமும் கீர்த்தியும் மனிதற்குள்ளே பெருமையும் உறவும் நினைத்ததை முடித்தலும் யாருக்குண்டு திரளாகப் பணங்குவித்தவர்களுக்கே யுண்டு; அல்லாதவர்களுலகத்திலே நடைப்பிண மாவார்களாகையினாலும் மென்மேலும் சம்பாதிப்பதே யோக்கியமென்று ஆலோசித்துக் கொண்டு தன்னிடத்திலிருக்கிற சரக்குகளை வண்டியிலேற்றி அதில் சஞ்சீவகன் நந்தகனென்னும் பெயரையுடைய இரண்டு எருதுகளைப் பூட்டி நடத்திக் கொண்டு தேசாந்திரம் போனான். போகும்போதொருநாள் நெருங்கிய காட்டிலே மிகுந்த பாரத்தினாற் சஞ்சீவகனென்னும் எருது காலிடறி விழுந்து நொண்டியாச்சுது. அப்போது வர்த்தமானன் அந்த எருதுக்குப் பதிலாக வேறோரெருதை வண்டியிற் கட்டி யோட்டிக்கொண்டு அவ்வெருதுக் கோராளை காவல் வைத்துப்போனான். பிறகந்தச் சேவகன் வர்த்தகனிடத்துக் கிரண்டொருநாள் கழித்துப் போயந்த எருது செத்துப்போச்சுதென்று புளுகினான்.

இங்கே எருதோவென்றால் ஆயுசு பலத்தினாற் பிழைத்துப் புல்லு முதலாகிய மேச்சலால் மிகவும் பெருத்துக் கொழுத்து ஒடிந்த காலுங்கூடி அந்த காட்டில் யதேச்சையாகத்திரிந்துக் கொண்டிருந்தது. அப்படியிருக்கையில் ராச்சிய பட்டாபிஷேக சடங்குகளில்லாமல் காட்டிற் சஞ்சரிக்கிற பிராணிகளுக்கெல்லாந் தன்வல்லமையினா லிராசத்துவத்தை யடைந்திருக்கிற சிங்கமானது தன் பராக்கிரமத்தாற் சம்பாதிக்கப்பட்ட ராச்சியத்தைச் சுகமாக யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் தாகமெடுத்துத் தண்ணீர் குடிக்க யமுனையாற்றங்கரைக்குப் போகும்போது அங்கே சடுதியிலென்றைக்குங் கேட்டறியாத பேரிடி முழக்கம்போலும் அந்த ரிஷப முக்காரம்போட்ட தொனியைக்கேட்டு திடுக்கிட்டேது புதிதா யிருக்கிறதென்று பயந்து நடுங்கித் தண்ணீர் குடியாமற் சும்மாவசைவற நின்றுவிட்டது. அப்போது யவ்விடத்திலிருந்த சிங்கத்தினுடைய பிரதான மந்திரி குமாரராகிய கரடகன் தமனகனென்கிற மந்திரிகளிரண்டு மிந்தவதிசயத்தையறிந் தொன்றுக்கொன்று பேசத் தொடங்கின தெப்பெடியென்றால் தமடகன் கரடகனைப் பார்த்து நம்முடைய ராசா

தண்ணீர்க்குப்போய் குடியாமலேன் சும்மா நிற்கிறாறென கரடகன் அதை விசாரிக்கிறதினால் நமக்காவதென்ன இறையகப்படுமா பெருமை யுண்டாகுமா கிணற்றுத்தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன் சும்மாவிருப்பேனென்றால் தனக்குத்தகாத காரியத்தைச் செய்கிறவன் கடாவிய வாப்பைபிடுங்கின குரங்கு பட்டபாடு படுவானென்று சொல்ல அதென்னவென்று கரடகன் கேட்க தமனகன் சொல்லுகிறது,

மகத தேசத்திலிருக்கிற சுகத்தனென்போனொருவன் கோயிற்றிருப் பணியாகக் கொண்டு வந்தருக்க மரங்களில் வாட்காரன் பிளக்கும்படி முளைகளடித்து விட்டுப்போன வொருமரத்தின் மேலந்தக் கோயில் னந்தவனத்திலிருக்கிற குரங்குகளிலொன்று வந்துட் கார்ந்தது. அப்போது அம்மாப்பிளப்பிற் றனபீசமிறங்கி யிருப்பதை யறியாமலடித்த முளையையசைத்து பிடுங்கினவுடனே பிளப்பு நெருங்கிப் பீசநசுங்கி யருந்தது. ஆதலால் தனக்குத் தகாத காரியத்தைச் செய்தால் யார்க்கும் பிராணச்சேதம் வருமென்று சொல்லி நேற்று நாம் தின்று மிகுந்திருக்கிற யிரையைத்தின்று சுகமாயிருப்போம் வாவென்று கரடகனழைத்த பின்பு தமனகன் கரடகனைப் பார்த்து சுவாமி காரியஞ்செய்யாம லிறைதேடுகிறதையே பெரிதாக நினைக்கலாமா ஒருவன் தன்மித்திரர்களுக் குபகாரமுஞ் சத்துருக்களுக் கபகாரமும் பண்ணவேண்டும் அதற்கு ராஜ சேர்வையே தக்கது மேலும் ராசாவை யடுத்திருக்கையில் வெகுசனங்களுக்கு நன்மை செய்வதே ராச சேவைக்குப் பிரயோஜனமாம் இல்லாவிடிற் காக்கையுங் காசுபுலியையு மெச்சிலையையு மலத்தையுந் தின்றாயிரம் வருஷம் பிழைத்திருக்கிறது நாயும் பசையில்லாத வெள்ளெலும்பை கௌவிக் கடித்துப் பல்லசைந்தும் பசிதீராமற் சந்தோஷத்தையடைகிறது.

மேலுமெசமானுன் கையிலிருக்கிற வொருதவள வெச்சிலைப் பார்த்துக் கால்லிழுத்து வயிற்றை யெக்கிக்கொண்டு துளியீ முகத்தை காட்டி முதத்தைப் பார்த்து வாலைக் குழைத்துக் கெஞ்சிக்காததுக்கிடந்து கொஞ்சமெச்சிலை வாங்கித் தின்னும் யானையோ பாகனைப் பாராமலு மருக்காமலுமவன் வேண்டி வேண்டி வலியக்கொடுக்க கரவத்தோடு வாங்கி நாயைக்காட்டிலு மாயிரம்பங் கதிகஞ் சாப்பிடும் சிங்கம் பசியினாற் சங்கடப்படும்போது நரி சமீபத்திலிருந்தாலும்மதை சட்டைப்பண்ணி யானையையே கொல்லும் ஆதலாலுலகத்தில் யார் புகழோடுசீவிக்கிறார்களோ அவர்களே பாக்கியவானகள் சிறுகுழிகள் கொஞ்சந் தண்ணீரால் நிறையும் எலியின் சோங்கை சில தானியத்தால் நிறையும் யப்படி போலமூடன் இதாகிதந் தெரியாமற் கொஞ்சத்திலே சீவனம் பண்ணுவான் ஆனாலவனுக்கும் பசுவுக்கும் மென்னபேதம் ஆகையால் ராச காரியம் பார்த்து பெருமையுடனே சீவிக்கிறதே நல்லதென்றிப்படி சொல்லக் கேட்டு கரடகன் தமனகனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறது

நல்லது யிந்த யோசனைகளுக்கு மிகதப் பேச்சுகளுக்கு மிப்போது நாம் ராச காரியத்திலிருக்க வில்லை இறைதேடுகிற காரியத்திலிருக்கிறோம் ஆதலால் நீஏன வீணான மனோராச்சியம் பண்ணுகிறாய் முடவன் கொம்புதேனுக் காசைப்பட்டாற் கிட்டுமோ வென்றிகழ்ந்துசொல்ல தமனகன் சொல்லுகிறது நல்லதிருக்கட்டும் பிரதானியுங் காலத்தினாலப் பிரதானியாகிறான் தன் முயற்சியாலுங் குணத்தினாலும் வலுவானவனுஞ் சமர்த்தனாகிறான் அல்லாமலும் யாவருமேலான காரியத்தையே ஆலோசிக்க வேண்டும் அது கைகூடா விட்டாலும் பெருமை வரும்

புத்திசாலிகளருமையான காரியங்களைச் செய்வார்கள் மலையுச்சியிலொரு பெருங் கல்லை யேற்றுதலரிது அங்கிருந்ததைத் தள்ளுதலெளிது ஏரியிநீரைக் கட்டுதலரிது உடைத்தலெளிது ஆகையால் பெருமையுஞ் சிரும்மையு மவராலேயே வரும் முயற்சியுடைய ரிகழ்சியடையாரென்னும் பழமொழியினாலும் கேட்டிலை யாவென் றிப்படிச் சொல்ல தமனகனை கரடகன் பார்த்து நல்லது நீ போய்ச் சிங்கத்தினிடத்தி லெதை குறித்துப் பேசுவாயென தமனகன் நம்முடைய சுவாமி மூடத்தனத்தாற் பயந்திருக்கிறான் அதை நீ எப்படியறிந்தாயென்று கேட்கிறையோ சொன்ன பொருளைப் பட்சி மிருகங்களு மறிந்துகொள்ளும் சொல்லாலறிகிறவனே பண்டித னப்படி அறியாவிட்டாற் புத்தியாற் பிரயொசனமெனன ஆகையால் நானிங்கிருந்தபடியே யறிந்தேன் இப்போது நானிதை முன்னிட்டு கொண்டுபோய்ச் சிங்கத்தை சினேகம் பண்ணிக் கொள்ளுகிறேனென தமனகனைப் பார்த்து கரடகன் சொல்லுகிறது நம்முடைய ராசாக்கள் மோந்து கொள்வதுபோற் கடிக்கிறவர்கள் அரசரும் நெருப்பும் பாம்புஞ்சரி ஆதலால் பழக்கமில்லாமலன்னை எப்படி சினேகம் பண்ணிக்கொள்வாயென அப்போது பெரிதுபரக்கிற பரவைகளுக் கெதுதூரம் வித்வானுக் கெதுபரதேசம் பிரியமாய்ப் பேசுகிறவர்களுக் கெவன் சத்துருவென கரடகனப் படியானாலும் ராசாக்களிடத்தில் அக்காலத்திற் போனால் அவமானம் நேரிடுமென்றது அதற்குத் தமனகன் சமீபத்திலேயே யிருக்கவேண்டும் ஏனென்றால் யார் சமீபத்திலிருக்கிறானோ அவனுடனே ராசாக்கள் காரியங்களைச் சொல்லுகிறார்கள் கொடிகள் கிட்டயிருக்கிற மரத்திலேயே படரும் அரசர்களும் ஸ்ரீகளும் தங்களைகாத் திங்கிதம் பேசுகிறவர்களிடத்தில் மனதிரங்குவார்களென கரடகன் நல்லது நீயவனிடக்தி லெப்படி பேசுவாயென்றது தமனகன் நல்ல மழை பெய்திருக்கையி லெப்படி விரையினின்று முளைகள் புறப்படுமோ அப்படிபோல ராசாவின் கேள்விக் கேட்க வென்வாக்கினின்று முத்தரவு புறப்படும் ஆயினுமொருவேளை பிரகஸ்பதியும் பேச்சிற்றவறு வானானால் மற்றவர்களுக்குக் கேட்பானேன் ஆயினுங் காலமறிந்து பேசினால் யாதோரவமானமும்வராது ராசா தன்காரியம் யாராலேயாகிறதோ அதனிடத்தி லொருவேளை சிறிதுகுற்ற நேரிட்டாலுமதை பாராட்டாமலவனைப் பரிபாலித்து விர்த்தியடையப் பண்ண வேணும்மென கரடகன் அரசர்கள் மலை போலனுசரிகிற தற்குக் கடினமா-யிருக்கிறார்களென தமனகன் ஆயினு மவர்கள் சுபாவ மறிந்து பேசித்தன கிஷ்டம் பண்ணிக் கொள்ள வெண்டுமென்று கரடகனிடத்திற் செலவு பெற்றுக்கொண்டு சிங்கத்தினிடத்திற்குப் போய்த் தூரத்திலே நின்று தண்டம் பண்ணி ராசாவினுத்திரவினா லுட்கார்ந்தவுடனே சிங்கம் நெடுநாளாக யுன்னைக் காணோ

மென தமனகன் இப்போதுதேவரீரிடத்திற்குவர் *** (text not clear) நேரிட்டதனாற் தங்களுடை திருவடியண்டை வரலானேன் இல்லா விட்டால் வந்ததற்குப் பிரயோசனமென்ன ராசாக்களுக்-கொருவராலும் பலனில்லா விட்டாலுமொருவேளை சிறு துரும்புப் பல்லுக்குதவுமுதவும் மற்றவைகளுக்கு கேட்பானேன் மேலும் ஒருவேளை அரசர்கள் குணவானை அசட்டை பண்ணித் தள்ளி விட்டாலுமவன் சற்குணம் போய்விடுமா நெருப்புத் தலை கீழாகுமா ஆதலாலரசர்கள் பரிசோதித்தறிந்து யோக்கியனை நல்ல காரியத்தில் வைத்தாலவன் ராசாவுக்கு கீர்த்தியைப் பெருகப் பண்ணுவானாகையா லென்னைத் தாங்கள் சிறுநரியென்று அவமானம் பண்ணலாகாது விஷ்ணு கொடுத்திருக்கிற வராக வடிவையுலகத்தில் பூசிக்கவில்லையா என் ரூபத்தைப் பாராமற் குணத்தைப் பார்க்கவேண்டும் ஏனென்றால் மலைபோலிருக்கிற தேர்சிறு

சுள்ளாணியா னிலைபெறும், நானோ சுவாமி காரியத்திற் பற்றுள்ளவன், கருவியுங் காலமுமறிந்து கருமமுடிக்க மாற்றலுள்ளவன், இந்த வல்லமை யெல்லாமு மதுசார்பிருந்தாற் பிரகாசிக்கும், வாள் முதலிய ஆயுதங்களும், வீணைமுதலிய வாத்தியங்களும், பூமியும், ஸ்திரீகளும் யோக்கியர்களுஞ் சாஸ்திரங்களுமாகிய விவையெல்லாம் பரிபாலனம் பண்ணுகிறவர்களாற் பிரகாசிக்கும் அண்டையிற் சமர்த்த னில்லாத ராஜாவுக் கபகீர்த்தி வரும் என்றிப்படிச் சொல்லக்கேட்டு

சிங்கம் தமனகா நீயென்பிரதானி பத்திரனல்லவா என தமனகன் சுவாமியென்று வணங்கிச் சும்மா விருந்தது சிங்கம் எதாவது சொல்லவேண்டுவதிருந்தாற சொல்யென தமனகன் தேவரீர் தண்ணீர்க்கு வந்து குடியாமல் மெய் மறந்து சும்மா நிற்கிறீர்களே என சிங்கம் மெய்தான் நானிந்தக் காட்டில் வெகு நாட்சுகமாயிருந்தேன் இப்போதிதை விட்டுவிடத் தக்கதாகச் சம்பவித்திருக்கிறது என்றைக்குங்கேளாத மேக முழக்கம் போலொரு தொனி இன்றைக்குக் கேட்டேன் அதனாலே தானந்த முழக்கம் போலவே யிருக்குமல்லவோ அந்தப் பிராணியும் ஆதலால் லிதைக்குறித்தென்ன சொல்லுகிறாயோ வதுவே யனக்குப்பிரமாணம் இப்போது நீவழுக்கி விழுக்கி விழுகையி லூன்றுகோல் போற்கிடைத்தாய் என தமனகன் சுவாமி தொனியினாலே பயப்படலாகாது முன்னொருவன் ஒரு தொனியைக் கேட்டு பயந்து பிறகு நெருங்கப் பார்த்தவுடனே யங்கே தோலுங்கோலு மிருக்கக் கண்டான் என சிங்கம் அதென்னயென்று கேட்க தமனகன் ஒரு நரி பசியால் வருந்தி யிரைக்காகத் திரிந்தொரு போர்க்களத்தில் வரும்போதங்கே அசதியாலுண்டான ஒருபெரிய தொனியைக்கேட்டு மிகவும் பயந்து நான் செத்தேனென்று திடுக்கிட்டது பிறகு சற்றே முன்னே போனவுடனங்கொரு பெரிய பேரிகையைப் பார்த்து அடுத்திருக்கிற மரத்தின் கிளை காற்றிலசைந்ததி லடிக்கத் தொனியுண்டாயிற்றென் றறிந்துக்கொண்டு அதனருகே போய்ப் பார்த்து அங்கே பேரிகையின் றோலுங்கோலுமே யல்லாமல் வேறொன்று மில்லையெனத் தெளிந்து சந்தோஷமடைந்தது ஆதலாற் சத்தத்தினாலே மாத்திரம் பயப்படலாகாது தாஙகள் கட்டளை கொடுத்தாலிந்த க்ஷணத்திலதன் மூலத்தை யறிந்து வருவேன் என சிங்கம் அப்படியே செலவு கொடுத்தது

பிறகு தமனகன் சஞ்சீவகனென்னு மெருதினிடத்திற் போய்ப் பேசி அதை சினேகம் பண்ணிக் கொண்டு சிங்கத்தண்டை வந்து தண்டம் பண்ணி முன்னே நின்றது சிங்கம் நீயந்தப் பிராணியை யின்னதென்றறிந்து வந்தாயா என தமனகன் தாங்கள் கட்டளைப்படியே போய்ப் பார்த்தேன் முன் தாங்களெப்படி நினைத்தீர்களோ அப்படியே புஷ்டியாக யிருக்கின்றான் அவன்றங்கனட்பை விரும்புகிறான் கட்டளையானாற் றிரும்பிப் போய்த் தரிசனத்துக் கிட்டுக் கொண்டு வருவேன் என சிங்கம் நல்லதப்படியே யாகட்டுமென மறுபடிதமனகன் எருதண்டைபோய் யுபசாரத்தோடழைத்து வந்து ராஜாவை தரிசனம் பண்ணுவித்தது

பிறகு சிங்கத்துக்குஞ் சஞ்சீவனுக்கும் வெகு சிநேகமுண்டாய் ராஜாவுக்கு மற்றயாருமவசியமில்லாம லிப்படி வெகுகாலங் கழிந்தது அப்போது பிரதானி புத்திரர்களாகிய கரடக தமனகரென்னு மிரண்டு நரிகளுக்கு யிரையொன்றுமகப் படாமையால் ஆலோசிக்க தொடங்கினது தமனகன் நாம் காட்டிலே தனித்திருந்த

சிங்கத்தினுடனே எருதை சிநேகம் பண்ணிவித்தது யானையானது தன்மத்தகத்தைக் கொத்துகிற தற்கு யங்குசத்தைத் தானே யெடுத்துப் பாகன் கையிற் கொடுக்கிறது போலாயிற்று மேலும் முன்னாளாட்டுக் கடாச் சண்டையில் நரி செத்ததும் ஆஷாடபூதியின் கூட்டுறவார் சந்நியாசி பொருளிழந்தது இடைச்சியின் சேர்க்கையா லம்பட்டத்தி மூக்கிழந்தது மெப்படியவர்கள் குற்றத்தினாலே சம்பவித்ததோ அப்படியே நம்முடைய தோஷத்தினாலே நமக்கிரை கிட்டாமற் போயிற்று என கரடகன் அதுயெப்படிச் சொல்லென தமனகன் சொல்லுகிறது

ஒருதேசத்திற் றேவசன்மா வென்கிற வொரு சந்நியாசிதான் பிச்சையெடுத்துச் சம்பாதித்த திரவியத்தைக் கந்தைக்குள் வைத்தியார்க்குந் தெரியாமற் றைத்துப் போர்த்துக்கொண்டு பின்னும் பிச்சை யெடுத்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு திரிய அச்சூதையறிந்த ஆஷாடபூதியென்னு மொருதிருட்டு பிராமணன் இந்தக் கந்தையை மாத்திர மெப்படியாயினுந் திருடிக் கொண்டால் நாமெப்போதுந் திருட்டுவேலை செய்ய வேண்டுவதில்லை நம்முடைய தாசிக்கு வெகு நாளைக்கு நடக்குமென்றாலோசித்து ஒரு பிரமாசாரியைப் போல வந்தச் சந்நியாசியினிடத்திற்போ யவன் காலில் விழுந்து அடியேனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய் திந்த நிசாசரமாகிய சமுசார சாகரத்திநின்று மலையாமற் சிறிது கடைக் கண்ணாற் பார்த்தென்னைக் கடைத்தேற பண்ணும் ஓ மகானு பாவா ஓ பரதுக்கஞ்சகியாத பரமபுருஷா என்றிப்படி யழுத கண்ணுஞ் சிந்திய மூக்குமாகக் கலங்கிநிற்க அதை பாசாங்கென்றறியாத அந்தச் சந்நியாசி இவன்றலை மேற்கையை வைத்துப் பயப்படாதே என்றான்

அதுமுதலாக வா ஷாடபூதி வெகு பயபத்தியுடனே அவன் காலாலிட்ட வேலையைக் கையாற் செய்துக்கொண்டு கந்தைக்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் நாளில் ஒரு நாள் ஒரு பிராமணன் வீட்டில் இருவரும் விலாப்புரம் வீங்கப் பிட்சைப் பண்ணிக்கொண்டு வெகுதூரம் வந்தபிறகு ஆஷாடபூதி யொருவரு மறியாம லொரு துரும்பை யெடுத்துத் தன்றலை மேலேவைத்துக்கொண்டந்தத்துரும்பைக் குருவுக்கெடுத்துக் காட்டி ஐயோ நமக்குப் பிட்சை கொடுத்த பிராமணன் வீட்டுத் துரும்பென் றலையிலொட்டி வந்து விட்டதோ அன்னமிட்ட வீட்டிற் கன்னமிடலாமா உப்பிட்டவரை யுள்ளளவு நினையென்று பழமொழியிமிருக்கிற தன்றோஎன வாய்பகற நடுநடுங்கி இதையந்த வன்னதாதா வீட்டிற் போட்டுவிட்டி தோநொடியளவில் வருவேன் என்று குருக்கள் பார்க்கும்படி பரபரப்பாகச் சிறிது தூரங் காலடிபிட்டத்திற் படும்படியோடி ஒரு செடி மறைவிலுட்கார்ந்திருந்துவிட்டு பின்பிரைக்க விரைக்கவோடி யந்தாசாரியன் காலில் விழுந்தெழுந்து சுவாமி உம்முடைய அநுக்கிரகத்தினாலிந்தப் பாவத்திற்குத் தப்பினேன் என்றான்

இதைப் பார்த்து அந்த ஏழைச்சந்நியாசி ஆச்சரியப்பட்டு இவன் பரசொத்துக்காசை படாத பரமாத்துமாவென்று நம்பித் தன்னுயிர்க்குச்சமானமாக நினைத்திருந்த கந்தையைச் சீஷன் கையிற் கொடுத்து ஒரு குளக்கரையிலிருக்கச் சொல்லித் தான் சலபாதைக்குப் போய் காலலம்பப் போனவிடத்தில் இரண்டாட்டுக் கடாக்களொன்றோடொன்று முட்டிச் சண்டை செய்ய அவைகளின் மண்டையிலிருந்- தொழுகிற வுதிரத்தை யுண்ணலாமென் றொரு நரி போயிரண்டுக்கு நடுவிலகப் பட்டிறந்தது,

அந்த அணர்த்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சிறிது நேரமிருந்தான் அப்ப்போதந்தச் சீஷன் இதுதானல்ல சமயம் இதுவிட்டாலினிக் கிட்டுமா காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ள வேண்டு மென்று நினைத்து கந்தைச் சுருட்டிக் கொண்டோடிப்போனான் உடனே சந்நியாசி வந்து பார்த்துச் சீஷனைக் காணாமல் ஓகோ நம்மை ஆஷாடபூதியேய்த் தானே நாம் மோசம் போனோமேயென்று திகிற்பட்டு உப்புக்கண்டம் பறிகொடுத்த பாப்பாத்தியைப்போல் ஒருவருடனுஞ் சொல்லாமற்றேடிக் கொண்டுபோயெங்குங் காணாம லன்றிராத்திரி ஒரு பெரிய பட்டணத்திலோரிடையன் வீட்டுத் தலைக்கடைத் திண்ணையில் வந்து சேர்ந்து நித்திரையில்லாமற் படுத் தெண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தான் பொருளிழந்த சந்நியாசி இப்படியிருக்கையில் நாடோறுந் தன்புருஷனில்லாத வேளை பார்த்துப் பரபுருஷனிடத்திற் போகிறவளாகிய அந்த வீட்டிடைச்சி அன்றைய தினமுந் தனக்குத் தூதிகையாகிய அம்பட்டத்தி வந்து கள்ளபுருஷன் வந்திருக்கிற செய்தி சொல்லக் கேட்டுத் தன்புருஷனில்லாதிருக்கக் கண்டவளுடனே கூடப்போனாள் போகும்போது புருஷனெதிரேவரக் கண்டு வேறொரு காரியத்திற்குப் போனவள்போற் சாக்கிட்டுக் கொண்டு திரும்பி வீட்டுக்கு வந்து விட்டாள் புருஷனந்தக்கபடத்தையறிந்து மிகுந்த கோபத்தோடும் போயவளைவாய் சலிக்கத்திட்டி யொரு தூணிற்கட்டி கைசலிக்க வடித் திராத்திரிக் கெலலாமிப்படியே யிரு வெள்ளாட்டியென்று நித்திரை செய்தான் பக்கத்துவீட்டுக்காரியாகிய அந்ததூதி மறுபடியும்வந்து ஐயோய வனங்கேயுன் விரகத்தினாற் செத்தாற்போற் கிடக்கிறானே இப்போது அவிழ்த்து விடுகிறே னென்னைக் கட்டிவைத்து நீ பாயந்தச் சோர புருஷனைச் சந்தோஷிப்பித்துவர மறுபடி நானுன்னைக் கட்டிவைத்துப் போகிறேனென்று சொல்ல இதுநல்லவு பாயந்தானென்று தூதியை அப்படியே கட்டிவைத்து விளக்கையு நிறுத்திவிட்டு இடைச்சிசோர புருஷனிடத்திற்குப் போயிருக்கும்போது யிடையன் விழுத்துக்கொண்டு தூணிற் கட்டுண்டிருப்பவளிடத்திற்குப் போய்க் கோபத்தாலடித் தானவளம் பட்டிந்தி உரவாமல் அதற்கொன்றுஞ் சொல்லாமலிருக்கக் கண்டவள் சோரம்போனது மெய்தானென்று மிகவுங் கோபித்து கத்தியை யெடுத்து மூக்கையறிந்து மறுபடியும் போய் நித்திரை செய்யும்போது போனவிடைச்சிசோர புருஷனை யனுபவித்துவந்து கட்டுண்டிருக்கிற தூதியைப்பார்த் தென்ன சமாச்சாரமென்றாள் தூதிமூக்குத் தவிர மற்றவையெல்லா மெதாப்பிரகார மிருக்கிறதென பிறகவனைவிட்டுப் பழயபடி யவளாற்றான் கட்டுண்டிருக்கை யிலிடையன் விழித்துக் கொண்ட னவ்வாவு மிவளறிந்து அதனைப் பார்த்தாயோ பாதகா வீணாகவென் மூக்கையறிந்து குரூபியாக்கி விட்டாயே ஒருவனுமொருத்திக்கும் பிறந்தொருவனுக்கு முன்றானை போட்டவளானாலென் மூக்கு வளரட்டுமென் சபதத்தை லோக ரட்சகன் கேட்டு கட்டுமென்று சொல்லிச் சும்மாயிருந்தான் இடையனுடனே யெழுந்தோடிவந்து பார்க்க பழயபடி மூக்கிருக்கக் கண்டு பயந்தாச்சரியப்பட்டிப் படிக்கொத்த பத்தினியொருத்தி யுலகத்திலிருக்கிறதினாலே தானே மழைபெய்கிறது கடலுங்கரையில்லாம னிற்கிறதென நினைத்துப் பெண்ணே குலவிளக்கே தீண்டானெருப்பேயென்று சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து கட்டைய விழ்த்து விட்டுவிட்டான்

இதுயிப்படி இருக்க முன்மூக்கறுப்பட்டு முனைகுலைந்த தூதியான வளற்ற மூக்கை கையிலெடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகத் தன்வீட்டுக்குப்போய் யிதையெப்படி மறைக்கலாமென்று விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது பொழுது விடிந்துவிடிய வேயம்மட்டனெழுந்திருந்து வேலை செய்யவேண்டும் அடப்பத்தை

யெடுத்துக்கொண்டு வாடியென்று கேட்டான் அவள் கதவின் பின்னே யிருந்தபடியே யொரு கத்தியையெடுத்தவன் முன்னே விட்டெறிந்தா ளவன் கோபித்துயடப்பத்தைக் கேட்டாலொரு கத்தியை விசிறி யெறிந்தாயென்று படபடப்புடனதை மறுபடியவள் முன்னே யெறிந்தான் யெறிந்தவுடனே ஐயோபாவி அநியாயமாக மூக்கையறுத்து

முனையைக் குலைத்தாயே யென்றந்தக ……….. மறுபட்டமூக்கையுங் கையிலெடுத்துக் கொண்டு மிகுந்த வாககுரோஷத்தோடு தெருவிலோடி வந்து நிராபதியாயிருக்கிற வென்னை யிந்த துஷ்டன் மூக்கையறுத்தானே யிந்தவூரில்யாருங் கேட்டாரில்லையே கூகூவெனவெ யழுதாள் யிதை தூதர்கண்டு அந்த நாவிதனைப் பிடித்து கழுத்தைப் பற்றி நெற்றிக் கொண்டு நாவிதச்சியை யழைத்துக் கொண்டுபோய் ராஜாவுக் கறிவித்தார்கள் ராஜா அமட்டனைப் பார்த்து அடா இவள் மூக்கை யேனறுத்தாயென அவனொன்று முத்தரஞ் சொல்லாமல் விழித்தான் பிரகாசனிந்த துஷ்டனை கொண்டுபோய்க் கழுவிலேற்றுங்களென்று கட்டளை கொடுக்க விந்தச் சேதியையந்தப் பொருளிழந்த சந்நியாசி கேள்விப்பட்டு உடனே ராஜாவினிடத்திற் றோடிவந்து மகாராஜாவே அவன் பாராதியல்ல விவ்வாச்சரியமெல்லா நானறிவேன் எப்படியாட்டுச் சண்டையி னரி பிறந்ததோ அவ்வாறாஷாடபூபதியின் சேர்க்கையா லென்பொருள் போயிற்றோ வப்படியே யிடைச்சி சுகவாசத்தினால் இவள் மூக்கிழந்தா-ளென்றெல்லாஞ் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லி யிம்மூன்றுந் தங்கடோஷமேயல்லாமல் மற்றெவரிடத்திலுமில்லையாகையா லம் பட்டனையனியாய மாய்க்கழு வேற்றுவானேனென இவையெல்லாங் கேட்டு ராஜாவிவர்களை விட்டு இடைச்சியை பிடித்து வரச்சொல்லி யவளை மூக்கறுத்தனுப்பினானென இதைகேட்டுக் கரடனிடற்கு நான் செய்யத் தக்கதென்ன என்று கேட்கத் தமனகன் யாதொன்று போயிற்றோ அதை மறுபடிச்சேகரிக்க வேண்டும் ஏது சம்பாதிக்கவில்லையோ அதைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் எதிராக வரும் விக்கினங்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்றிப்படியாலோசித்துப் பண்ணுகிறவனல்லவோ மந்திரி இப்போது நமக்குப் பிங்கள சஞ்சீவர்களுடைய சினேகத்தாலெலாச் சங்கடமு நேரிட்டது இவர்களுடைய நட்பைப் பிரித்தாற்றாமைக் கிவ்வளவன்னங் கிடைக்கும் என்றுசொல்ல காடகன் அந்தப் பிங்கள சீவகர்களுறவைக் கெடுக்க யாராலாகும் மணியினின்று மொளிபிரிக்கப்படுமோ இது முடியாத காரியமல்லவோ என தமனகன் என்ன சொல்லும் உபாயத்தாலாகிறது பராக்கிரமத்தாலாகுமோ ஒருகாலஞ் சொர்ணமாலையா லொருகிருஷ்ண சர்பத்தைக் கொன்றதறியாயோ என காடகன் அதெப்படிஎன ஆவலோடுகேட்கத் தமனகன் சொல்லத்துடங்கிற்று.

ஒரு பெரிய மரத்திற் கூடுகட்டிக்கொண்டு ஆணும்பெண்ணுமாகிய விரண்டு காக்கை நெடுநாள் வாழ்ந்திருக்கும்போது அந்தமரப்பொந்திலொருநாகம் வந்து சேர்ந்து அந்தக் காக்கையிடுகிற முட்டைகளை யெல்லாங்குடிக்கக்கண்டு இதற்கென்னசெய்யலாமென்று மிகவும் விசனப்பட்டுத் தனக்குச்சினேகமாகிய ந்ரியிடத்திற்போய் நடந்த சங்கதிகளைச் சொல்லி இப்போதாகிலு முட்டைகளைக் காப்பாற்றுகிற தற்கென்ன செய்யலாம் என நரி ஒருநண்டானது வெகு நண்டாசையைக் காட்டிக் கொக்கைக் கொன்றார்போல் அதை ஒரு உபாயத்தாற் கொல்லவேண்டும் என காகம் நண்டு கொக்கையெப்படிக் கொன்றது சொல்லுமையாவென நரி சொல்லுகின்றது.

மீன்களையே மிகுதியுந்தின்று வளர்த்த வொருகொக்கானது குளக்கரையில்வந்து விசனமா நின்று கொண்டிருந்தது அப்போது அதிலிருந்த மீன்கள் கொக்கைப் பார்த்து நீ உன்னாகாரத்தை விட்டுச்சும்மா விருப்பானேன் சொல் என கொக்கு நான்மீன்றின்பது மெய்தான் ஆயினுமின்றைக்கிங்கே செம்படவன் வந்தெல்லா மீன்களையும் பிடிக்க விருக்கிறதினால் என்னுடைய யிரைகளெல்லா நிர்மூலமாய்ப் போகுமேயென்றேங்கிச் சும்மாவிருக்கிறேன் என இதைக் கேட்டு மீன்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி எவன் நமக்குபாயஞ் சொன்னானே அவனே யுபாயஞ் சொல்லுவானென்றாலோசித்துப் பிறகு கொக்கைப் பார்த்து நீயே யெங்களையிப்போதிரட்சி என கொக்கு நான் செம்படவனோடு சண்டை பண்ண சமர்த்தனல்ல மேலும் நானே கிழவன் உங்களை வேறோரிடத்திற்கு கொண்டு போவேன் அதனாலெனக்கு மிந்தத்தள்ளாமையான காலத்திற் பரோபகாரியென்கிற பெயரும்வரும் நீங்களும் வெகுகாலம் பிழைத்திருப்பீர்கள் என அப்போதந்தப்பேதைமையான மீன்களெல்லாம் பிராணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தன் பேச்சை நம்பி நல்லதப்படியே கொண்டு போக வேண்டும் எனக்கெஞ்ச அந்த வஞ்சனையான கொக்கு நடைக்கொவ்வொன்றாகக் குளத்திலிருக்கிற மீன்களையெல்லாம் மூக்கினால் கௌவிக் கொண்டுபோய்ச் சில மீன்களைத் தின்று மற்ற மச்சங்களை ஒரு பெரியபாரையின் மேலுலரவைத்தது பிரகு அந்த குளத்திலிருந்த ஒருநண்டு இந்தக் கொக்கைப்பார்த்து ஓசீவ காருணியனே என்னையும் மவ்விடத்திற் கொண்டு போகவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ள கொக்கு வருங்காலத்திலெதுவும் வலிய வருமென்றுள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷித்து அப்படியே நண்டையுங் கவ்விக்கொண்டு போகும்போது நண்டு வழியில் மீன்கள் செத்து கிடக்கிறதையு மீன்முட்கள் சிந்திக் கிடக்கிறதையு மீன்கள் பாறையின் மேலுலருகிறதையும் பார்த்து ஐயோ பல மீன்களையுங் கொன்று நம்மையுங் கொல்ல வந்தது நம்மைக் கொல்வதற்கு முன்னமே நாமிதைக் கொல்வோமென்று ஒரு உபாயம் நினைத்துக் கொக்கைப்பார்த்து நீ யென்னை வருத்தப் பட்டெடுத்துக் கொண்டுவந்தாய் அங்கே என்னுடைய பரிவாரங்களிருக்கின்றன ஆகையாலங்கே என்னை நீ மறுபடியுங் கொண்டுபோனா லவைகளையுங் காண்பிப்பேன் என அதைக் கேட்டுக் கொக்கு பேராசைபட்டுத் திரும்பி யந்தக் குளத்திற்கு நேரேவருகையில் நண்டு கொக்கினா லந்தக் கொக்கின் கழுத்தை யிரண்டு துண்டாக நறுக்கி குளத்தில் வீழ்ந்து சுகமாய் வாழ்ந்தது

ஆகையாலந்தக் கொகவைப்போலப் பாம்பையுங் கொல்ல வேண்டும் என காகம் அப்படிப் பாம்பைகொல்ல நான் செய்யவேண்டியவு பாயமென்ன என்றுகேட்க நரி இப்பட்டணத்து இராஜா குமாரத்தி குளிக்கிற மஞ்சனச் சாலைக்குப்போய் அவள் ஸ்நானமபண்ணும் போதாபரணங்கள் கழற்றி வைத்திருக்கும் அந்த ஆபரணங்களிலொன்றை யெடுத்துச் சனங்கள் பார்க்கும்படி கொண்டுவந்து மரப்பொந்திபில் போடு என்று சொல்ல காக்கை யுமப்படியே செய்ய அந்தவிராஜனுடைய வேலைக்காரர்போய் அந்த மரத்தின்பொந்தைப்பிளக்க நாகஞ்சீறி வந்து வரவே அதை இரண்டு துண்டாக நறுக்கி யெறிந்தார்கள் இப்படிக் காகத்தின் காரிய நிறைவேறிற்று ஆசையாலெல்லாமுபாயத்தாற் கைவசப்படும் எவன் புத்திமானோ அவன் பலவான் எவனுக்குப் புத்தியில்லையோ அவனுக்குப் பலமெங்கே பூர்வம் புத்திவலத்தினா லொருமுயல் சிங்கத்தைக் கொன்றதுஎன அதெப்படி என்று கரடகன் கேட்கத் தமனகன் சொல்லுகின்றது.

ஒரு நெருங்கியகாட்டின் மதோன்மத்த னென்றுஞ் சிங்கமானது அக்காட்டிலிருக்கிற மிருகங்களைமெல்லாங் கொன்று தின்றுகொழுத்து வெறிரொண்டு திரிகிறநாளில் மிருகங்களெல்லா-மொன்றாகத் திரண்டுபோய் ஓய்மிருகேந்திரா உன்னுடைய காட்டிலிருக்கிற மிருகங்களையெல்லா மிப்படி கொன்றால் மிருகங்கணிர் மூலமாய்ப்போம் ஆதலாற் றினமொவ்வொன்று மக்கிறை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் அதை நீர் பட்சித்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்று பிரார்த்திக்க சிங்கம் மெய்தானென்று நம்பி அப்படியே செய்கிறேன் என்று சத்தியஞ் செய்து கொடுத்தது பின் ஒவ்வொன்றாகத் தின்றுகொண்டு வருநாளில் ஒருநாளொரு கிழ முயலினுடைய முறைவந்தது அப்போது மிருகங்களெல்லாங் கூடி இன்றைக்குன்முறையோ என்றுசொல்ல முயலானது இன்றைக்கு நமக்கு மரணம் மந்தபடியா லிதற் கோருபாயம் யோசிக்க வேண்டும் புத்திமானுக்கெது தன்கை கூடாது ஆகையினா லிப்போது உபாயத்தாற் சிங்கத்தை கொல்வோமென்றாலோசித்து மெள்ள மெள்ளவந்து அந்தச்சிங்கத்தின் பசிவேளை தப்பிவரச் சிங்கம் பார்த்து முயலே யானையானாலு மென்னுடைய பசி வேளை தப்பி வருகிறதில்லையே நீயெவ்வளவு பிராணி இப்படித் தாமசமாய் வரலாமாஎன்று மிகுந்த கோபத்தோடு சையைத் தறையிலே மோதிக் கேட்க முயல் அய்யனே இதுவென் குற்றமென்று உன்னுடைய பசிவேளைக்கே வந்தேன் வந்தவழியிலோரு பொலலாத சிங்கத்தைக்கண்டு பயந்தொளித்திருந்து அந்தச் சிங்கம் போனபின்பு வந்தேனென்று சொல்லச் சிங்கம் என்னையல்லாமலிந்தக் காட்டில்வேறேசிங்கம் நீ பார்த்தாயா காட்டுவா என்றுறைக்க அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சேறு நீரு மிருந்தவொரு பாழுங்கிணற்றை இதிலேயிருக்கிறதென்று காட்ட சிங்கம் முயலின் பேச்சை நம்பிக் கிணற்றை யெட்டிப் பார்த்தது அதிற்றோன்றின தன்னிழலை அந்தச் சிங்கமிங்கேயிருக்கிறதென்று நினைத்து கோபத்தோடதைக் கொல்லவேண்டுமென்ற திற் பாய்ந்து சேற்றிலழுந்தி யிருந்தது

ஆகையால்யெவன்-பத்திமானோ அவன்பலவானென்றுனக்குச் சொன்னேனென கரடகன் சிங்கத்தினிடத்திற்குச் சுகமாய்ப்போ உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும் எனப் பிறகு தமனக னந்தச் சிங்கந்தனித்திருக்கிற சமயம் பார்த்துப்போய்த் தண்டம் பண்ணி சுவாமி உமக்கின்றைக்கொரு பொல்லாங்கு நேரிட்டது அதை நானறிந்து கட்டளை யில்லாமல் விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொள்ளலானேன் என சிங்கம் அதென்ன சொல் என தமனகன் உமமுடைய மித்திரனாகிய சஞ்சீவகன் உம்மிடத்தில் விசுவாசங் காண்பித்து உம்முடைய ராச்சியத்தை பிடுங்கிக்கொள்ள யோசித்திருக்கிறான் இதை நீர் பொய்யென்று நினைத்துக் கோபித்தாலும் அல்லது தண்டித்தாலும் ராஜனுக்கொரு துன்பம் வரும்போது தந் நலத்தைப் பாராமல் ராஜனுக்கு நல்லவுபாயங்களைப் போதித்துச் செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்வித்தன் மந்திரிகளுக்கு நீதித் தொழிலாகையாலு மககிதைத் தெரிவித்தேன் என பிங்களன் இதைக் கேட்டாச்சரியப்பட்டுச் சும்மாவிருந்தது பின்னுந்தமனகன் நீரவனை முக்கியப் பிரதானியாகிளீர் அப்படியே-யிருக்கட்டும் எனக்கென்ன ராஜாவும் பிரதானியுஞ் சமானமாயிருந்தால் ராஜலட்சுமி இவ்விருவரிலொருவனைக் கை விடுவாள் மேலுமெப்பேதி ராஜா வொருவனையே பிரதானியாக்குகிறனோ அப்போதந்தப் பிரதானிக்குக் காரிய முண்டாகிறது அவன் சுந்தரனாயிராச்சிய வாசையால் ராஜாவைக்கொல்ல விச்சிக்கிறான் ஆகையா லிப்பட்ட மந்திரியை வேரோடுகளைய

வேண்டும் இல்லாவிட்டாலவனாற் றீங்கு நேரிடும் இதைச் சொல்ல வேண்டுமா தாங்களெல்லா-மறிந்திருக்கிறீர்கள் லோகத்திற் செல்வத்தை விரும்பாதவனருமை என்றிப்படியெல்லாஞ் சொல்லக் கேட்டுச் சிங்கம் நகைத்து சஞ்சீவகனிடத்தி-லெனக்கிருககிற சிநேகம் போகாது மித்திரர்கள நேகவநியாயம் பண்ணினாலு மதைப் பிரியமாக வேநினைக்க வேண்டும் எனத் தமனகன் இதுதான்புத்திக்கு தோஷம் மிதனாலுமிக்க பாயம் வரும் ஏனென்றால் யாதொருவன் சாதுக்கள் புத்தியைக் கேளாமற் துஷ்டபுத்தியைக் கேட்கிறானோ அவன் மருந்து தின்னாத ரோகியைப் போல விபத்தையடைவான் காதுக்கினிமையாயுமிதம் பண்ணுகிறதாயு-மிருக்கிறவசனந்துல்லபம் சாதகனுடைய வசனம் செவிக்கினிமையா யிருக்குமானாலது கேட்க லாகாதென் சிங்கம் கான பயங்கொடுத்து ரட்சித்தவனெனக்கு துரோகம் பண்ணுவானா என்ன பேச்சு பேசுகிறாய் போவேன் மறுபடி தமனகன் துஷ்டர் குணமாறுமா நாயின் வாலை கணக்கெடுக்கலாமா எட்டி மரத்துக்கமுதம் வார்த்து வளர்த்தாலு மதற்கு தித்திப் புண்டாகுமா ஆகையாற்றாங்கள் சேனாமலிருக்க யிந்த விர்த்தாந்தத்தை சொன்னேன் ஏனென்றால் பிறர்க்கிதம் பண்ணுவது சாதுவுக்கும் முக்கிய தர்மம் இனிமேலென் மேற்குற்றமில்லை யாதொரு சமயத்தில் ராசா பாமரர்களுடைய புத்தியை கேட்டுச் சங்கடப்படும்போது காரியக்காரர்மேற் குற்றஞ் சுமத்துகிறானாதலால் சொன்னேனென் றிப்படிச் சொல்லிச் சும்மவிருந்தது

அப்போது சிங்கஞ் சொல்லுகிறது அதை நான் சஞ்சீவனுக்குச் சொல்லவேண்டுமென தமனகன் அவனுக்கிதைச் சொன்னாலவன் ஜாக்கிறதை பட்டு வேறோ ருபாயத்தினால் பொல்லாங்கு தேடுவான் ஆகையா விதையவனுடன் சொல்லாதிருப்பதே யோக்கியமெனென்றால் ராசாவின் மந்திராலோசனை ரவசியமாக விருக்கவேண்டுமென இதைக்கேட்டு மறுபடி சிங்கம் அந்த சஞ்சீவகன் விரோதப்பட் டென்ன செய்ய மாட்டு வானனவன் சாமர்த்திய மெவ்வளவென்று சொல்லநறியவனை நாமறிய மாட்டோம் அவன் பராக்கிரமுஞ் சுபாவமு நமக்கெப்படித் தெரியும் ஒருவன் குணத்தை யறியாமற் சேர்க்க லாகாது சேர்த்தாலொரு சீலைப்பேன் மூட்டுப் பூச்சியைச் சேர்த்து நாசமடைந்தது போலாகுமென சிங்கம் அதெப்படிச் சொல்லுமென தமனகன் சொல்லுகிறது.

ஒரு ராசாவின் பஞ்சனையின் மந்த விசர்ப்பணி யென்னுமொரு சீலைப்பேன் நெடுநாளாக வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையி லொரு நாளிதன் வீட்டுக்கு டிண்டிபனென்று மூட்டுப்பூச்சி வந்தது அதைப் பார்த்துச் சீலைப்பேன் அப்பா நீ பொல்லாதவன் முட்களைப் போன்ற பற்களினாலே தூங்குதற்கு முன்னமே துடுக்காய் கடிப்பாய் நீ சமயந் தெரியாதவனாதலால் நீ ராஜசயனத்திலிருக்கத் தக்கவனல்ல இவ்விடம் விட்டோடிப்போவென்று கடுகடுத்துச் சொல்ல மூடுநானப்படிச் செய்யவில்லை நீசொன்னபடியே கேட்பேனென்று காலில் விழுந்து பிறார்த்திக்க சீலைப்பேன் மனதிரங்கில நல்லது நீ வெடுக்கென்று கடியமல் நித்திரை செய்யப்பார்த்து மெற்றெனக் கடித்துக் கொஞ்ச ரத்தங் குடித்திருஎன்று சொல்ல அப்போதந்த மூட்டுப்பூச்சி நல்லதென்றிருந்து பிரகு ராசா விழித்திருக்கும்போதே சுறுக்கென்று கடிக்க ராஜன்றிடுக்-கென்றெழுந்திருந்தென்னமோ கடித்ததென்று சோதனைக்காருடனே சொல்ல அவர்கள் விளக்குக் கொண்டு சோதிக்க முகடு சீக்கிரமாய் கட்டிற் சந்திலொளிந்துக் கொண்டது யதற்கிடங் கொடுத்த சீலைப்பேனகப்

பட்டது நீயல்லவா வெங்களி ராஜனைக் கடித்தாயென்று நசுக்கி கொன்றார்கள். ஐயோ வகை தெரியாமலிருந்த்து ஆகையாலொருவன் குணத்தை தெரிகிறதற்கு முன்னே யவனுடனே சகலாசம் பண்ணலாகாதெனக் கேட்டுச் சிங்கம் அந்த சஞ்சீவகனுடைய துஷ்டசுபாவமின்ன எப்படியென்றமக்குத் தெரிந்தாலப்போது நிஜமென்று சொல்ல தமனகன் அந்தவெருது உம்மைக் கொல்ல நினைத்து தன் கொம்புகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு உம்முடைய சந்நிதியில் வரும்போது தங்களுக்குத் தெரியவருமென்று சொல்லிவிட்டு எருதினிடத்திற்குப் போயங்கே தன் மனதில் மிகவும் விசனமிருக்கிறதாகத் தோற்றுவித்தது யப்போது சஞ்சீவன் மித்திரா சுகமா வென்றுகேட்க தமனகன் சேவகனுக்குச் சுகமெங்கே யிருந்து வரும் சம்பத்தும் விபத்துங் கூடவேயிருக்கின்றன ராசாவுக்குப் பிரியமாயாரிருக்கிறார்கள் யாசகன் சன்மானத்தை யடைவானா ஆகையா லிந்தக் காலமே தனக்கு மித்திரன்யார் தன்வலி யெவ்வளவென் றெப்போதும் விசாரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென இதைக் கேட்டு சஞ்சீவகன் அப்படி ஏன்சொல்லுகிறாயென தமனகன் ராசகாரியத்தி லுண்டாகிய லஞ்சகத்தை மற்றொருவரோடு சொல்லலாமோ ராசா வறிந்தாற் சொல்லுவான் ஆனாலு என்னம்பிக்கையாலே சிங்கத்தோடேசினே கம்பண்ணினதினால் யுனக்குச் சொல்லுகிறேன் அதென்னவென்றால் அந்தச் சிங்கமுன்னமே மிகவும்கோபமா யுன்னைக்கொன்று தன்னுடைய சேனைகெல்லாம் நல்ல விருந்திடநினைக்கிற தென்று சொல்ல அதைக் கேட்டவுடனே சஞ்சீவகன் வருத்தத்தோடு மாலோசித்துக் கொண்டிருந்தது தமனகன் வேறே யாலோசனை என்ன யாதொன்று சம்பவித்ததோவதற்கு தக்கதாக நடக்கவேண்டுமென சஞ்சீவகன் நீ சொன்னதெல்லஞ் சரிதான் உலகத்திலுமப்படியே யிருக்கிறது எப்படி என்றால் சாதரணமாய் ஸ்திரீகள் துர்சன்ர்களுக்கு வசமாயிருக்கிறார் ராசாக்கள் துஷ்டர்களைப் பரிபாலிக்கிறார்கள் துஷ்டனுடனே மிகவுஞ் சினேகித்தாலவன் விபரீதமாக நினைக்கிறான் ஏனென்றால்குருடனுக்கு கண்ணாடியை காண்பித்தாலும் செவிடன் காதிலுபதேசித்தாலும் அவர்கள் விபரீதமாகவே நினைப்பார்களாகையால் துஷ்டனப்படி விபரீதமாக நினைக்கிறான் எப்படிச் சந்தனமரம் பாம்போடு கூடியிருக்குமோ எவ்வாறு தாழை முள்ளுக்களோடு கூடியிருக்குமோ வப்படி பெரும்பாலும் ராசாக்கள் துஷ்டர்களாற் சூழப் பட்டிருக்கிறார்கள் ஆகையாலிப்படிப்பட்ட பொல்லாங்கு நமக்கு நேரிட்டதென இதைக்கேட்டுத் தமனக னந்தச் சிங்கத்து வாய் பேச்சு மாத்திரந் தித்திப்பேயல்லாமல் மனமிகவுங் கடூரந்தான் பூர்வப் பிர்மா கடலைக் கடக்கிறதற்கு கப்பலுண்டாக்கினானிருட்டை போக்கடிக்க விளக்கை சிருட்டித்தான் யானையை-யடக்க வங்குச நிருமித்தான் ஆனால்

துஷ்டர்களுடைய மனதடங்கும்படி யாதொன்றுஞ் செய்யாமற் போனானென வினவ எல்லங் கேட்டுச் சஞ்சீவகன் பெருமூச்செறிந்து சொல்லுகிறது பெரிய பொல்லாங்கெனக்கு நேரிட்டதைத் தப்பித்துக் கொள்ளவெனக்கு சாமர்த்தியமில்லை எமனுடைய கையிலகப்பட்டவனெப் படித்தப்பிப் போவான் எப்படியொரு குற்றமில்லாதவொட்டையை காகமுதலானவை கூடி கொலை செய்தனவோ எப்படி வஞ்சனை பண்ணுகிற துஷ்டர்களொருவனிடத்திற் குற்றமில்லாமலே கொலை செய்கிறார்களென தமனகதெப்படியண்ணே சொல்லவேண்டுமென சஞ்சீவகன் சொல்லுகிறது

ஒருகாட்டின் மகோற்கடனென்கிற வொருசிங்கம் நரியையும் புலியையுங் காதகையையுந் தனக்கு மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டரசாளுகிற நாளில் ஒருநாளந்தக்

காட்டில் ஒட்டகமொன்று வழிதப்பி வரக்கண்டு மந்திரியாகிய காக்கை நீ யாரெனக் கேட்க வந்த ஒட்டகம் நான் வழிதப்பி வந்து விட்டேனெனச் சொல்ல அதையிட்டுக் கொண்டுபோய் சிங்கத்தினிடத்தில் விட்டு நடந்த காரியத்தைச் சொல்ல வந்த சிங்கங்கேட்டு பயப்படாதே நம்முடைய மந்திரிகளுடனே நீயுமொரு மந்திரியாயிருமென்ற பயாஸ்தங்கொடுத்து மந்தானகனென்று பெயரிட்டதை தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டது இப்படி வெகுகாலஞ் செல்லுகைகை-யிலொருநாள் சிங்கத்துக்குச் சரீரம் அசுத்தமா யிருந்தபடி யினாலம் முறையு-மழைப்பித்திறைக்கென்னா லிறை சம்பாதிங்கக் கூடாதாகையால் நீங்கள் போய் எனக்கே தாவதிறை கொண்டுவர வேண்டும் பிறகுநான் தின்று மிகுந்ததை நீங்கள் தின்னலாமென இம் மூன்றும் சிங்கத்தின் கட்டளைப்படியந்தக் காட்டிற் போயிரை தேடிப்பார்த் தகப்பாடாமையா லப்போது தங்களோடு கூடவிருந்த மந்தானகனை தூரத்திற் போம்படி யொலை வேலையிட்டுக் காக மற்றவிருவரையும் பார்த் தின்றைக்கு நாம் மந்தானகனை கொல்லுவோம் புல்லுந்தழையுந் தின்கிறவனா நமக்குப் பிரயோசன மென்னவென மற்றிரண்டுஞ் சரிதானா னாலவனுக்கு நம்முடைய ராசாவபயங் கொடுத்திருக்கிற தினா லவனை நாமெப் படிக்கெல்லாங் கூடாதென காகம் ஆனாலு மின்றைக்கு சிங்கத்தின் கையாற்றப்பாமல் மரணமடைவோம் ஏனென்றாற் பசியெடுத்தால் தாயும் பிள்ளையை விட்டுவிடுகிறாள் பாம்பு தானிட்ட முட்டைகளைக் குடிக்கிறது ஆகையாற் பசியாற் பீடிக்கபடுகிறவனெந்தப் பாதகந்தான் பண்ணமாட்டானிது வுங்களுக்குத் தெரியவில்லையா வென்று சொல்லியுடனே சிங்கத்தண்டை போய்க் காகஞ் சொல்லுகிறது சுவாமியின்றைக் கெதுவுங் கிடைக்கவில்லை என ஆனாலிதற் கென்ன உபாயம் பண்ணலாமெனச் சிங்கங் கேட்க காகம் தாங்கள் சுவாதீனத்திறை யிருக்கையில் வேறே-யாலோசிப்பானேன் வெண்ணையை வைத்துக்கொண்டு நெய் தேடலாமாவென சிங்கம் என்னிடத் தாகார மெங்கேயிருக்கிறதென காகம் மந்தானகமென்னு மொட்டையிருக்கின்றதே என இதைக்கேட்டு சிங்கம் பூமியை கையாற் றொட்டுச் சிவா சிவாவெனக் காதின் மேற்கையை வைத்து நானவனுக்கபயங்கொடுத்திருக்கையில் நீங்களிப்படி விபரீதவார்த்தை சொல்லலாமா அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் கைவிடலாமா பசு பூமிதானிமிவற்றின்றானத்தைக் காட்டிலு மிந்தப் புண்ணிய மதிகமென்று சாஸ்திரமிருக்கிறதே எனக்கேட்டு ஐயா காகம் என்னொரு விண்ணப்பத்தை கேட்டருளும் ஒரு குளத்துக்காக ஒருவனை விட்டுவிடலாமா ஒருகிறாம ரட்சணைக்காக ஒரு குடுமபத்தை துரக்கலாமா ஒருதேச பாலனத்தின் பொருட்டு ஒரு கிராமத்தைவிடலாந்தன்னி மித்தம் பூமியை விடலாம் ஆகையாலிதுதப்பென்றாகிலு மவனைத் தாங்கள் கொல்ல வேண்டாம் நாங்களே கொல்லுவோம் இல்லாவிட்டா லவனேசாவவுடன்பட்டு என்னைக் கொல்லுங்களென்பான் அப்போது நாங்கள் கொல்வோமென்று காகஞ்சொல்ல சிங்கஞ் சும்மாவிருந்தது பிறகு காகம் அதையே கட்டளையாக நினைத்துக் கொண்டுபோய் மற்றயிரண்டையும் மிட்டுக்கொண்டு சிங்கத்தின் கிட்டவந்து சுவாமி யின்றைக்கு ஒன்றும் ஆகாரமகப் படவில்லை அதனாலுங்களுக்கு இன்றைக்கு பட்டினியிருக்கலாச்சுதே அப்படியிராமலென்னைப் பொசிக்கலாமென நீ எவ்வளவு உன்னை யுண்டதினாலென் பசி தீருமா உன்னுடல் என் கடவாய்ப்பல்லுக்குப் போதுமா வென்று கேட்க நரியப்படியானால் என்னைத் தின்னென்று நிற்க நீயுமப்படிதான் நீயதிகமல்லவென்று மறுக்க புலி இவ்விருவரிலுனான் பெருத்திருக்கிறதினா லென்னைப் பட்சித்துப் பசி தீருமெனச் சிங்கம் நீதானெனக்கு எவ்வளவிறை உன்னைபெரிதாக நினைத்துக்

கொண்டிருக்கின்றையோ வென்று சொல்ல ஒட்டகமிதைப் பார்த்துச் சுவாமி நானல்லாரைக் காட்டிலும் பெருத்திருக்கவில்லையா சித்தமானாலென்னைக் கொல்லாமென-விதைக் கேட்டவுடனே புலியும் நரியுமாய் விழுந்து அந்தட்சனமே ஐயோ அதைக் கொன்றெல்லாம் புசித்தன ஆகையாலெங்கே மிகவுங் கீழ்களிருக்குமோ வங்கே சுகமிராது பிராணனுக்கு நாசம் வருமென்றே நினைக்க வேண்டும் இவ்விடத்திலுமப்படியே யிருக்கிறது ஆனாற்றுஷ்டர் கையிலகப்பட்டுச் சும்மாவிருக்கிறதை காட்டிலுஞ் சண்டைசெய்வதே யோக்கியம் ஏனென்றால் சண்டை முனையிற் செத்தால் சொர்க்கமடைகிறான் சத்துருவை செயித்தால் இறாச்சி-யமடைகிறானாதலால் சூரர்களுக்குச் சாவும் பிழைப்புஞ் சமானமென்றது அதைக் கேட்டுத் தமனகன் சொல்கிறது பகைவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை தெரியாமலெவன் பகைத்துக் கொள்ளுகிறானோ யவன்மூத்திரஞ் சிட்டுக் குருவியினா லெப்படி-யவமானமடைந்ததோ அப்படியவமான மடைவானென அப்போது தம்பி அதெப்படியென்று சஞ்சீவகன் கேட்கத் தமனகன் சொல்லுகின்றது.

சமுத்திரக்கரையி லிரண்டு கிட்டுகளாணும் பெண்ணுமா யொரு செடியின்கீழ் கூடு கட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது பெட்டை ஆண் பறவையைப் பார்த்து எங்கே முட்டையிடலாமென்று கேட்க ஆணிதுவே நல்லவிடமென்று சொல்ல பெண் இந்தக் கடற்கரையி லொருவேளை யபாய நேரிடுமென ஆண்சிட்டு சமுத்திரத்திற் என்னுடனே பகைத்துக் கொள்ள சாமர்த்தியமில்லையென உனக்குஞ் சமுத்திரத்திற்கும் வெகுதார தம்மியமிருக்கின்றதே எவன்றன் வலியும் பிறன்வலியும் பார்க்கிறதில்லையோ அவன் விபத்தையடைவான் எவன் பார்க்கிறானோ அவன் சுகமடைவான் மேலுந் தனக்கிதம்பண்ணுகிற மித்திரன் பேச்சைக் கேளாதனாமை வபப்டிக் கழியைவிட்டு மரணமடைந்ததோ அப்படியே மரணமடைவானென ஆண் அதெப்படி பெண்ணே சொல்லடியென பெட்டைக் குருவி சொல்லுகிறது.

விகடசங்கடமென்னு மிரண்டன்னமுங் கம்புக்கிரவனென்னு மாமையும் சினேகமாயொரு குளத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கையில் அன்னங்கள்யிப் போதிக்கிங்கே மழை பெய்யாமையாற் குளம் வற்றிபோமாகையால் இனி வேறொரு குளத்திற்போய் சேர்வது யோக்கியமென்று நினைத்தது ஆனாலிதை நம்முடைய சினேகனுக்குஞ் சொல்லவேண்டு மென்றாலோசித்து அப்படியே யதற்கு சொல்லும் போது கம்புக்கிரீவன் நீங்கள் செப்படையினாற் பறந்து போவீர்கள் நான்வேறோ ரிடத்திற் கெப்படி வருவேனென விகட சங்கடர்கள் ஆனாலெங்கள் வார்த்தையின் நம்பிக்கை வைத்து ஸ்திரமாயிருப்பாயானால் உன்னையுங் கொண்டு போகிறோம் கொண்டு போகையில் வழியிலொன்றும் பேசாமலிருந்தாற் போகக் கூடுமென்று சொல்லி ஒரு கழி கொண்டுவந் தாமையைப் பார்த்திந்தக் கழுயைப் பல்லினாலே பலமாய் கடித்துப் பிடித்துக்கொள்ளு விட்டு விடாதே நாங்களிருவருமிதை யிருபுரத்திலும் மூக்காற் கவ்விக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கத்திற் போகிறோமென்று சொல்லி அந்த கொம்பையிரண்டும் பற்றிக்கொண்டெழும்பி பரந்து போகையில் இதையொரு பட்டணத்து சனங்கள் பார்த்ததிசயித்து நகைத்தெல்லோருமிருக்க ஆயிதென்ன இரண்டு பறவைகளொரு கழியைத் தூக்கிக் கொண்டதை யாமையினாற் பிடிபிடித்துக் கொண்டதை கொண்டு போகின்றனவென் றிப்படி பேரிரைச்சலிட்டு பேசினார்கள் அதைக் கேட்டு சம்புக்கிரீவ னிந்தவிறைச்ச

லெங்கிருந்துண்டாகிறதென்று சொல்வதற்கு வாய் திறந்தவுடனே கழியினின்று விடுபட்டுப் பூமிமேல் விழுந்தது அப்போதங்கேயிருந்த புலாற்றின்பவர்களுடனே கொன்று தின்றார்கள் ஆகையாற்றனக்கிதம் பண்ணுகிறவர்கள் பேச்சை யசட்டை

பண்ணலாகாது மேலும் யாதொருகாரிய நேரிடுவதற்கு முன்னே யாலோசிக்கிறவனும், வருகிறபோதே யாராய்கிறவனும் மிவ்வருவருஞ் சுகமடைவார்களிதை விட்டியாதொன்று வரத்தக்கதோ அது வரட்டுமென்று யார் சொல்லுகிறானோ அவன் வந்தபின் காப்போமென்னு மீனைப்போல் நாசமடைவான் என சேவல் அதெப்படியென பெட்டை சிட்டு சொல்லுகின்றது.

ஒருபெரிய குளத்தில் வருமுன்காப்போனென்றும் வருங்காற் காப்பவனென்றும் வந்தபின் காப்பவனென்றும் மூன்று மீன்களநேக நாளாய் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கு நாளிலொரு நாள் வலைக்காரர் வந்ததிலே தண்ணீர் கொஞ்சமாயிருக்கிற-தாகையால் நாளை வந்திதிலிருக்கிற மீன்களையெல்லாம் பிடிப்போமென்றுபேசிக் கொண்டதை வருமுன் காப்பவன்கேட்டு தன் சினேகிதரிடத்திற்போய் நாமிவ்விடம் விட்டுச் சீக்கிரமாகப் புறப்பட வேண்டும் இனியிங்கே யொருநிமிஷ நேரமும் இருக்கலாகாதென இதைக் கேட்டு வருங்காற்பவன் சொல்லுகிறது நமக்கு விபத்து வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளுவோம் காரியம் நேரிடும்போது அதற்குத் தக்கதாகப் புத்தியுண்டாகுமெனப் பிறகு வந்தபின் காப்பவன் றன்னிடத்தை விட்டுவிடுகிறது தான் மூர்க்கத்தனம் ஏனென்றால் எது வரத்தக்கதோ அது வரவே வரும் யாதொன்றும் வரத் தக்காததோ அதை நாம் வருந்தியழைத்தாலும் வராது ஆகலால் நான் வரமாட்டேனென்று சொல்லி யந்தக் குளத்திலேயே யிருந்தது பிறகு வருமுன் காப்பவன் வேறோரிடத்திற்குப் போய்விட்டது மறு நாளுதயத்திற் செம்படவர் வந்து மீன்களைப் பிடித்தார்கள்

அப்போததில் வருங்காற்காப்பவனகப்பட்டுச் செத்தாற் போற் பாசாங்கு பண்ணிக் கொண்டிருந்தது அதைப்பார்த்து இது செத்ததென்றெண்ணிக் கொண்டு செம்படவனதைத் தறைமேற் போட்டு வைத்தானிதற்குள்ளே பதுவவன் கண்ணுக்குத் தப்பி தண்ணீரிற் போயொளித்துக் கொண்டது பிறகு வந்த பின்காப்பவன் வலைக்குளகப்பட்டிப்போதென்ன செய்யலாமென் றங்குமிங்குமோடுவதை செம்படவன் கண்டு தடியாலடித்துக் கொன்றான் மற்றிரண்டுஞ் சுகமடைந்தன ஆகைய-லெதையுமாலோசித்துச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி பிறகு புருஷன் சொற்படியங்கே தானே முட்டையிட்டது அப்போது சமுத்திரம் தன் வல்லமையை அறியாமல் முட்டைகளை யடித்துக்கொண்டு போயிற்று

சிட்டு அதைப் பார்த்து வெகு துக்கமாய்ச் சேவலுடனே சொல்லுகிறது சுவாமிதங்களுக்குப்பெரியசங்கடம்வந்தது ஏனென்றால் முட்டைகளை சமுத்திரங் கொண்டுபோயிற்று இப்போதென்ன செய்யலாமென சேவல் நீ பயப்படாதே நான் முட்டையைக்கொண்டு வருவேனென்றிராணியைப் பாரென்று சொல்லி எல்லாப் பறவைகளையுங் கூட்டமாய்க் கூட்டிக்கொண்டு கருடனைச் சரணமடைந்து கருடனதை விஷ்ணுவுக் கறிவித்தப் பறவை மிகவும் வருத்தப்படுகிறதாகையா லிதன் முட்டைகளைக் கொடுப்பிக்க வேண்டுமென விஷ்ணு சமுத்திரத்தைப் பார்த்திகன் முட்டைகளைச் சீக்கிரமாய்க் கொடுவென்று கட்டளை யிட்டவுடனே சமுத்திரம் முட்டைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது

ஆகையாற் சத்துருக்களுடைய பராக்கிரம-மறியாமற் பகைத்துக் கொள்ளலாகாது ஆனாலது வந்த சிங்கத்திற்- ககங்காரத்தினால் தெரியவில்லையென கேட்டு சஞ்சீவகன் தமனைப் பார்த்து நல்லது அந்தச் சிங்கத்தின் சண்டைக் குறிப்பெப்படியிருக்குஞ் சொல்லென தமனகன் எப்போதவன் சாதுகளை நெறித்துக்கொண்டு வாலைத் தூக்குவானோவப்போது கொல்ல நினைத்தானென்றறிய வேண்டும் அக்காலத்திலப்படியே நீ யுமவனுக்கு முன்னேயிருக்க வேண்டுஞ் சுத்த வீரனாகியவுனக்குத் தெரியாதா எல்லாந் தெரிந்தவர்கட்குச் சொல்லலாலேனெனச் சொல்லிவிட்டு தமனகன் மறுபடி கரடகனிடத்திற் போயிற்று அப்போது கரடகன் என்னமாச்சுது சொல்லென தமனகன் காரிய முடிந்தது இருவருடைய சினேகத்தின் வாயில் மண்விழுந்தது இப்போது நான் சிங்கத்தின் கோபக்குரியிப்-படியிருக்குமென்று சஞீவனுக்குச் சொன்னபடியே செய்விக்கிறேனென்று பிங்களனிடத்திற்குப் போயப்படியே யதை செய்வித்தது பிறகு சஞ்சீவகன் சிங்கமிருக்கு-மிடத்திற்குவந்து பார்க்கும்போது முன்றனக்குத் தமனகன் சொன்னபடியே யிருக்கக்கண்டு மிகவும் விசனமடைந்து பராக்கிரமத்தினாலேயே பிராணனை விடவேண்டுமென்று நிச்சயித்து யுத்தத்துக்காரம்பிக்கவே யிரண்டுக்கும் பெரிய சண்டை விளைந்தது கரடகனதைப் பார்த்து தமனகாதுஷ்டா உன் சேர்க்கையால் ராஜாவுக்குஞ் சினேகனுக்குஞ்ச ண்டையுண்டாயிற்று ராச நீதியில் சமா தான பேத தண்டமென்று நான்குபாயங்களிருக்கின்றன அவைகளிற் சாமமென்னுமு பாயமுக்கியமானது ஏனென்றால் அதனாற்காரிய சித்தியுண்டாயிருப்போம் மற்றவைகளாலுண்டாகாது பகையிருந்தாலுஞ் சாமவுபாயத்தினாலேயே போமிப்படியிருக்கையில் நீ ராசாவை பெரிய பொல்லப்பில் விழுவித்தாய் ராசாக்களிற் சிலரீனர்களுடைய புத்தியைக் கேட்டு சங்கடமடைகிறார்கள் ஆகையாற் குணவந்தர்களுடையகூட்டுரவு ராசாக்களுக் கிருக்கவேண்டும்கபடியாயிருக்கிற பிரதானி புத்திசாலியானாலும் அவனொருபோதும் ராசாவண்டை யிலிருக்கலாகாது.

மற்றுந் தாங்களே சம்பத்தையடைய வேண்டுமென்று நினைத்து ராசாவினிடத்தில் வேறொருவன் சேரலாகாதென்றிச் சிக்கிரவனும் ராசாவுக்கு யோககியர்காள் ஏனென்றால் பலபெயர் சமர்த்தர்கள் ராசாவினிடத்திலிருந்தால் ராசா பிரகாசிப்பான் ஆசைக்காரனுந் துஷ்டனுமாகியவிவர்களுடைய கூட்டுறவால் ராசா பிரகாசிக்கமாட்டான் தங்களைவிட ராசாவிடத்தில் வேறொருவனிருக்கலாகாதென்று யரசிறுக்கிறானோ அவனை ராசாவுக்குச் சத்துருவென்று நினைக்க வேண்டும் அப்படியே நீயிந்த தீங்கு விளவித்தாய் எசமானுடைய தயைகிடைத்தாற் சேவகர்கள் காலியாகாமல் மிகவுமடக்கமா யிருக்கவேண்டும் நீயதை விட்டு விபரீதமாக நடக்கிறாய் பிதாவைப் போலிருப்பான் புத்திரனென்பதை நீ பொய்யாக்கினாயிப் போதுனக்கு நானென் சொல்வேன் கொக்கு குரங்குக்குபதேசம் பண்ணி எப்படியிறந்ததோ வப்படி யுன்னாலே மரணமடைவே னென்றெனக்குத் தோற்றுகிறதென் றிப்படி கரடகன் சொன்னதை கேட்டுத் தமனகன தெப்படி சொல்லெனக் கரடகன் சொல்லுகிறது.

ஒருநாள் குளிரால் வருத்தப்படுகிற குரங்குக் கூட்ட மின்னாம்பூச்சிகளை பார்த்து இதுநெருப்பென்று நினைத்துக் குளிர் காய்வதற்காக அதனருகே போயிற்று

அப்போதங்கே யொரு மரத்தின் மேலிருந்த சுமுகனென்னுமொரு பறவை யிதைப் பார்த்து குரங்கினருகே வந்து இது மின்மினிப்பூச்சி நெருப்பென்றென்று சொன்னவுடனே யந்தக் குரங்குக் கூட்டத்திலொன்று கோபமாயந்தப் பட்சியை பிடித்தெனக்கு நீ புத்தி சொல்லுகிறவனாவென்று கல்லிலறைந்துக் கொன்றது ஆகையால் துஷ்டர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணலாகாதென்று கரடகன் சொல்ல தமனக னொன்றும பேசாமல் மௌனமாயிருந்து மனதில் மிகவும் விசனப்பட்டு நானிந்தப் பாதகம் பண்ணினேனென்று சொல்ல மறுபடியுங் கரடகன் சொல்லுகிறது. அடா மதனகா இப்படி கொத்த நடத்தையினால் துஷ்ட புத்தியைப்போல் நீயு நாசமடைவா யென அப்போது துஷ்டபுத்தி யெப்படி கெட்டான் சொல்லெனக் கரடகன் சொல்லத் தொடங்கினது.

துஷ்டபுத்தி சுபுத்தியென்று இரண்டு செட்டிப் பிள்ளைகள் பணஞ் சம்பாதிகிறதற்காகத் தேசாந்திரம் போனார்களவ்விடத்திற் சுபுத்திக்குப் பூமியிலொரு பணப்புதை யகப்பட்டது. அதைச் சினேகத்தினாலே துஷ்ட புத்தியுடனே சொல்லத் துஷ்டபுத்தி யந்ததிரவியத்தை யிங்கேயே புதைத்துவிட்டு கொஞ்சம் பணமெடுத்து கொண்டு போவோமென சுபுத்தி சினேகத்தினா லதற்குச் சம்மதித்துப் பிறகு அதிற்கொஞ்சம் பணமெடுத்து கொண்டு மற்றப் பணத்தை ஒரு மரத்தடியிற் பள்ளந் தோண்டி அதில் புதைத்து வைத்துப் பின்பு வீட்டுக்குப் போய் பழையபடியே சினேகமாயிருக்கையி லொரு நாள் துஷ்டபுத்தி தனியே போயந்தப் பொருளையெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்துவிட்டான்.

பிறகு சில நாள் கழித்து துஷ்டபுத்தியைப் பார்த்து அந்த நம்முடைய திரவியத்தைக் கொண்டு வருவோமெனப் பின் பிருவரும் போயந்த விடத்திற் பார்க்குமளவி லங்கொன்று மில்லாமையாற் துஷ்டபுத்தி மிகவும் வருத்தத்தோடு சுபுத்தியைப் பார்த்திங் கிருந்த பணத்தை நீயே கொண்டுபோய் மேலுங்கபடமாக வருத்தப்படுகிறா யென்று சொல்லி கலகப் பட்டிதை ராசாவுக் கறிவித்தால் பிறகி ராசா நியாயாதிபதியை யழைப்பித்து பஞ்சாயத்திற்றிற்க வேண்டுமெனக் கட்டளையிட ஐந்து நாளைக்குள்ளே தீர்த்துப் போடுகிறேனென்று ராசாவுக்கு கெடுவுவைத்துக்கொண்டு பஞ்சாயத்திற் காரம்பித்தானப்போது துஷ்ட புத்தி எனக்குச் சாட்சியிருக்கிற தந்த சாட்சியை யிப்போதே கேட்கலாமென் பஞ்சாயத்தாருஞ் சாட்சியைக் கொண்டுவா வென பின்பு துஷ்டபுத்தி வீட்டுக்குப்போய் தன் தகப்பனுடனே சொல்லுகிறான் உன்னுடைய ஒரு பேச்சா லெனக்குப் பதினாயிரம் வராகன் கிடைக்குமென அப்போது கிழவனெப்படி கிடைக்குஞ் சொல்லென துஷ்டபுத்தி நீர் மரப்பொந்திலி ராத்திரிக்குப் போயுட்கார்ந்திருக்க வேண்டுமங்கே நியாயாதிபதி முதலானோர் வந்திங்கிருந்த பணத்தை யார்கொண்டு போனார்களென்னும் போது நீர் சுபுத்தி கொண்டு போனானென்றாலென் காரியமாகுமென இதைக்கேட்டு பிதா சொல்லுகிறான் பொல்லாங்கு நேரிடுகிற காரியத்தை பண்ணிச் சுகமடைய வேண்டுமென்றிச் சிக்கிறது கொக்கைக்போல மூடத்தனமாயிருக்கிறதென துஷ்டபுத்திய தெப்படியென பிதா சொல்லுகிறார்.

தான்பொரிக்கிற குஞ்சுகளை யெல்லாமொரு பாம்பு தின்ன பறி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிற ஒருமூட கொக்கு எப்போதுபொரித்த தன்குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றுகிறகைக்

குறுக்கென்ன செய்யலாமென்று பெண்கொக்கோடுகூட ஏரிக்கரையி லுட்கார்ந்து ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அக்கொக்கின் சினேகிதனாகிய குளிரனென்னும் பெயரையுடைய நண்டானது கொக்குகளளைப் பார்த்தின்றைக் கேன் நீங்கள் வியாகூலமா யிருக்கிறீர்களென அவர்கள் தங்கள் விர்த்தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லக் குளிரனதைக் கேட்டு ஆண்கொக்கைப் பார்த்து நல்லதுனக்குப் பாம்பைக் கொல்லுகிற வுபாயமொன்று சொல்லுகிறேன் ஏனென்றால் கீரிப்பிள்ளையின் வளை முதற்கொண்டு பாம்பிருக்கு மிடமட்டு மீன்களை யிறைத்து வைத்தாற் காரிய சித்தியாகுமென்றது பிறகு கொக்கு அப்படியே செய்யக் கீரிப்பிள்ளைகள் வளையிணின்றும் புறப்பட்டு மீன்களைத் தின்று கொண்டேபோய் பாம்பையுங்கடித் தெரிந்துவிட்டுக் கொக்கின் குஞ்சுகளையுஞ் சாப்பிட்டது ஆகையாலிப்படிப்பட்ட வாலோசனை பண்ண லாகாதென்று துஷ்டபுத்தி பிதா சொன்னதைக் கேளாமலவனை வலுவிலிழுத்துக்-கொண்டு வந்து மரப்பொந்தி லுட்கார வைத்து விடியற் காலத்தில் நியாயாதிபதி முதனாகிய பேரையுஞ் சுபத்தி முதலானோரையு மவ்விடத்திற்கிட்டுக் கொண்டு சாட்சியிந்த மரத்தை கேளுங்களென்றானப் போதந்த பணமுழுதுஞ் சுபுத்தியே கொண்டு போனானென்றொரு சத்தம் பிறப்பட்டது அப்போது சுபுத்தி இதென்ன மோசமாயிருக்கிறது இங்கேயொரு பிராணி யில்லா மற்றொனி யெங்கேயிருந்து புறப்பட்டது இது தெய்வீகமாயிருந்தால் மெய்யல்லவோ சொல்ல வேண்டுமென்றிப்படித் தனக்குள்ளெண்ணமிட்டுக் கொண்டந்த மரத்தின் மேலேறி சோதிக்கையி லதில் ஒருபொந்து காணப்பட்டது உடனேயிங்கே கிருத்தியமிருக்கு மென்றெண்ணி யங்கே நெருப்பை மூட்டி பற்றுவித்தான் பின்பு உள்ளேயிருந்த கிழவன் பாதிவேகிற மட்டும் பல்லைக் கடித்து கொண்டிருந்து பொறுக்கப் போகாமலலறிகொண்டு வெளியே வந்து விழுந்தான் அப்போதங்கியிருந்தெல்லோரு மிதென்ன விதமென்ன வெனக் கேட்க கிழவன் பிள்ளை துஷ்டபுத்தி கபடத்தினால் என்னைப் பலாத்காரமாக கொண்டு வந்திங்கே வைத்தானென்று சொல்லி யிறந்துபோனான் நியாயாதிபதி வாயினாலே ராசாவெல்லா மறிந்து கொண்டவனைக் கழுவிலேற்றினா னென்று சொல்லிப்பின்னுங் கரடகன் மதனகனைப் பார்த்துப் பாம்பை வெகுநாள் வளர்த்தாலும் அது எப்படியும் வளர்த்தவனைக் கடிக்கும் ஆசையாலெனக்கு உன்னிடத்தில் பயந் தோன்றுகிறது இனிமேலுன்னிடத்திற் தேவ தத்தனைப்போல் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்ன அதைக் கேட்டுத் தமனகன் தேவதத்தனெப்படி நடந்துக் கொண்டான் சொல்லெனக் கரடகன் சொல்லுகிறது.

ஒருபட்டணத்தில் தேவதத்தனென்னுமொரூ சாவகாரிதன் றிரவிய வீண்ணாய்ப் போனதினால் மறுபடி திரவியமுஞ் சம்பாதிக்க நினைத்து தேசாந்திரம் போகப் புறப்படும்போது தன் வசத்திலிருந்த ஆயிரமிரும்புக் கம்பிகளையவ் விடத்திருந்த தன் சினேகனிடத்தில் வைத்து விட்டுப் போனான் போனவிடத்திற் றிரவியம் சம்பாதித்ததைக் குறித்த நேகவுபாயம் பண்ணியும் பணமகப் படாமையால் மீண்டும் வீட்டுக்கு வந்து தன்னுடைய இரும்புக் கம்பிகளை கேட்டான் வைத்துக்கொண்ட சினேகன் மிகுந்த துராசையினா லிரும்புக் கம்பிகளை எலி கடித்து விட்டனவென்றான் இவனிந்தபூர்வத்தைக் கேட்டு நல்லதிருக்கட்டு மென்று சொல்லி வீட்டுக்குப் போனான் பிறகொரு நாள் சினேகிதன் பிள்ளையை விளையாடுகிறதற்காக லவனிடத்திலிருந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் மற்றொரு வீட்டிலொளித்து வைத்து பின்பு சினேகிதனிடத்தில் வந்துட்கார்ந்தான் அவனிடத்திலிருந்தவென் பிள்ளை யெங்கேயென சாவகாரி உன் பிள்ளையை பறவை தூக்கிக் கொண்டு போயிற்று

என்றான். இதையவன் கேட்டு மிகவுங்கிலேசப்பட்டு இவனை யிழுத்துக் கொண்டு ஊரதிகாரியண்டைபோய் இந்த துஷ்டனென் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் ஒளித்து வைத்துவிட்டுப் பிள்ளையைப் பட்சியெடுத்துக் கொண்டுபோயிற்றென்கிறான் என் பிள்ளையை எனக்குக் கொடுப்பிக்க வேண்டுமென அதிகாரியிதைக் கேட்டுச் சாவகாரியை அழைத்து இவன் பிள்ளையெங்கே யிருக்கிறது சொல்லென அவன் இவன் பிள்ளையைப் பட்சிசொண்டுபோயிற்றென அதிகாரி யிதைக்கேட்டுக் குலுங்கக் குலுங்க நகைத்து இந்த அசம்பவம் இதுவரைக்கும் உலகத்திலில்லை அப்படியிருக்க நீ எப்படிச் சொல்லுகிறாயென அப்போது அவன் இதோராச்சரியமா எப்படி யிரும்புக் கம்பிகளை எலிகள் தின்றுவிட்டனவோ அப்படியே யிதுவும் சம்பவித்தது ஆண்டவனேயென இதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி முன்னடந்தவைகளை விசாரித்து அறிந்துகொண்டு அவனுடைய இரும்புக் கம்பிகளை நீ கொண்டுவந்து கொடுத்தால் அவன் உன் பிள்ளையைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பான் என்றவுடனே அவ்விருவரும் அப்படியே செய்து தங்கள் வீட்டுக்குப் போனார்களென்று இப்படிப்பட்ட கதைகளைச் சொல்லிப் பின்னுமந்ததமனகனுக்குக் கரடகன் சொன்ன பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளாதவன் கல்லுக்குச் சமானம் அவனுக்கு உபதேசித்துப் பலனில்லையென்று சொல்லி கரடகததமனக நரிகள் இரண்டும் பிங்களனிடத்திற்குப் போம்போது சிங்கம் சஞ்சீவகனோடு கூடச் சண்டை பண்ணி அதைக் கொன்றுவிட்டு விசனமாய் உட்கார்ந்திருந்தது இதைக்கண்டு தமனகன் ராசாவைப் பார்த்துச் சுவாமி தாங்கள் சத்துருவைக் கொன்று துக்கப்படுகிறீர்கள் இது நியாயமல்லவே சத்துருவைக் கொல்ல வேண்டுமென்று சாஸ்திரமிருக்கிறது பிதாவானாலும் பந்துவானாலும் புத்திரரானாலும் மித்திரரானாலும் இவர்களில் யார் தன்னைக் கொல்லப் பிரவர்த்திக்கிறானோ அவனை ராசா கொல்லவேண்டும் சுதந்தரமாயிருக்கிற பெண்சாதியும் துஷ்ட சினேகிதனும் விபரீத சேவகனும் அசாக்கிரதையான மந்திரியும் நன்றியறியாதவனும் இருக்கலாகாதுமேலும் மெய்பொய் கடுமை மேன்மை கொலைதயை உதாரத்துவம் உலோபத்துவம் பலவழியாகத் திரவியஞ் சம்பாதித்தல் வெகு பெயருடைய சிநேகிதரும் இப்படிப்பட்ட பல குணங்கள் ராசாவுக்கிருக்க வேண்டுமென்று ராசநீதி யிலிருக்கின்றன அப்படியே தாங்கள் இது செய்தீர்களென்று சொல்லித் தமனகன் சிங்கத்தைச் சந்தோஷிப்பித்தது பிறகு சிங்கம் அந்தக்காட்டில்முன்போலத் தன்னிராச்சியத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு சுகமாயிருந்தது.

முதலாவது மித்திரபேதம் அல்லது நட்புப்பிரிப்பு முற்றிற்று.

சுகிர் தலாப தந்திரம்.
இரண்டாவது அல்லது நட்புப் பேறு.

புத்திசாலிகளாயிருக்கிற சிநேகிதர்கள் திரவிய மில்லாதிருந்தாலும் வேறே

சாதனங்களில்லா விட்டாலும் காகமும், எலியும், ஆமையும், மானும் நட்பினாலொன்றையொன்று காப்பாற்றினாற் போல ஒருவர்க்கொரு வருதவுவார்களெனச் சோமசனமா சொல்ல ராசகுமாரர்கள் அதெப்படியெனச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

கோவிரிக்கரையிலிருக்கிற ஒரு பெரிய வன்னி மரத்தில் லகுபதனென்னுங்காக மிருந்துக் கொண்டிருக்கையிலொரு நாள் விடியற் காலத்திலங்கே எமனைப்போல மிகவும் பயங்கரமாயொரு வேடன் வந்தான் லகுபதனவனைப் பார்த்துப் பயப்படிந்தத் துராத்மானென்ன பண்ணுவானோ தெரியவில்லை ஆகையாலிதைச் சோதிக்க வேண்டுமென்றிரை தேடுகிறயத்தனத்தை விட்டிருக்க இதற்குள்ளே யவ்வேடன் வலையை விரித்து பலவகைப்பட்ட தானியத்தைத் தெளித்தங்கேயோர் செடிமறைவிற் பதுங்கிக் கொண்டிருந்தான் தன் பரிவாரத்தோடந்த மரத்தில் வந்திறங்கின சித்திரக்கிரீவனென்னும் புறாவரவங்கே யிறைந்திருக்குந் தானியத்தைப் பார்த்துத் தன் பரிவாரப் புறாக்களுடனே சொல்லுகிறது இந்த நிர்மானுஷியமான காட்டிற்றானிய மெப்படி வரும் யாரானாலுங் கொண்டுவந்து போட்டிருக்க வேண்டுமிது நமக்குத் தெரிந்தாலல்லா மலிதைப் பட்சிக்கலாகாது ஏனென்றால் ஒரு பிராமணன் பொன்காப்புப் காசைப்பட்டுப் புலியினாலெப்படி மரணமடைந்தானோ வப்படிக்கிதுவேதோ விபரீதமாகத் தோற்றுகிறதெனப் புறாக்களகைக் கேட்டதெப்படி மகாராசாவே யெனச் சித்திரக்கிரீவன் சொல்லுகிறது.

நான் தென்காட்டில் மேய்ந்துக் கொண்டிருக்கையில் பார்த்தேன்அதைக் கேளுங்கள் ஒருகிழப்புலி பலயீனத்தால் ஆகாரஞ்சம் பாதிக்கக் கூடாமல் ஓர் ஏறிகரையில் நீராடிக் கையில் தற்பை வைத்துக் கொண்டுஉட்கார்ந்திருக்கையில் ஒரு பிராமணன் அந்த வழியில் வந்தான் புலி அவனைப்பார்த்து ஓ பிராமணா இந்த பொற்காப்புத் தருகிறேன் வாவென இதைக்கேட்டு அந்தப் பிராமணன் அப்புலியைப் பார்த்து இந்தக் காப்பு நமக்கு வலியக் கிடைக்கிறது மரணத்துக்கு இடமாக்கும் புலியினருகில் போகலாகாது ஆகையால் இந்தக் காப்பில் ஆசை வைக்கலாகாது நாம் போவோமானால் மரணத்துக்கு நாலண்டையும் வழியாகையால் இதைக்குறித்துப் பிரயத்தினம் அவசியம் பண்ண வேண்டுமென்று தனதுராசைக்கேற்பத் தனக்குள்ளே ஆலோசித்து நிச்சயித்துக் கொண்டு புலியைப் பார்த்து ஐயா புலியாரே காப்பு எங்கேயிருக்கிறதென புலிகையில் வைத்துக் கொண்டு இதோ பாரும் பிராமணோத்தமாயெனக் காண்பித்து பிராமணன் உன்னிடத்தில் எனக்கு எப்படி நம்பிக்கையென புலி நான் வைகரையில் மூழ்கி நித்தியா தானம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன் நகமும் பல்லும் போன கிழவனாயிருக்கிறேன் இப்போது என்னிடத்தில் நம்பிக்கையில்லையா வேட்டல் ஓதல் கொடுத்தல் தவம் சத்தியம் உறுதி பொறுமை ஆசையின்மை என்னும் இவ்வெட்டுத் தருமங்களையும் நான் அறிந்திருக்கிறதினால் இந்த போகிற நீயின்றைக்கு வேடன் வலையில் பாராமல் சிங்கிக் கொண்டையே பார் சந்திர சூரியர்களுக்கு ராகுகேதுக்காள் பீடை வருதலும்

யானையும் பறவையும் பாம்புக் கட்டுதலும் புத்திசாலிகளுக்கு வறுமை வருதலும் தெய்வத்தின் மகிமையே அல்லாமல் வேரல்லவென்று சொல்லிச் சித்திரக் கிரீவன் கட்டுண்டு இருக்கிற கவலைக்கயிறதை யறுக்கத் தொடங்கிற்று

அப்போது சித்திரக்கிரீவன் மித்திராமுன்னே என் பரிவாரத்தினுடைய கயிற்றையறு பிறகு என் பாசத்தைத் துணி என கேட்டு எலியென்பது மிகவுமெதுவானது அதற்குப்பலமும் கொஞ்சம் மத்தனை பெயருடைய பந்தனைகள் எனக்கு எப்படி அறுபடும் உன்தலையை அறுத்துப் பின் என் சாமர்த்தியத்துக்குத் தக்கதாக அவனுடையதலையையும் அறுப்பேனெனச் சித்திரக்கிரீவன் நல்லது முன்னேயிவர்களுடைய சாபத்தை அறுவென இரணியகன் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு தன் பரிவாரங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய இவைகளுக்குப் பிராணன் முக்கிய சாதாரனமாகையால் அதைக் காப்பாற்றினால் எல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றினாற்போல் ஆகிறது எனச் சித்திரக்கிரீவன் இந்த நீதி சரிதான் ஆயினும் இப்படிப்பட்ட வேளையில் நின்றும் பரிபாலனம் பண்ணுகிறதற்கல்லவோ என்னையிவர்கள் ராசாவாக நினைக்கிறார்கள் ஆகையால் என் பிராணனிடத்தில் இச்சையை விட்டு இவர்களைப் பிழைப்பிஎன அதைக்கேட்டு எலி நீ பரமசாது அடுத்தவர்களை ஆதரிக்கிறவனாயிருக்கிறாய் எசமானனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற சேவகனும் சேவகனிடத்தில் பிரீதியாயிருக்கிற எசமானனும் சுகமடைவார்கள் என்று சொல்லி எல்லாவற்றின் பாசங்களையும் அறுத்துச் சித்திரக்கிரீவனுடைய கட்டையும் சோதித்தது பிறகு ஒன்றுக்கொன்று தழுவிக் கொண்டு பிரிய வார்த்தைகள் சொல்லின

சித்திரக்கிரீவன் பரிவாரத்தோடு கூடத் தன்னிடத்திற்குப்போன லகுபதன் என்னும் காகம் இவையெல்லாம் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு இரண்யகனை நோக்கி நீ பாக்கிய வானாயிருக்கிறாய் ஆகையால் நானும் உன் சிநேகத்தை விரும்புகிறேன் நிதயைசெய்து எனக்குச் சிநேகனாகவேண்டுமென அப்போது இரணியசன் நியாரெனக்காகம் நான் லகுபதனன் என்கிற காக்கையென அதைக்கேட்டு எலி உனக்கும் எனக்கும் வெகுதூரம் உலகத்தில் சமானஸ்தர்களுக்கே சிநேகமுண்டாகிறது நான் உனக்கிரை நிஎன்னைத் தின்கிறவன் இப்படியிருக்கையில் இதெப்படியாகும் ஆபத்துக்கே முகாந்தரமாம் நரி சினேகத்தினால் ஒருமான் வலையிலகப்பட்டது போல் உன்னால் எனக்குப் பொல்லாங்கு நேரிடும்யென லகுபதனன் அதைக்கேட்டு மான் எப்படி வலையில் சிக்கிக்கொண்டதென எலி சொல்லத்தொடங்கிற்று.

மகததேசத்தில் சண்பகவனத்தில் மானும் காகமும் ஒன்றுக்கொன்று நட்பாயிருந்தன அப்படியிருக்கையில் அந்த மான் மனதின்படி புல்முதலானவைகளை மேய்ந்து கொழுத்திருக்கிறதை ஒரு நரி பார்த்துத் தனக்குள்ளே ஆலோசித்து இவன் நமக்கு அசாத்தியனாய் இருக்கிறான் ஆகையால் இவனை வஞ்சனையால் கொல்லவேண்டு மென்று இப்படி நிச்சயித்து அதன் சமீபத்தில்போய்ச் சிநேகிதா சுகமாவென அதைக்கேட்ட மான் நீ யாரென நரி நான் குத்திர புத்தியென்கிற நரி இந்தக் காட்டில் ஆருமற்ற பாவியாய் ஒருவனாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தேன் இன்றைக்கு உன்னைப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைந்தேன் இப்போது உனக்கு வேலை செய்துகொண்டு உன்னிடத்தில் இருக்க இச்சிக்கிறேனென்ன இதைக்கேட்டு மான்

நல்லதென்று பொழுது போனவுடனே இரண்டுஞ் சண்பகமரத்தின் கீழே வந்தன அம்மரத்தின் மேல் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மானின் சிநேகிதனாகிய புத்தி என்னும் காகம் இவ்விரண்டையும் பார்த்து மானை ஓ மித்திரா உன் அண்டையில் யிருக்கிறவன் யாரென மான் இந்தச் சம்புசன் என்னுடன் சிநேகிக்க விரும்புகிறானென அப்போது காகம் மித்திரனேசடிதில் வந்த வழக்கமில்லதவனை நம்பலாகாது ஒருவன் குலமும் நடத்தையும் தெரியாமல் அவனுக்கு இடங்கொடுத்தால் ஒருபூனைக்குச் சரற்கவன் என்னும் கழுகு இடங்கொடுத்து அது இறந்தாற்போல் நேரிடுமென

அதைக்கேட்டு மான் சரற்கவன் எப்படிச் செய்தான் யெனக காகம் சொல்லுகிறது,

பாகீரதி தீரத்தில் திரிகூடம் என்னும் மலையில் ஒரு முதிய அத்தி மரத்தின் பொந்தில் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நகமுங் கண்ணும் இல்லாத சரற்கவன் என்னும் ஒரு கிழக் கழுகானது மற்றைப் பட்சிகள் தன்னிடத்தில் இரக்கம் வைத்துத் தங்கள் ஆகாரத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் நெருக்கிக் கொடுக்கத் தின்றுகொண்டு சீவித்திருக்கையில் ஒரு நாள் நெடுஞ்செவியன் என்னும் பூனை பறவைகளுடைய குஞ்சுகளைத் தின்னவேண்டி அந்த மரத்தின் கீழே வர அந்தக் குஞ்சுகள் பார்த்துப் பயந்து பெருங் கூச்சலிட்டன கழுகு கேட்டு நீங்களேன் பயப்படுகிறீர்கள் இஙகே யார் வந்தானென இதற்குள்ளே பனைசரக்கவனைப்பார்த்து நான் செத்தேன் எனப் பயப்பட்டு உடனே மனதில் தைரியம் பண்ணிக்கொண்டு இந்தச் சத்துருவை தப்பித்துக் கொண்டு ஓடுகிறதற்கு நமக்குச் சக்தியில்லை ஆகையால் இவன் சமீபத்தில் போகவேண்டும் பின்னர் ஏதுவுண்டாகுமோ அதுவுண்டாகட்டு மென்று இப்படி நிச்சயித்து அந்தக் கழுகின் கிட்டப்போய் சமர்த்தனே உனக்கு வந்தனம் பண்ணுகிறேன் என கழுகு அதைக்கேட்டு நீ யாரென அப்போது பூனை நெடுஞ்செவியனென்னும் பூனையென பின்பு சரற்கவன் நீ சீக்கிரமாயிவ்விடம் விட்டு ஓடிப்போ யில்லாவிட்டால் சாவாயென பூனை நான் என் விர்த்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் அதைக்கேள் பிறகு கொல்லத்தக்கதானால் கொல்லு சாதிபேதத்தினாலேயே பிராணிகளைக் கொல்லுவதாவது பூசிப்பதாவது யோக்கியமல்ல ஆதலால் அவனவன் நடத்தையைப் பார்த்து எது செய்யத் தக்கதோ அதுசெய்ய வேண்டும் எனக் கழுகு இதைக்கேட்டுப் பூனையைப்பார்த்து நீயேன் வந்தாய் சொல்லெனப் பூனை நான் கங்கா தீரத்தில் நித்தியஸ்நானம் பண்ணிச் சந்திராயண முதலாகிய விரதங்கள் ஆசரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் நீ மிகவும் தருமவானாயிருக்கிறாயென்று பக்ஷிகளால் எப்போதும் கேள்விப்படுகிறதினாலும் வயதில் முதிர்ந்த வித்துவானிடத்தில் தருமம் கேட்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரம் இருக்கிறதினாலும் நான் உன்னிடத்திற்கு வந்தேன் நீ தர்மத்தைவிட்டு என்னைக் கொல்லத் துணிந்தாய் இப்படியில்லறத்தாருடைய ஆசாரமெங்கும் பார்த்ததில்லை சத்துருவும் தன் வீட்டுக்கு வந்தால் சாதுக்கள் அவனுக்குச் சம்மானம் பண்ணுவார்கள் தன்னை வெட்டுகிறவனுக்கு நிழல் கொடுக்க வில்லையா சாதுக்கள் தங்கள் வீட்டுக்கு யெவன் வந்தாலும் பூசிக்கிறார்கள் குரைச்சலொன்றும் பண்ணுகிறதில்லை அதிதி யாருடைய வீட்டுக்கு வந்து முகம் வாடிப்போகிறானோ அவன் தன்பாவத்தை அவ்வீட்டு எசமானனுக்கு கொடுத்து அவன் புண்ணியத்தைக்கைக் கொண்டு போகிறான் ஆகையால் எல்லாரிடத்திலுந் தயை செய்கிறார்கள் சந்திரன் சண்டாளன் வீட்டிலும் பிரகாசிக்கிறானென இதைக்கேட்டுக் கழுகு பூனையிறைச்சிகளைத் தின்கிறது மேலும் கொலை செய்கிறதென்று நினைத்து இப்படி நான் சொன்னேனென அதைக்கேட்டு

நெடுஞ்செவியன் பூமியைத் தொட்டு சிவசிவாவென்று உச்சரித்துக் காதின்மேற் கையை வைத்து நான் தரும சாஸ்திரங்கள்கேட்டு மிகுந்த வைராக்கிய மடைந்து பொல்லாத கருமங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டேன் அநேக சாஸ்திரங்களிற் கொலை செய்வதுபோல வேறொரு பாதகமில்லையென்று சொல்லியிருக்கின்றது எவர்கள் மற்றொருவனைக் கொன்று தங்களுக்குச் சுகத்தை விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் நரகத்தையடைகிறார்கள் ஆகையால் கொலை செய்யாமலிருப்பதுபோல வேறொரு தருமமில்லையென்று நினைத்துக் காட்டிலிருந்து கொண்டு காய்கனி கிழங்குகளைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் பாதகம் எப்படி பண்ணுவார்கள் என்று சொல்லிக் கழுகுக்கு நம்பிக்கை வரப்பண்ணி அதன் வீட்டில் இருந்தது

பிறகு அந்த ருத்திராக்ஷப்பூனை பட்சிகளின் குஞ்சுகளை நாள்தோறும் அங்கே கொண்டு வந்து தின்று கொண்டிருக்கத் தலைப் பட்டது அப்போது குஞ்சிழந்த பறவைகள் எல்லாம் கிலேசப்பட்டு ஒன்றாய்க் கூடித் தங்கள் குஞ்சுகளைச் சோதிக்கத் தொடங்கின பூனையிதை அறிந்து அவ்விடம் விட்டு ஓடிப் போயிற்று அந்தப் பட்சிகள் அங்கே பார்த்துக் கொண்டே கழுகின் பொந்தண்டை வந்துபாற்கையில் அக்குஞ்சுகளுடைய எலும்புகளும் சிறகுகளும் விழுந்து கிடக்கக் கண்டு நம்முடைய குஞ்சுகளை யிந்தத்துரோகிக் கழுகே பக்ஷித்ததென்று நிச்சயித்து அந்தக் கழுகைக் கொத்திக் கொன்றன ஆகையால் ஒருவனுடைய குணம் தெரியாமல் அவனுக்கு இடங்கொடுக்கலாகாதென அப்போது நரி ஒருவன் சுபாவம் சினேகிக் கிரதற்கு முன்னே தெரியுமா நல்லோர்களுக்குச் சுபாவத்தினாலே காரியம் இல்லை அவர்களுடைய சினேகம் கண்ட மாத்திரத்தினாலேயே ஆகிற்றென மான் அதைக்கேட்டுக் காகத்தைப் பார்த்து எப்படி யெனக்கு மித்திரனோ அப்படியே யிவனுமிருக்கட்டும் நீ ஒன்றுக்கும் தடை சொல்லாதேயென்று சொல்லி நரியைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக் கொண்டது பிறகு மூன்றும் தங்கள் மார்க்கத்தின்படி வயற்றை நிரப்பிக் கொண்டு ராத்திரிக்கு அந்தயிடத்தில் வந்து கொண்டிருந்தன இப்படியிருக்கையில் ஒரு நாள் நரி மானைப் பார்த்து மித்திரா இந்தக்காட்டில் இவ்விளவென்று நேர்த்தியான பயிர் இருக்கிறதை யுனக்குக் காண்பிக்கிறேன் என்றுசொல்லி அதையிட்டுக் கொண்டுபோய் காட்டிற்று அன்று முதலாய் அந்த மான் போய்த் தினமும் பயிரை மேய்ந்துக் கொண்டிருக்கையில் அதைக் கொல்லைக் காரன் பார்த்து அங்கே வலை கட்டினன் பின்பு மான் அங்கே வழக்கப்படி மேயப்போய் அதிற் சிக்கிக்கொண்டு இப்போது என்னை மித்திரனைத் தவிரயார் விடுவிப்பான் என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அங்கே நரி வந்து என்னுடைய மனோரதம் நிரைவேறிற்று இப்போது நான் இதன் எலும்பையும் மாம்சத்தையும் நிரம்பத் தின்னுவேன் என்று வாயூற மனதில் எண்ணிக்கொண்டு சும்மாயிருந்தது அதைக்கண்டு மான் மித்திரா ஏன் சும்மா யிருக்கிறாய் என்னுடையவலை**யைச் சீக்கிரமாயறுத்து என்னை விடுவித்து*விடு சங்கட காலத்தில் சினேகிதர்கள் உடையிழந்தவன்போல் உதவுகிறார்கள் எனச் சம்பகன் ஆம் நீ சொல்வதெல்லாம் மெய்யே ஆயிலும் எனக்கு இன்றைக்கு விரதத்தினம் ஆகையால் நான் இந்தத் தோல்வலையை தீண்ட மாட்டேன் நாளைக்கென்ன சொன்னாலும் கேட்பேன் சினேகிதனுக்காக நான் பிராமணனைவிடத் தக்கவனென்று சொல்லி அதன் கண்ணுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டு அங்கே ஓரண்டை ஒளித்துக் கொண்டிருந்தது

காகம் இராத்திரிக்கு மான் வரவில்லை என்று அதைத் தேடும்பொருட்டு இங்குமங்குந் திரிந்துகொண்டு அங்கே வருகையில் அந்த*மானின் அவஸ்தையைப் பார்த்துச் சினேகிதா உனக்கிந்த அவஸ்தை யிப்படியேன் வந்ததென மான் இதுவுன் வார்த்தையைக் கேளாமையால் வந்த பலமென காகம் உன் கூட்டாளியான சம்புகன் எங்கே போனானென மான் என்னுடைய இரச்சியைத் தின்கிறதற்காக இங்கே தானே ஒளித்துக்கொண் டிருப்பானென அதைக்கேட்டு காகம் தனக்கிதம் பண்ணுகிற மித்திரன் பேச்சைக் கேளாதவனுக்கு விபத்துச் சீக்கிரமாக வரும் பின்னும் அவன் சத்துருக்குச் சந்தோஷம் வருகிறானெனச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் கொல்லைக்காரன் கையில் ஒரு தடியை எடுத்துக் கொண்டுவர அவனைப் பார்த்து காகம் மானுக்கு மித்திரா நீயிப்போது மூச்சையடக்கிக் கொண்டு வந்தால் அவன் உன்னைப்பார்த்து நீ செத்தாயென்றெண்ணிக்கொண்டு கட்டிய வலையை அவிழ்த்துச் சுருட்டி வேறோரிடத்தில் வைக்கப் போவான் அப்போது நான் கத்துகிறேன் அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் நீ மிகவும் விரைவாய் ஓட்டம் பிடியென்று சொல்லித் தான் அப்படியே பொய்யாக மானைக் கண்ணைக் குத்திக்கொண்டிருந்தது இதற்குள்ளே அந்தக் கொலைகாரன் மானைப் பார்த்துச் செத்ததென்றெண்ணி கட்டியிருந்த வலையை யவிழ்த்து ஓரிடத்தில் ஒன்றாகக் கூட்டிவைக்கப் போனான் காகம் அதைப் பார்த்துச் சங்கேதப்படி கத்த மான் அதைக் கேட்டவுடனே ஓட்டம் பிடித்தது

அதைக் கொல்ல நினைத்து அந்தக் குடியானவன் தடியை விசிறியெறிய அதுபதிலிருந்த நரி மேற்பட்டு இறந்தது ஆகையால் புண்ணியமாவது பாவமாவது மிகுதியினால் அதன் பலனுடனே யுண்டாகிறதென்று சொல்லிப் பின்னும் எலி எப்படிமானுக்கு நரியின் சினேகம் போலே உன்னுறவுபயோகமன்றெனக் காகம் உன்னைத்தின்றால் எனக்குப்போதுமா நீ பிழைத்திருந்தால் நான் சித்திரக்கிரவனைப் போலச் சுகமடைவேனென்று உன்னட்பை விரும்புகிறேனெனப் பின்னும் இரணியகன் நீ யெனக்குப் பகைவன் உன்னுடனே நான் சினேகம் பண்ணுகிறதில்லை சத்துருதனக்கு அனுகூலமாயிருந்தாலும் அவனோடு சிநேகிக்கலாகாது தண்ணீர் வெந்நீரானாலும் நெருப்பை அவிக்கும் எது தக்கதோஅது செய்யவேண்டும் தண்ணீரில் வண்டியும் பூமியின்மேற் கப்பலும் நடக்குமா இதனாற் சத்துருக்களிடத்திலும் நம்பிக்கை வைக்கலும் ஆகாதென்றிப்படி பலவிதமாய்ச் சொல்லிக் காகம் நானுன்னுடனே சினேகிப்பே னில்லாவிட்டாற் பட்டினியாக விருந்திங்கையே பிராணனை விடுவேன் நெருப்பின் வெப்பத்தினாற் பொன்மு*கலானவை யுருகி யொன்றாகிறது யாதேனுமொரு நிமித்தத்தினாலே விலங்கு பறவை மித்திரத்துவத்தை யடைகின்றன பயத்தினாலாகிலும் யாதோராசையினாலாகிலு மூடர்களுக்குச் சிநேகமுண்டாகிறது சாதுக்களுடைய சினேகமா கண்ட மாத்திரத்திலுண்டாகிறது மண்பானை சீக்கிரமா யுடைகிறது பிறகு பொருந்துகிறதில்லை பொன்குடஞ் சீக்கிரத்திலுடையாது உடைந்தாலு மொன்றாகும் இப்படியே துற்சனர்களுடைய சினேகமிருக்கிறதென இதைக் கேட்டிரணியகன் உன் வார்த்தையி*னால் சந்தோஷ மடைந்தே னிப்போ துனக்குமெனக்குஞ் சிநேகத்துவம் மிருகட்டுமினிமேனா மிருவருமொருமனதாயிருக்க வேண்டும் உபகாரம் பண்ணுகிறவன் மித்திரனென்றும் அபகாரம் பண்ணுகிறவன் சத்துருவென்றுமறிந்து மனக் கலங்கமில்லாம னடக்கவேண்டுமென் றிப்படிப் பேசி நிச்சயித் திரனியகன் லகுபதனுக்குச் சிறிதாகாரங் கொடுத்து தன் வளையிற் போயிற்று சிநேக லாபம்பெற்ற காகமு மவனிடத்திற் செலவு பெற்றுக்கொண்டு தன்னிடத்திற்குப் போயிற்று

அதுமுகலாயிவைகளத்தியந்த சிநேகமாயொன்றுக் கொன்றாகாரங் கொடுத்துக்கொண்டு பலபல வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருகையில் ஒருநாள் லகுபதனெலியைப் பார்த்து மித்திரா இப்போதிங்கே இரை யகப்படாமையால் வேறோரிடத்துக்குப்போக விச்சிக்கிறேனென அதைக் கேட்டிரணியக னெங்கே போகிறா*யென வப்போது தண்டகாரணித்திற் கற்பூரகௌர மென்கிற தடாகத்திலிருக்கிற வாமையாகிய மந்தரனென்பவன் எனக்குச் சிநேகனாயிருக்கிறான் அவனெனக்கு விதம்விதமான மீன்களைக் கொடுத்து போஷிப்பான் அதைக்குறித்து நானவனிடத்திற்குப் போகிரேனெனக் கேட்ட திரணியகன் மித்திரா அவ்விடத்திற் கென்னையுங் கொண்டு போகவேண்டும் நான் தேசாந்திரம் போக விரும்புகிறேனென அப்போது காக்கை நீ யப்படி விரும்புவானேனென இரணியகனங்கே போனபின்பு சொல்லுவேனென லகுபதன் இரணியகனை எடுத்துக் கொண்டந்த விடத்துக்கு போயிற்று பின்பு அவைகளைப் பார்த்து மந்தரன்அவ் விரண்டுக்குமாதித்யம் பண்ணிற்று அப்போது லகுபதனன் மந்தரனைப் பார்த்திந்த விரணியகன் மிகவும் பரோபகாரி இவன் சித்திரக்கிரீவனை அவன் கூட்டத்தோடுகூட வலையினின்றும் விடுவித்தான் அப்போது இவன்நட்பு னிலைமையை பார்த்து நானும் இவனுடனே நட்புக் கொண்டேனென அதைக்கேட்டு கூர்மஞ் சந்தோஷப்பட்டு இரணியகனைப் பார்த்து மித்திரா நீயிந்த மனித சஞ்சாரமில்லாக் காட்டில் வருவாயென அப்போது எலி சொல்லுகிறது.

சம்பகாவதியென்னும் பட்டணத்தில் சூடால்காணனென்னும் ஒரு சந்நியாசி மிகுந்த சோற்றைக் கப்பரையிற் போட்டு உரியின்மேல் வைத்துவிட்டு நித்திரை பண்ணிக்கொண்டிருப்பான் பின்பு அந்தச் சோற்றைநான் தின்றுகொண்டு சும்மா இருக்கிற நாளில் அங்கேவீணா கர்ணனென்னும் ஒரு சந்நியாசி வந்து அவனோடுகூட அனேக கதாப்பிரசங்கம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அந்தச் சூடாகரணன் கையில்ஒரு தடியினாலே பூமியைத் தட்டிக்கொண்டு சோற்றைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தான் அப்போது வீணாகர்ணன் என்னுடைய கதையை அனாதரவு பண்ணி நடுவே வேரேயென்ன வியாபாரத்தி லிருக்கிறாயெனச் சூடாகர்ணன் உன் வார்த்தையை அனாதரவு பண்ணவில்லை இவ்வெலி என்பாரத்தில் இருக்கிற அன்னதானத்தை நாள்தோறுந் தின்னுகிறது அதையோட்டுகிறேனென வீணா கர்ணன் அப்போது உறியைப் பார்த்துக் கொஞ்ச பலமுள்ள இந்தஎலி இவ்வளவுயரம் எப்படிக் குதிக்கிறது இதற்கேதோ ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும் அதுதான் எதுவாயிருக்கலாமென்று ஆலோசித்துப் பார்த்தால் மிகவும் இங்கே திரவியம் இருக்கவேண்டும் உலகத்தில் திரவியமுள்ளவர்கள் பலமுள்ளவரா யிருக்கிறார்கள் அசாத்தியமான காரியங்களைச் சாதிக்கிறார்கள் ராசத்துவத்துக்கும் இது காரணமாகும் எல்லாம் இதனால் ஆகின்றனவென்று சொல்ல அந்தச் சந்நியாசி அதைக்கேட்டு மெய்தான் என்று நம்பிப் பூமியை வெட்டி ஐயோ என் திரவியத்தை யெடுத்துக் கொண்டான் அன்று தொடங்கி நான் இளைத்துப்போனேன் பின்புஎனக்கு இரையும் கிடையாததிலும் மெள்ள மெள்ள நடந்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த சந்நியாசி பார்த்துபார் இந்த எலி இப்போது தன்னுடைய சாதித்தன்மையை அடைந்திருக்கிறது முன்னிருந்த தன்மதம் போய்விட்டது ஆகையால் பணம் இல்லாதவர்களை எல்லோரும் அற்பமாய் நினைக்கிறார்கள் என இதைக் கேட்டு நான் இப்போது யிங்கே இருக்கிறது

சரியன்று இதை வேறொருவரோடுஞ் சொல்லலாகாது பொருள் இழவுங்கிருக்கச் சித்திரமுந்தானமும் மானமும் அவமானமும் ஆயுளுந்தனமும் ஆகிய இவைகளைப் புத்திமான் வெளிப்படுத்தலாகாது தன்விதி பிரதிகூலமாய் இருக்குங் காலத்திற் பராக்கிரமமும் முயற்சியும் வீணாகின்றன பணம் இல்லாதவனுக்கு வனவாசத்தைக் காட்டிலும் சுகமில்லை எந்தவிடத்தில் நாம் பணக்காரராயிருந்தோமோ அந்தவிடத்தில் ஏழையாயிருக்கிறது உத்தமம் அன்றென்று மறுபடி இழாத பணத்தை எடுத்துக்கொள்ள ஆயத்தப் பட்டேன் அப்போது சந்நியாசி என்னை தடியால் அடித்தான் அதனால் மிகவும் துக்கப்பட்டு உன் சினேகிதனோடு இங்கே வந்தேனென மந்தரன் மித்திரா நீ இதனால் அதைரியப்பட்டு உரைவிடந் துறந்தோமென்று வருத்தப்பட வேண்டாம் சாதுக்கள் எங்கே போனாலும் மரியாதை பெருகிறார்கள் சிங்கம் வேறொரு காட்டுக்குப் போனாலும் புல்லைத் தின்கிறதில்லை

எலையே தின்னும் உற்சாகமுள்ளவன் சந்தோஷமுள்ளவன் தைரியசாலி சூரன் களக்கமில்லாதவன் இவர்களிடத்திலே லட்சுமி தானே வந்தடைகிறாள் நீ பணமிழந்தாலும் எப்போதும் சந்தோஷத்தோடு யிருக்கிறாய் ஆகையால் உனக்கிருக்கிற சுகம் பணத்தாசையால் மயங்குகிறவர்களுக்கில்லை இன்னும் கேள் மேகச்சாயை துஷ்டனுடைய தயை இளம்புல பால ஸ்திரீயௌ வனம் தனம் இவைகள் வெகு நாளைக்கு நில்லாது ஆகையால் இவை யிகழ்ந்து போனால் அழுதுகொண்டுஆகாரத்தைக் குறித்து ஏங்கியிருக்கலாகாது ஏனென்றால் எவன் கற்பத்திலிடுகிறானோ அவன் பிறக்கிறதற்கு முன்னேதானே தாய்முலையிற் பாலை அமைத்து வைக்கிறான் அப்படிப் பட்டவனாயுசுள்ளவறைக்கும் காப்பாற்றமாட்டானா நீ நல்ல விவேகியாயிருக்கிறதினால் இவையெல்லா முனக்குத் தெரிந்தேயிருக்கும் இனிச் சினேகமாய் என்னிடத்தில் சுகமாயிருவென இவையெல்லாம் கேட்டு லகுபதனன் மந்தரா நீ சகலகுண சம்பண்ணன் மேலும் சற்குணன் சாதுக்களுக்கு வந்த ஆபத்தை சாதுக்களே நிவர்த்தி பண்ணுகிறார்களென்று அறிந்து நாங்களுன்னை நாடிவந்தோமென்று சொல்லி நீண்ட பெரிய மரத்தின்மேல் போய் யுட்கார்ந்து தன் சுபாவப்படியே இங்குமங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் யேதோ* ஒரு பயமுகந்தரத்தை அறிந்து அவ்விரண்டுக்கும் நீங்களுங்களிடத்தில் ஒளித்துக் கொண்டிருங்களென மந்தரன் தண்ணீரில் போயிற்று எலி வளையில் நுழைந்தது காகம் விருட்சத்தின் நுனியிலிருந்து பார்க்கையிலே தோன்றுந் தோணப் படாமையால் பின்பு அம்மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்டு பேசிக் கொண்டிருக்கையில் அங்கு அவைகளின் சமீபத்தில் சித்திராங்கனென்னும் ஒரு கலைமான் வந்து நான் வேடர் பயத்தால் உங்களிடத்தி லிருக்கலாமென்று வந்தேனெனவதைக் கேட்டு மந்தரனதற்கு சம்பதம் பண்ணி இதுவுன் வீடு நானுன்னேவகனென் றெண்ணிக்கொண்டு சும்மாயிருக்க வேண்டுமென முகமலர்ந்து மனங்கலந்த இன்சொல் சொல்லப் பிறகு இதுவு மிவைகளுடன் நட்பு கொண்டிருந்தது

அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் சித்திராங்கனென்னும் மான் புல்லை மேய வேறோரிடத்திற்குப்போய் மீண்டு சாயங்காலம் வாராமையால் ஆமைமேயபோன மான் இன்றைக்கென் சாயந்திரம் வரவில்லையென்று விசனப்பட அதையறிந்தெல்லாம் விசனமடைந்தன மறுநாள் விடியற் காலத்தில் காக்கை பறந்து நாலு பக்கத்திலும் பார்த்துக் கொண்டு போகையில் சித்திராங்கன் தோல்வலையில்

அகப்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டு அதன்கிட்டப் போய் மித்திரா உனக்கிந்தவஸ்தை யெப்படி நேரிட்டதென இப்போதிதைக் கேட்டுப் பிரயோசனமில்லை நீ போயி ரணியகனை சீக்கிரமாயிட்டுக் கொண்டுவந்தால் அவ்வேடன் வருகிறதற்குள் என் பாசத்தையறுத் தென்னைவிடுவிப்பான் வேடன் வந்தால் ஒருபாயமு நடவாதென இதைக் கேட்டவுடனே விறைவாகப்போய் அவைகளுடனே நடந்த காரியத்தைச்சொல்லி இரணியகனை யிட்டுக் கொண்டு வந்தது இந்தயிரணியகன் மானைப் பார்த்து நீ சமர்த்தனாயிருக்கையில் வலையிலெப்படி யகப்பட்டாயென மான் வல்லமையிருந்தாலும் வருவது வரும் இப்போது என்னைச் சீக்கிரமாய் விடு எனக்குப் பழய பயமிருக்கின்றது முன்னாள் குட்டியா யிருக்கையில் வேடன் வலைக்கட்டி யென் கூட்டத்தை வளைத்தான் மற்றவைகள் பெரிய மானாக விருந்தபடியால் குதித்து வலையைத் தாண்டிப்போயின எனக்கு குதித்தோட சக்தியில்லாதிருந்தால் வேடன் பிடித்தி ராஜனிடத்திற் கொண்டு போனான் ராஜா வாங்கித் தன்பிள்ளைகையில் கொடுக்க அங்கே நான் வெகு நாளிருக்கையில் ஒரு நாள் மேக கற்சனையைக் கேட்டு மிகவுஞ் சஞ்சலப்பட்டு காற்று மழையால் பீடிக்கப்பட்டு மான் கூட்டங்களோடும்போது அவற்றின் பின்னான் ஓடுவேனோவென்று மனுஷ பாஷையி லெனக்குள்ளே பேசிக் கொண்டேன் ராஜ குமாரனிதைக்கேட்டு நாற்றிசையும் பார்த்தென்னையும் பார்த்தான் பின்பு சற்றுநேரஞ் சும்மாவிருந்து இது மனுஷனைப்போலெப்படி யுச்சரித்தது ஆகையால் இதுவொரு விசித்திரப் பிராணியாயிருக்கிறதென்று நினைத்து பயத்தினாற் சுரத்தில் விழுந்தான்

பிறகு விடியற்காலத்தில் சோடர்களை அழைப்பித்து அவர்களுடனே யிதைச்சொல்ல அவர்களெல்லா மிருகங்களும் மனிதறைப்போல் பேசுகின்றன ஆயினும் நமக்கு முன்னே பேசுகிறதில்லை அதுவும் உன்னைப் பாராமல் பேசிற்று இதற்காக நீ பயப்பட வேண்டாம் இதுயாதொரு விசித்திர பிராணியன்று இதனால் உனக்கெவ்வளவும் பயமில்லையென இதைக்கேட்டி ராஜகுமாரன் என்னை விட்டுவிட்டான் பிறகு யிக்காட்டில் வந்தேன் இப்படி முன்னொருதரம் வலையிலகப்பட்டேன் ஆகையாலென்னைச் சீக்கிரமாக விடச் சொல்லுகிறேனென இதற்குள்ளே மித்திரத்துவத்தினாலே மந்தரனுமங்கே வந்து இரணியகனைப் பார்த்து மித்திராயிப் படிதாமசம் பண்ணுகிறது சரியன்று இப்போது வேடன்வந்தால் நாமெல்லாம் ஓடிப்போவோம் வலையிலகப்பட்ட சித்திராங்கனைப் பிடித்துக் கொள்வான் இதைக்குறித்து எனக்கு கிலேசமாயிருக்கிறது நினைப்பின் படி மனதிலிருக்கிறதை யரிகிற சினேகனும் மநோகர ஸ்திரீயும் பிறர் துக்கம் அறிகிற பிரபும் கிடையாது அருமையென்று இப்படி மந்த ரன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் வேடன் சடுதியில் எமனைப்போல் தூரத்தில் வருகிறதை லகுபதனன் கண்டு எலியைப் பார்த்து மித்திரா வேடன் வந்தான் இப்போது பெரியச் சங்கடம் நேரிட்டதென அதைக்கேட்டு இரணியகன் அதிசீக்கிரமாய்ச் சித்திராங்கன் வலையை அறுத்தது அறுத்தவுடனே கிட்டவந்த வேடனைப் பார்த்தெல்லாம் ஓட்டம் பிடிக்க அப்போதவன் விசனமடைந்து நாலண்டையும் பார்க்கையில் மந்தரன் தன்னடையின்படி நடந்து கொண்டிருந்தது வேடன் அதைப்பார்த்துப் பிடித்துத் தன்வலையில் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டு கொஞ்சம் சந்தோஷத்தோடே போகும்போது அதைப் பார்த்து மானும் எலியும் காகமும் மிகவும் சிரமப்பட்டு இப்போது யென்ன செய்யலாமென்று வேடன் பின்னே போகத் தொடங்கின அப்போது இரணியகன் ஒரு சங்கட நிவர்த்தியாகிறதற்குள்ளே மற்றொருவன் வந்து நேரிட்டது ஆகையால் சீவனுக்கு தேகத்தோடுகூட அனேக

துக்கங்களை யனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது இந்தத் துன்பம் சினேகத்தினால் நமக்கு வந்தது எவன் மித்திரனிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறானோ அந்த விசுவாசம் அவனுக்குத் தாய்தந்தை சகோதரன் பிள்ளை சுற்றங்கள் யிடத்திலிராதென்று இப்படி வெகுவிதமாய் துக்கித்துப் பின்னும் வேடன் தூரமாகப் போவதற்கு முன்னமே மந்தரனைவிடத் தக்கவுபாயம் பண்ண வேண்டும் பிறகு ஆகமாட்டாதென அப்போதவைகள் என்ன செய்யலாம் சொல்லென எலி சித்திராங்கன் ஏரிக்கரையில் செத்தவனைப் போல் கிடக்க வேண்டும் அவன் மேல் காகம் உட்கார்ந்து கொண்டு பொய்யாக குத்தவேண்டும் அப்படியிருந்தால் அதை வேடன் பார்த்து மந்தரனை பூமியில் வைத்துவிட்டு மானண்டை போவான் இதற்குள்ளே னானாமையின் கட்டை சோதிப்பேன் பிறகு அவ்வாமை தண்ணீரிலோடிப் போமென இதைக் கேட்டெல்லா மவ்வாறே செய்து மந்தரனை விடுவித்தன பிறகு அந்தவேடன் வாய்த விடும்போய் அடுப்பு நெருப்பும் இழந்தவள்போல் வெட்கி மிகவும் வருத்தமடைந்து கைக்கு வராத பெரிய லாபத்தை யிச்சித்துக் கைக்கு வந்த சிறிய லாபத்தையிழந்தேனே யாருக்கும் அதிக ஆசை நஷ்டம் கிடைத்த மட்டும் போதுமென்று நினைக்கிறவனே மகாபுருஷனென்று இங்ஙனமெண்ணிக் கொண்டு தன் வீட்டுக்குப் போனவுடனே அந்த காகமும் ஆமையும் மானும்எலியும் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து தங்களிடத்தில் முன்போல் வாழ்ந்திருந்தன.

இரண்டாவது சுகிர்தலாபதந்திரம் அல்லது நட்புப்பேறு முற்றிற்று.

மூன்றாவது சந்திவிக்கிரகம்.
அல்லது அடுத்துக்கெடுதல்

முன்னே பகையாளி களாயிருக்கிறவர்களுடைய விசுவாசத்தில் நம்பிக்கை வைக்கலாகாது நம்பினால் எப்படி காகம் கோட்டான்களின் குகையைக் கொளுத்தி நாசம் பண்ணினதோ அப்படி நெரிடுமென அதைக்கேட்டு இராசகுமாரர்கள் அதெப்படி சொல்லுமெனச் சோமசன்மா சொல்லுகிறான்.

தென்தேசத்தில் மயிலை நகரத்தின் சமீபத்தில் ஒருபெரிய ஆலமரத்தில் மேக வர்ணனென்னும் காகராசன் தன் கூட்டங்களோடுங் கூட இருக்கையில் அங்கே உருமாத்தனென்னும் இராச கோட்டான் கூட்டத்தோடு மலைக்குகையிலிருந்து வந்து ஆலமரத்தை வளைத்துக் கொண்டு இராத்திரியில் அகப்பட்ட காகத்தையெல்லாங் கொன்றுவிட்டு நாள்தோறும் போய்க் கொண்டிருந்தது அதனால் அவ்விடத்தை விட்டுவிடும்படி காக்கைகட்கு நேரிட்டதனால் மேகவர்ணன் தன் மந்திரிகளை யழைத்து பகைவர் நாள்தோறும் இங்கு ராமாறு வந்து காக்கைகளைக் கொல்லுகிறார்கள் நமக்கோ யிரவில் கண் தெரிதிறதில்லை மேலும் அவர்கள் இருப்பிடமும் அறியோம் அறிந்தால் அங்கேபோயவர்களைக் கொல்லலாம் பகைவரைய சட்டை பண்ணினால் அது நோய்போல் பெருகிப் பொல்லாங்கு விளைக்கும் ஆதலால் இப்பொழுது சந்தி விக்கிரகம் பேதம் கலகமென்னும் இவற்றுள் தக்கது இதுவென்றுசொல்லுவீர்களென இதைக்கேட்டு மந்திரிகள் அரசன் கேட்பதற்கு முன்னே தானே பிரதானிகள் இதஞ் சொல்லவேண்டும் இல்லாவிடில் கேட்ட பிறகு ஆயினும் விரைவாய் சொல்லவேண்டும் அப்படி செய்யாமல் சும்மா யிச்சகம் பேசுகிறவனை அரசனுக்குச் சத்துருவென்று நினைக்க வேண்டுமென்று இவ்வாறு சொல்லிப் பின்பு மந்திரிகள் அரிந்தும் என்ன செய்வோமென்று ஒன்றுக்கொன்று ஆலோசிக்கத் தொடங்கின

அப்போதவைகளில் உத்தமசீவியென்பது அரசனை நோக்கி மகாராசாவே வலியவர்களுடனே பகை பண்ணலாகாது சமாதானமே தகுந்தது பகைவர்களை வணங்கிக் காலம் பார்த்து மோசம் செய்கிறவர்கள் சுகமடைகிறார்கள் ஆற்றில் தண்ணீர் நிறம்பிப் பெருகிவருகையில் வணங்கிய செடி நாசமடையாமல் முன்போல் நிமிர்ந்திருக்கிறதே நெருக்கமான காலத்தில் துஷ்டருடனே சமாதானம் பண்ணி உயிரைக் காப்பாற்றினால் பின்பு எல்லாச் செல்வமும் சம்பாதிக்கலாம் மேலும் தனக்குப் பலபேர் பகைவர்களிருந்தால் அவர்களில் ஒருவரோடு வுற்வுகொண்டு எல்லாறையுங் கெடுக்கவேண்டும் நிலமும் நட்பும் பொருளுமாகிய இவற்றின் இருப்பைத் தன்னிடத்திலும் மாற்றானிடத்திலும் இவ்வளமென்று ஆறாய்ந்துக் கொள்ளக் கூடுமானால் பின்பவன் முன்னெதிர்க்க வேண்டும் இல்லாவிடில் கூர்ம விர்த்தியை அனுசரித்துத் தனக்குப் பலமுள்ள காலத்தில் கிருஷ்ண சற்பத்தின் வியாபாரத்தை யனுசரிக்க வேண்டும் கெலிப்புந் தோற்பும் ஒருவன் பங்கல்ல ஆதலால் மாற்றானுடைய வலியின்மையும் பார்த்து எது செய்யத்தக்கதோ அதுசெய்ய வேண்டும் அச்சமயத்தில் கொக்குப்போல் உறங்கியிருந்து சமயத்தில் தன்குத்தைப் போலிருக்க பெரியோரும் சொல்லியிருக்கிறார்களேயென இப்படி யதன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு இராசன் யிரண்டாம் பிரதானியைப் பார்த்து உன் கருத்தென்ன சொல்லென

இரண்டாம் மந்திரி அவன் சொன்னவற்றில் சிறிது நன்மையில்லை பெரிய சங்கடம் நேரிட்டபோது பகைவருடனே சந்தி பண்ணலாகாது நெருப்பினாற் காச்சின நீர் அந்த நெருப்பை அவியாதா நம்மைக் கோட்டான்கள் வருத்துகின்றனவென்று அவர்களோடு சந்தி பண்ணினால் கொல்லுவார்கள் விஷமஞ்சுர மப்பியங்கனத்தால் வளர்கிறது போலும் நெய்யினால் நெருப்பு விர்த்தியாகிறது போலும் பொல்லாங்கு சம்பவிக்கும் சத்துரு வலியன் நாமெளியோம் என்பேரானால் அதற்குச் சிந்தையில்லை யானை பெரிதாயிருந்தாலும் அதை சிங்கக் குட்டி கொல்லநிற்கும் ஆதலால் மனோ பலத்தோடு பகைவரைக் கொல்லவேண்டும் அரசனுடைய கொடுந் தண்டத்தைப்பார்த்து வைரிகள் இயல்பாய்ப் பயமடைகிறார்கள் எங்கும் பெயற் பெற்றிருக்கிற பராக்கிரமசாலியாயும் எல்லாராகிலும் அறியப்பட்டவனாயும் இருக்கிறவன் எவனோ அவனே பாக்கியவான் இல்லாவிடில் தாயின் மௌனத்தைக் கெடுத்துப் பயனென்ன பராக்கிரமத்தால் உயிர்த்திருக்கிறவனே உயிருள்ளவன் மற்றவர்கள் பிணத்துக் கொப்பானவர்களென்று

இப்படியது சொன்னவற்றை எல்லாம் அரசன்கேட்டு மூன்றாம் பிரதானியைப் பார்த்து உன் கருத்தைச் சொல்வாயென அது வரசன் கேள் பகைவன் தன்னிலும் வலியவனாயிருந்தால் அவனோடே பொருத்தலாவது பொருதலாவது ஒன்றுஞ் செய்யாமல் தன்னிடத்தை விட்டு வேறிடத்தில் போகவேண்டும் இதுவே நல்லது இவ்வேளை சண்டை செய்யலாகாதென்று வெதிரியின் பலத்தைப் பார்த்து யெவன் தேகத்தைத் துறந்து போகிறானோ அவன் பாண்டவர்களைப்போற் சுகமடைகிறான் இதைவிட்டெவன் செருக்குடனே யுத்தஞ் செய்கிறானோ அவன் முதலறக் கெடுகிறானென இதைக் கேட்டரசன் நாலா மந்திரியைக்கேட்க நாலா மந்திரி தன்னிடம் விட்டுப் பெயர்தல் தகுதியாகக் காணவில்லை முதலை தன்னிடத்திலிருந்தால் மலையொத்த யானையும் இழுத்துக்கொண்டு போகிறது அதுவே தன்னிடம் விட்டுப் பெயர்ந்தால் அதை நாய்களும் இழுத்துக் கொண்டு போகின்றது ஆகையால் தன்னிடத்திலிருந்து நட்புள்ளவர்களை உதவிக்காக அழைப்பித்துக் கொண்டு பகைவர்களைக் கெடுக்க வேண்டும் எவன் சத்துரு வருகிறானென்று பயந்து தன்னிடம் விட்டுப்போகிறானோ அவன் மறுபடியு மவிடத்திற்கு வருகிறதில்லை பல்பிடுங்கின பாம்பும் பலமில்லாத யானையும் இடம்விட்டுப் பெயர்ந்த அரசும் எல்லாராகிலும் அவமானமடைகின்றன மேலும் தன்னிடத்திலிருந்தால் ஒருவனே நூறுபெயருடன் யுத்தம் பண்ணுகிறான் ஆதலால் துக்கத்தையும் மதிலையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவற்றின் சார்பால் பகைவருடனே யுத்தம் பண்ணவேண்டும் அவனால் வெற்றி பெற்றால் லட்சுமியைப் பெறலாம் செத்தால் சொர்க்கம் பெரலாம் ஆகையாலவ்விரண்டையும் துறக்கலாகாது நிலத்தில் சிக்கெனஊன்றி வேறையுடைய மரம் காற்றினால் விழாது அந்தமறமோ தன்னிடத்தில் இராவிட்டால் வாயு அதைத் தள்ளுகிறது ஆகையால்ஏதொன்றுஞ் செய்யத்தக்கதோ அதையிங்கேயிருந்து கொண்டே செய்யவேண்டுமென இப்படி அதன் கருத்தை அறிந்துகொண்டு ஐந்தா மந்திரியை உன் அபிப்பிராயம் எப்படி என அது சுவாமி என் ஆலோசனையும் இப்படியே யிருக்கிறது சார்பைவிட்டாற் சமர்த்தர்களும் பராக்கிரம் குறைச்சல் அடைகிறார்கள் ஆதலால் யாவறையானாலும் உதவிக்குச் சேகரித்துக் கொல்லவேண்டும் அதுவும் இருப்பிடத்திலிருந்தே சம்பாதிக்க வேண்டும் உறைவிடம் விட்டுப் பிரிந்தவனுக்கு யாவரும் வாய்ப்பேச்சினால் ஆனாலும் சகாயம் பண்ணார்கள் எப்போது மக்கினிக்குப் புல்சருகு முதலியவற்றின் சேர்க்கையல் காட்டைக் கொளுத்த வலியுண்டாகிறதோ அப்போது வாயுமித்திரன் தன்மயமாய் உதவிபண்ணுகிறது

அந்நெருப்பே விளக்கு வடிவாய் அந்தறம் நிற்கும்போது காற்றே அதையவிக்கிறது மேலும் வலியவர்களுடைய சார்பிருந்தால் எல்லோருக்கு பெருமை வுண்டாகிறது தாமறையிலையைச் சார்ந்த நீர்த்துளி முத்தினொளியை அடைகிறது சார்பில்லாமல் யாதொருகாரியமும் ஆகிறதில்லை யாகையால் மற்றொருவனை அனுசரிக்க வேண்டும் இதுவேயென் கருத்தெனப் பிறகு மேகவர்ண ராசன் பிதாவின் மந்திரியாகிய சிறஞ்சீவியைப் பார்த்து கும்பிட்டு உம்முடைய சந்நிதியில் எல்லோறையும் கேட்டு அவர்கள் சொன்னவுத்திரங்களையும் உம்மைக் கேட்பித்தேன் இவற்றில் எது தக்கதோ அதை சொல்லுமென இப்படி ராசா சொன்னதைக் கேட்டு கிழமந்திரி எல்லோரும் நூற்சார்பாலேயே சொன்னமையால் யோக்கியமாகவேயிருக்கின்றன சத்துரு பலவானாயிருந்தாலும் அவனுக்கு விசுவாசங் காண்பித்து அவனைக் கெடுக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் துக்க முதலியவற்றிலிருந்து தனக்கு சத்துருவுக்கும் பலாபலங்களை அறிந்து எது செய்வதோ அது செய்யவேண்டும் இது விகிதமாம் மாதர்கள் முக நட்புள்ளவர்கள் பகைவர்கள் சூதாடுகிறவர்கள் இவர்களிடத்தில் மெய்யாகவே நடக்கவேண்டுமென இப்படி பெரிய மந்திரியின் வசனங்களைக்கேட்டு மேகவர்ணன் பிலனுடைய பிரைசல்களை எப்படி அறியலாமென சிரஞ்சீவி மறைந்த பொருள்களைப் பிராமணர்கள் வேதத்தினாலேயுங் பசுவாசனையினாலேயும் அரசன் வேவுகாரரை யனுப்பியும் மற்றவர்கள் தங்கள் கண்களாலும் இப்படிப் பலவிதமாய் அறிகிறார்களெனக்கேட்டு மேகவர்ணன் நல்லது இந்தப் பிரதானிகள் ஏன் பலவிதமாய்ச் சொன்னார்களெனச் சிரஞ்சீ விநாரதன் தருமராசனுக்குச் சொன்னதைக்கேள் அரசன் தனக்கு உபயோகமானவற்றைக் குறித்து ஒரு நாழிகை விசாரியா விட்டாலும் உடனேகெடுதிவரும் உடையவன் கண்ணோடாப்பயிர் அழியாதா ஆதலால் மந்திரி முதலானவர்களுடைய சமாசாரங்களைக் கணந்தோறுந் தெரிந்துகொண்டு எப்போதும்தான் எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டுமெனக் கேட்டு மேகவர்ணன் காகங்களுக்கும் கோட்டான்களுக்கும் வைரம் எப்படி வந்தது சொல்லுமெனக் காலங்கண்ட கிழமந்திரி சொல்லத் தொடங்கியது.

ஒருநாள் மயில் முதலாகிய பறவைகளெல்லாங் கூடியிருந்தது நமக்கெல்லாம் குருடன் அரசனாயிருந்து நம்மைக் கொல்லுகிற வேடர்களில் நின்று நம்மைக் காப்பாற்றாமல் இதாகிதமுந் தெரியாமல் இருக்கிறான் இத்தண்மையுடைய இறைவனிருந்து பயனென்ன நமக்கு அரசனே வேண்டாமென் போமானால் மகானில்லாமல் கப்பல் கரை காணாததுபோல் அரசன் இல்லாவிட்டால் நிலை கெட்டுப் போவோம் ஆகையால் எல்லாப் பறவைகட்கும் அரசனாகக் கோட்டானை நியமிக்க வேண்டுமென நிச்சயித்து இராஜ பட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களைச் சேகரித்துப் பின்பு பல வாத்தியங்களை முழக்கிக் கோட்டானைச் சிங்காதனத்தின்மேல் உட்கார வைக்க வேண்டுமென்று இருக்கையில் ஒரு காகம் வந்து அவற்றைப் பார்த்து என்ன காரியம் இதென்ன காரியமென அப்போது எல்லாப் பறவைகளும் பறவைகளில் வஞ்சமுள்ளது காகமும் மனிதரில் நாவிதனும் விலங்குகளில் நரியும் மாதர்களில் பணிப்பெண்ணும் சதுரர்களாயிருக்கிறார்கள் ஆதலால் இச்செய்தியை இதற்குச் சொல்லி இதன் உடன்பாடும் பெறவேன்டுமென்று தீர்மானித்து அதைப் பார்த்து எங்களுக்கு அரசனில்லாமையாற் இக்கூகையைஅரசனாக்கிக் கொள்ளுகிறோம் இதற்கு நீயும் உடன்படென இதைக் கேட்டு அக்காகங் குலுக்கென்று நகைத்துச் சிரக்கம் பணம் பண்ணி ஓ ஓ யிதுமுழுதும் கெட்ட காரியம் அழகும் வல்லமையும் உண்டாகிய மயில் முதலாகிய அநேகம் பறவைகள் யிருக்கையில் யிந்தப்

பகற்குருடாகிய குரூபி அரசுக்குத் தக்கவனா குளிக்கப் போய் சேற்றைப் பூசிக்கொள்ளலாமா தோலோ தோல யிதற்கு நான் உடன் படேன் கருடராசன் யிருக்கையில் மிகவும் பயங்கரசு பாவமும் வலியின்மையுள்ள இக்கூகையை அரசனாக்கி உங்கட்குப் பலனென்ன ஒருவன் சுவாமியாயிருக்க வேறொருவன் குணசாலியாய் அகப்பட்டாலும் அவன் உபயோகியாகான் பராக்கிரமமுங் குணமுள்ள அரசன் உலகத்தில் ஒருவனே போதும் பல பெயர் அரசர்களானால் மனிதர்கள் துன்பமடைகிறார்கள் கருடன் போரினாலேயே எல்லா வரங்களும் பெற்று மனிதர்கள் நம்மிடத்தில் மதிப்புண்டாயிருக்கிறார்கள் வலியவர்களுடைய பெயரினாலே யெளியவர்களுக்குக் காரிய மாகின்றது முன்னொரு முயல் சந்திர விம்பத்தைக் காட்டிச் சுகமடைந்ததை அறிவீர்களா என அதைகேட்ட பறவைகள் முயலெப்படிச் சுகமடைந்தது அண்ணே சொல்ல வேண்டுமெனக் காகம் சொல்லலுற்றது.

ஒரு காட்டில் சதுரதந்தனென்னும் அரச யானை பல யானைகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே மழை பெய்யாமையால் ஆறு ஏரி குளம் குட்டை கசங்களெல்லாம் வற்றிப்போக அப்போது யானைகளெல்லாம் தாகித்துச் சதுரந்தனைப்பார்த்து சுவாமி நாங்களெல்லாம் தாகத்தின் பொருட்டுச் செத்தாற்போலானோம் சிலர் தண்ணீர்காகச் செத்தார்கள் ஆகையால் மிகவும் தண்ணீருள்ள இடந்தேடிப் போயிருப்போமானால் எல்லாம் சுக மடிவோமென இவற்றின் பேச்சைக் கேட்டுத் தன் மனதில் யோசித்து இதற்கு ஐந்து நாளைப் பயண தூரத்தில் ஒரு பெரிய பாதாள கங்கையில் நிறைந்திருக்கிறது அங்கே போனால் எல்லோர்க்கும் மிகவும் தண்ணீர் கிடைக்குமென்று இப்படி உறுதி செய்துக்கொண்டு அப்படியே அங்கேபோய்த் தெளிந்த நீரை கண்டு அந்திவரைக்குஞ் சலக்கிரீடை செய்து கொண்டிருந்தது கரையில் வந்திருந்தன. அப்போது அங்கே வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த வெகு முயல்களிற் சில யானைகளின் காலின் கீழ் யகப்பட்டிருந்தன

சிலச்சில முயல்களுக்குக் கால் கைகள் ஒடிந்தன. சிலவற்றிற்கு உடல்கள் நொருங்கின. சிலசிலவற்றிற்குக் குடல்கள் சரிந்தன. சிற்சில இரத்தத்தால் நிறைந்தன. இப்படி பொல்லாங்கு நேரிட்டவுடன் சில முயல்கள் ஒன்றாய்க்கூட இன்றைக்கு யானைக் கூட்டம் வந்து நம்மையழித்தது இப்படியே தினமுமிருக்கும் இங்கே வேறே தண்ணீரில்லை. இதனால் நமக்கு மீளாச்சங்கடம் நேரிட்டது. யானை தொட்டாலும் பாம்பு மோர்ந்தாலுல்ம் அரசன் நகைத்தாலும் துற்சனன் மரியாதை பண்ணினாலும் உயிர்ச்சேதம் வரும். ஆதலால் இதற்கேதாவது உபாயம் யோசிக்க வேண்டுமென அப்போது சில முயல்கள் உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு பூமியை விட்டு விடாமென்று இருக்கிறதினால் இவ்விடத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென இதைக்கேட்டு வேறு சில முயல்கள் நம்முடைய பெரியோர்கள் வாழ்ந்த இடத்தைவிட்டு வேறிடத்தில் போகாமல் யானைகள் அஞ்சத்தக்க தந்திரம் எடுக்கவேண்டும். நஞ்சில்லாப் பாம்பும் படமெடுத்தால் அதற்கு நல்லாதிருந்தும் பயங்கரமாயிருக்கிற படத்தின் வடிவைப்பார்த்து மனிதர்கள் பயப்படுகிறார்கள் அதைக்கேட்டு ஒரு முயல் யானைகள் பயப்படும்படி ஓர்வுபாயம் சொல்லுகிறேன் விசயதந்தன் என்னும் நம்முடைய சுவாமி சந்திரமண்டலத்தில் இருக்கிறான் அவன் நூதனப்பினானென்று ஒரு நிமித்தம் வைத்து ஒரு பொய் தூதனை அவர்களிடத்து அனுப்பினான். நமது காரியம் ஆகுமென்

இதைக்கேட்டவுடனே யெல்லாம் அப்படியே நிச்சயித்து நெட்டைக்காரனைப் பார்த்து நீ சாதுரியவன் எதிரிகளைச் சமாதானம் பண்ணுகிறவன் ஆதலால் தூதகாரியத்தில் நிபுணனாயிருக்கிறாய் மௌடியம் இல்லாமையும் சோமபாமையும் பொய்யாமையும் ஊகிரித்தரிதலும் தூத லட்ஷணமென்று சொன்னவற்றிற்கு நீயே வாசஸ்தானமென்று நினைக்கிறோம். ஆகையால் நீ போனால் நம்முடைய காரியங் கைகூடும் மூட தூதனை அனுப்பினால் காரியங் கெட்டுப்போ மென்றுசொல்லி அதையனுப்ப அதுபோய் யானைகள் வரும் வழியில் ஓர் உயர்ந்த மேட்டில் உட்கார்ந்திருந்தது. யூகபதியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றது. அடா துஷ்டனையே வெட்கத்தைவிட்டு இந்தமடுவில் வந்து பலவகைப்பட்ட விளையாடு விளையாடுகிறாய். ஆதலால் நான் எல்லா ரையும் அடித்தெரிந்து விடுவேனேன இதைக்கேட்டு யானை யென் பேச்சைக்கேட்டு நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன் நீ யாரென முயல் விஜயந்திர ராசனுடைய தூதன் அவன் கட்டளையை உனக்குச் சொன்னேன் அவன் சந்திர மண்டலத்தில் இருக்கிறபடியால் சந்திரன் உன்னிடத்திற்கு அனுப்பினா னென இதைக்கேட்டு இவன் வலியவுனுடைய தூத னென்று எண்ணி அதைப்பார்த்து சந்திரனுடைய கட்டளைய என்னவென அது நீ இங்கே வந்து நாணமில்லாமற் கீரிடைசெய்து வெகு முயல்களைக் கொன்றாய் ஆகிலும் நான் ஒரு தரம் பொறுத்தேந் இப்போது உனக்கு உயிர்மேல் ஆசையிருந்தால் மீண்டு இங்கே வரவேண்டா மென்று இப்படிச் சந்திரனுடைய கட்டளையாயிருக்கிரதை உனக்கு நான் சொன்னேன் இப்போது இதற்கு பிரதியுத்திரவு சொன்னால் சுவாமந்ி திருவடிகட்கு அறிவிப்பேனே யானை அவனிடத்திற் கென்னை யழைத்துக் கொண்டுபோ நான் உன் எசமானனுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி வேறொரு குளத்திற்குப் போவேனென இதைக்கேட்டு முயல் நீ தனியாய் என்னோடு கூடவா உனக்குச் சுவாமியைக் காண்பிக்கிறேனெனப் பிறகு இரண்டும் போகையில் ஓர் ஏரியின் அருகே போய் முயல் யானையைப் பார்த்து சந்திரன் இந்தத் தண்ணீர்க்குள்ளே வந்திருக்கிறான் அவனை நமஸ்கரித்துவிட்டுக் கடுகெனப்போ இல்லாவிட்டால் அவனுடைய சமாதிக்குப் பங்கம் வந்தால் அவர்க்கு வெகுகோபம் வருமென அப்போது யானை மறந்து சந்திர பிரம்மத்துக்கு நமஸ்காரம் பண்ணிவிட்டுப் போயிற்று அதுமுதற்கொண்டு முயல்கள் யங்கே சுகமுற்றிருந்தன அப்படிப் பெரியோர்களை யடுத்திருந்தால் மலையாய் வந்தவினை சூரியன்முன் பனிபோல் நீங்கும் கொல்லையிற் குற்றியை யடைந்த யுலஉழவருழு படைக்குக் கெடுமோ துஷ்டர்களுடைய கூட்டுறவுகள் எப்போதிருந்தாலும் கெடுதி வரும் முன்னொரு முயலும் ஆந்தையும் சண்டையிட்டுக் கூர்ம பல்லனருகே போனவுடனே இரண்டையும் அது கொன்றதரியீரோ எனக் கேட்டுப் பறவைகள் காகத்தைப் பார்த்து யதுயெப்படி என காகஞ் சொல்லத்துடங்கிற்று.

முற்காலத்தில் நான் குடியிருந்த ஒரு முதுமரப் பொந்திலிருந்த கபிஞ்சலனென்னும் குருவியும் நானும் மாலைக் காலத்தில் பலபல பேச்சுகள் பேசிக்கொண்டு சுகித்திருக்கையில் ஒரு நாள் அவன் வேறொரு பக்ஷியோடு கூடப்போய் மீண்டு வராமையால் நான் ஐயோயவன் வலையிற்பட்டானோ ஆறாவது கொன்றார்களோ தெரியவில்லை எப்போதும் வேறோரிடத்தில் தங்குகிறவனல்லவே என்றிப்படி விசனப்பட்டு வழி பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும்போது மூன்றானாள் இவன் பொந்தில் ஒரு முயல் வந்து நான் பலபலவிதமாய்த் தடுத்துச் சொல்லியுங் கேளாமல் முரட்டுத்தனமாய்க் குடி புகுந்தது எங்கேயோ சில நாள் கபிஞ்சலன் மனதின்படியே நெற்களைத் தின்று கொண்டிருந்தது பிறகு தன்னிடத்துக்கு வந்து பார்க்கையில் தன்

வீட்டில் முயல் இருக்கக்கண்டு அதை பார்த்து அடா காகமே உனக்கென் வீட்டிலிருக்கை நன்றன்று பொட்டெனப் புறப்பட்டுப் போவென இதைக்கேட்டு முயல் அடா பேதாய் இது உன்வீடென்று என் வீடே வீணாகப் பொய் சொல்லிப் பயனில்லாமல் நட்பை யேன் இழக்கிறாய் பாவி கிணறு குளம் கோயில் சத்திரம் இவற்றின் சொத்தும் அவற்றை விட்டு நீங்கினபிறகு அந்நீங்கினவனிடத்தலிராமற்றும் ஒருவன் வீட்டைப் பிறனொருவன் பத்தாண்டளவும் யாவரும் அறிய அனுபவித்தால் அவ்வீடு அவனதே இந்த விஷயத்தில் சாக்ஷியும் எழுத்துப் பிரமாணமாக இந்நியாயம் மனிதர்களிடத்தில் இருக்கிறது பறவைகளில் எது வலிதோ அதை கைக்கொள்ளுமென்று இப்படித் தர்ம நியாயம் இருக்கிறதினால் வீடு எனதேயென ஆந்தை நீ தர்ம சாஸ்திரத்தைக் குறித்துப் பேசுகின்றமையால் நீயும் நானும் சாஸ்திரிகளிடத்திற் போய் இதைக் குறித்துக்கேட்டு அவர்களை யாரை இருக்கலாமென்கிறார்களோ அவர்களிருக்க உடம்படுவோமென்று சொல்லி நிச்சயித்து இருவரும் விவாதம் பண்ணிக் கொண்டு போகையில் இவ்வழக்கு எப்படியாகிறதோ பார்க்கலாமென்று நானும் அவர்களைத் தொடர்ந்து போனேன்

அங்கே கூர்மபல்லனெனும் பூனை இவர்கள் பேச்சைக்கேட்டு இவர்கள் வழக்குத் தீர்ப்புக்குப் போகிறார்கள் இவர்களை மோசம் பண்ணவேண்டுமென்று நிச்சயித்து அந்த வழியில் ஆற்றங் கரையில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சூரியனைப் பார்க்கிறதுபோல் அபிநயித்துக்கொண்டு ஆ ஆ இந்த அசாரமான சமுசாரத்தில் உண்டாகிற இன்பங்கணத்திலழிந்து கனாப்போல் பொய்யாகிறதினால் கருமத்தை விடவேரே கதியில்லை அறத்தை விட்டு எவன் நாளைக் கழிக்கிறானோ அவன் மரப்பாவே ஒத்தன் அவனை மூச்சு விட்டுக்கொண்டு இருக்கையில் தானே பிணமென்று எண்ண வேண்டும் எப்படித் தயிரியம் சாரம் நெய்யோயெள்ளில் விசேஷம் எண்ணையோ அப்படிப் பிழைத்திருக்கிறதில் சாரந் தருமமாம் இதைத் துறந்து மிகவுஞ் சோற்றைத் தின்றுக்கொண்டே காலங் கழிக்கிறவர்கள் நிலச் சுமையா-யிருக்கிறார்களென்று துக்கப் பட்டிருக்கிறேன் ஓ சனங்களே தருமம் பலபல இடையூறுகளோடுங் கூடிக்கொண்டே இருக்கிறதாகையால் சுருக்கமாய்ச் சிறிது தருமஞ் சொல்லுகிறேன் பிறர்க்குதவி செய்வதற்கு புண்ணியம் பிறரை வருத்துவதை ஒத்த பாவமுமில்லை மேலுந் தனக்குத் துன்பந் தருவது பிறனுக்குத் தருமென்று இப்படித் தர்ம ரகசியங்களைக் கேட்டு உள்ளத்தில் வைக்க வேண்டுமென இப்படி அதன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு முயல் கபிஞ்சலா தருமஞ் சொல்லுகிறவன் ஆற்றங்கரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறான் அவனை கேட்பமெனக்க பிஞ்சலன் இவன் நமக்கியல்பான பகையாளி ஆதலால் தூரத்திலிருந்தே சொல்ல வேண்டுமென்று நிர்ணயித்து அவனைப் பார்த்து ஓதபோ நிதியே நீ அறமுணர்ந்தவன் ஆகையால் எங்களிருவருடைய வழக்கைக் கேட்டுத் தரும நூற்படி நியாயஞ் சொல்லிப் பொய்சொல்லுகிறவனைக் கொல்ல வேண்டும் என இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு பூனை காதின்மேற் கை வைத்து இப்படிப்பட்ட பேச்சை மறுபடி சொல்லாதே யுங்கள் **நரகத்திற்கு காரணமாகிய இதைவிட்டு நான் அறத்தை அனுசரித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன் மேலுங் கொலை செய்கிற புலி முதலானவற்றைக் கொல்லுகிறவர்களும் நரகத்திற்குப் போகிறார்கள் என்று சாதுக்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் மற்றவர்களுக்குக் கொலையினால் நரகம் வருமென்பதில் ஆச்சரியமென்ன யாக கருமத்தில் பசுவைக் கொல்லுகிறவர்கள் வேதத்திலுள்ள பொருளை யரியாதவர்கள் அந்த விஷயத்தில் ஏழு வருடத்தில் நெல்லைக் கொண்டுவந்து ஓமம் பண்ண

வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது பசுக்களைக் கொன்று** மரங்களைவெட்டி ஓமம் பண்ணி சுவர்க்கங் கிடைக்கிறதானால் நரகத்துக் கேன் போகிறார்கள் ஆதலாலிவையெல்லாம் வஞ்சகர்களுடைய காரியமென்று அறிந்திருக்கிறமையால் உங்களைச் சுத்த மாயத்தின்னேன உங்களுக்கு வழக்கு மாத்திரந் தீர்ப்பேன் நான் கிழவனான படியினால் எனக்குத் தூரத்துச் சொற்கேளேது நீங்கள் கிட்டவந்து ஒருவற்கு ஒருவரிருக்கின்ற வழக்கென்னமோ அதைச் சொன்னால் கேட்டு இம்மைக்கு நலம் தருவதாகிய நடுவு நிலைமையைச் சொல்லுவேன் ஆகையினாலாகிலுங் கோபத்தாலாகிலும் அநியாயத் தீர்ப்பு சொல்லுகிறவன் நரகத்திற் போவானாதலால் நீங்கள் என் காதினருகே வந்து உங்கள் வழக்கைத் தெரிவியுங்களென அவை இப்பசப்பு வார்த்தையினல் அதினிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்துக்கிட்டே வர அவற்றைக் கைகளினால் ஒருமிக்கச் சேர்த்து பிடித்து வழக்கா இரண்டையுந் தின்றது

ஆதலால் தீயோரைச் சேர்த்தால் இப்படிக் கொத்த தீங்கு நேரிடமென்றறிந்து செய்யத் தக்கதெதுவோ அதைச் செய்யவேண்டுமென அப்படிக் காகம் சொன்னதைப் பறவைகள் எல்லாங் கேட்டு இவன் சொன்னது நன்றென்று எண்ணி இறவைப் பொழுது சேகரித்த பொருள்களையெல்லாம் இப்படியே வைத்து மற்றொருவனை அரசனாக்குவதைக் குறித்துமீண்டு எல்லாம் கூடுவோமென்று உறுதி செய்துக் கொண்டு எல்லாருந் தத்தமிடத்திற்குப் போயினார்கள் அப்போது சிங்காதனத்தினருகே மனையாளோடுகூட உட்கார்ந்திருந்த கோட்டான் தன் பெட்டையைப் பார்த்து பெண்ணே மங்கள ஸ்நானமாகியும் இப்போது இராச்சியாபிஷேகம் ஏன் பண்ணாமலிருக்கிறார்களெனப் பேடுவன் இராஜ்யா பிஷேகத்துக்குக்காகம் இடையூறு செய்தபடியால் பறவைகள் எல்லாந் தங்கள் வீட்டுக்குப்போயின காக மாத்திரம் இருக்கிறதென இவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கோட்டான் அக்காகத்தை நோக்கி அடா துஷ்டா நான் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்தேனென்று என் காரியத்தைக் கெடுத்தாய் இதனால் இன்று முதல்கொண்டு உன் குலத்துக்கும் என் குலத்துக்கும் தீராப்பகை இருக்கட்டும் வாளினால் வெட்டினாலும் பாணத்தினால் எய்தாலும் அக்காயமாறிக் குணப்படும் சொல்லின் காயமப்படி ஆறாதென்று சொல்லி விட்டுத் தன் பெட்டையோடுகூடத் தன்னிடத்துக்குப் போயிற்று

பின்னாக அக்காகம் மனதிற்திகிற்பட்டு நுணலை தன் வாயாற் கெடுமென்பதுபோல் இந்தப் பேச்சைச் சொல்லி நான் வீண் பகை சம்பாதித்தேன் சமர்த்தனா யிருக்கிறவன் சபையிற் பிறரை நிந்திக்கலாகாது மேலும் யாதொன்று செய்வதை மனங்கலந்த நாட்டோரை உசாவிச் செய்ய வேண்டும் அப்படிச் செய்யாமல் இப்போது சங்கடத்தில் அகப்பட்டதே னென்று இப்படி பச்சாதாபப்பட்டு அவனுந் தன் வீட்டிற்குப் போயினான் அது முதற்கொண்டு கோட்டானுக்கும் நமக்கும் பகை தலைமுறை தலைமுறையாக விடாமல் தொடர்ந்து வருகிறதென அப்படிக் கிழ மந்திரியின் மொழியைக் கேட்டு மேகவர்ண ராசன் மறுபடியும் அதைப் பார்த்து ஐயா இப்போதென்ன செய்யலாமென அவன் பார்ப்பானிடத்திலிருந்து ஆட்டைச் சில வஞ்சகர்கள் எப்படி வஞ்சித்துக் கொண்டு போனார்களோ அப்படி நான் கோட்டான்களிடத்திற்குப் போய் அவர்களை வஞ்சனை பண்ணிக் கொல்லுகிறேனென அதைக்கேட்டு இராசன் அவர்கள் ஆட்டை எப்படிக் கொண்டுபோனார்கள் சொல்லுமென மந்திரி சொல்லுகின்றார்.

ஒரு தேசத்திலே மித்திர சர்மானென்னும் பிராமணன் மாசி மாதத்தில் யாகஞ் செய்யவேண்டிப் பசு சம்பாதிப்பதற்காக வேறோர் வூருக்குப்போய் *ஒருவனைப் பசு கேட்க அவன் இவன் நற்காரியத்தை குறித்து கேட்கின்றானென்று அதற்குடம்பட்டு நேர்த்தியான ஒரு பெரிய ஆடு கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு வருகையில் அவ்வாடு இங்கு அங்கும் ஓடத் தொடங்கினதினால் அதைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு நடக்கையில் அதைச் சில வஞ்சனைகாரர்கள் தூரத்திலிருந்து பார்த்துப் பார்ப்பானை வஞ்சித்து அந்தப்பசுவை வாங்கிக்கொண்டோமானால் நாமெல்லோரும் பசி தீர்த்துக் கொள்ளலாமென்று ஆலோசித்து அவர்களிலொரு தூர்த்தன் வந்து ஓய் நித்தியாக்கினி வளர்க்கின்ற பிராமணா நீ*டுலனாயிருந்து இழிப்பதின் காரியத்தை ஏன் பண்ணுகிறாய் மிகவுமானமுள்ள நாயைத் தோள்மேல் எப்படிக் கொண்டு வருகிறாய் நாய்கோருசண்டாளன் கழுதை ஆகியஇவைகளைத் தொடலாகாதென்று *சாத்திரமிருக்கிறதே என்று சொல்லக்கேட்டுப் பிராமணன் கோபித்துக்கொண்டு நீயாகப் பசுவை நாயென்று*எப்படிச் சொல்லுகிறாய் நீ கண் கெட்டையா ஒன்னா ஒனத்தூர்த்தன் பிராமணாகோபித்துக் கொள்ளாதே சுகமாய்ப் போவெனப்பிறகு *பிராமணன் சில தூரம் நடந்து போயினான் மறுபடி இரண்டாந் தூர்த்தன் வந்து ஓஅந்தணா இக்கன்றின்மேல் உனக்கென்ன பட்சமிருந்தாலும் செத்தபிறகு அதைத்தோளின் மேல் எடுத்துக்கொண்டு போதல் சரி அன்றுசெத்த மிருகங்களைத் தொட்டால் சாந்திராயணத்தையும் பஞ்ச கவ்வியத்தையும் அல்லாமல் அந்தத் தீட்டுப் போகாது இப்படி கொக்கரிஷித்தத்தை தோள்மேல் ஏன் சுமந்து போகவேண்டு மென அப்போது அப் பிராமணன் அப்படியே சொல்லிவிட்டுப் போகத் தொடங்கினான் உடனே மூன்றாங்கபடி எதிரிட்டு ஓ ஐனனே கழுதையைத் தீண்டுகிறவனுச்சரே ஸ்நானஞ் சொல்லியிருக்க நீ அதை எப்படிக் கொண்டுபோகத் துணிந்தாய் என அந்தணன் இந்த ஆட்டைக் குறித்து மனிதர்கள் பலவிதமாகத் தற்கிக்கிறபடியால் இது ஏதோ ஒரு ராட்சதனாய் பின் அவ்வஞ்சகர்கள் அதைக்கொன்று தின்றார்கள் ஆகையால் நான் சத்துருவை வஞ்சித்து உன்னுடைய கருமத்தை முடிப்பேன் நானென்ன உபாயஞ்சொல்லு*கிறேனோ அப்படியே செய் நீ சத்துரு பட்சத்திலிருக்கிறாயென்று என்னை நிந்தித்து வேறொன்றின் இரத்தனத்தையென்மேல் எல்லாம் பூசி ஆலமரத்தின் கீழே எறிந்துவிட்டு நீ கூட்டங்களோடுகூட மலையின் மேல் போயிருந்தால் கோட்டான்கள் உங்கள் பகைவர்களுக்கு* இவன் விரோதியாயிருக்கிறானென்று எண்ணிக் கொள்ளுவார்கள் பிறகு நான் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வருவித்துத் துர்க்க முதலானவற்றின் உளவரிந்து சத்துரு நாசம் பண்ணுவேன் அதுவரைக்கும் நீ அங்கேயிரு இவ்வாலோசனை நான் முன்னமே செய்து இப்போது உனக்குச் சொன்னேன் என இப்படி அதன் உள்ளுதையைக்கேட்டு மேகவர்ணன் அத்தியந்தப் பிரியமான பிராமணனை நீ துரும்புபோல நினைத்தாயெனப் பிரதானிராச காரியத்துக்காகச் சேவகர்கள் இப்படியே செய்யவேண்டும் இடர் வருங்காலத்தில் சேவகர்கள் உதவுவார்களென்று அரசர்கள் தாம் அபிமானத்தினால் இவர்களைப் பரிபாலிக்கிறார்கள் அப்படி உதவாவிட்டால் பரிபாலனத்துக்குப் பயனென்னையென்று இப்படிச் சொல்லிபொய்க் கலகத்துக்கு ஆரம்பித்தது இந்த ரகசியம் இரண்டாம் பேருக்குத்தெரியாது அதனால் மற்ற பறவைகள் அதைக் கொல்லத் தீர்மானிக்க அப்போது மேகவர்ணன் நீங்கள் அவனைத் தண்டிக்கவேண்டாம் இவன்பகையாளிக்கி நன்மை பண்ணுகிற துஷ்டனாகையால் இவனைநாமே சீஷித்துக்கோபம் ஆறுவேனென்று சொல்லியெழும்பி மூக்கு

மூலையால் அதைப் பொய்யாகக் குத்திச் சங்கேதப்படி ஆலமரத்தின்கீழ் எறிந்துகூட்டத்தோடுகூடவேறிடத்திற்குச் சென்றது பொழுதுபோனவுடனேராக் கோட்டான் அவ்விடத்திற்கு வந்து மரத்தைச் சுற்றி முற்றுகை போட்டுக்கொண்டு காகங்களைப் பார்க்கும்போது யாதொன்றும் அங்கே இல்லாமையால்*தன் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் காகங்கள் எவ்வழியாய்ப் போயின அவ்வழி உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் இப்போது அவர்களைக் கொல்லுவோம் பகைவர்கள் து*றக முதலியவற்றைச் சேர்வதற்கு முன்னே ஆனால் அந்தக் கூட்டத்திலுள்ள காகங்களையெல்லாம் அல்லாமல் பின்பு வெல்லக் கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கையில் சிரஞ்சீவியென்னுங்காகம் மெல்லெனக் கத்தினான் அதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் வெகு கோட்டான்கள்போய் அதைக் கொல்லத்தொடங்கும்போது சிரஞ்சீவி அக் கொடியவன் எனக்கு இப்படிப்பட்ட அவஸ்தை வரப் பண்ணினான் ஆகையால் நான் உங்கள் அரசனைச்சரணமாக அடைகிறேனென இதைக்கேட்டு சேவகர்கள் உருமர்த்தனுக்க்குச் சொல்ல அவன் அதைக்கேட்டு ஆச்சரியமாய் அதனருகேபோய் ஓ சிரஞ்சீவியை கூப்பிக்கொண்டு முன்னால் நீர் காகங்களை-யடித்தீரென்று கோபமாய் அந்தக் கொடிய மேகவர்ணன் உம்முடனே போர்செய்ய ஆயுத்தப்பட அப்போது நான் ராசனே இது உனக்குத்தக்கதென்று வலியனுடனேஎளியவன்போற்செய்தால்விளக்கை அவிக்க வீட்டில் போய் அழுகிறாப்போல் கெதியுண்டாகும் ஆதலால் அவருடனே சமாதானம்பேசி அவர்கள் கேட்பதைக் கொடுத்துப் புத்திமானானவன் உயிரைக் காப்பாற்றவேண்டு மணம் எப்போதும் ஈட்டிக் கொள்ளலாம் உயிரிழந்தாற் பெறக்கூடாதென்று இப்படிச் சொல்ல என்னை நீ பகைவர் பக்கமாய்ப் பேசுகிறாயென்றுவைது இந்த உபத்திரவம் பண்ணினான் இப்போது எனக்கு உம்முடையதிருவடிகளே துணை எனக்கு இந்தக் காயங் குணப்பட்டால் காகங்களை முழுதையுங்கொன்று உலூகராசன் குருதிக்கண்ணன் கொடுங்கண்ணன் கொள்ளிக்கண்ணன் கூரூரநாசன் பிரகாசனென்னுந் தன்னுடைய ஐந்து மந்திரிகளையும் பார்த்துச் சத்துரு மந்திரியாகிய இவன் நமக்குக் கைவசமானான் இவனை என்ன செய்யலாமென அப்போது குருதிக்கண்ணன் இவன் அவனுக்கு முதல்மந்திரி கால விசேஷத்தாற் அவனுக்கு இவன் பிரதிகூலமாய்த் தேற்ப்பட்டான் அவன்ஒருநாள் இவன் வார்த்தைக்கு மேறாக நடக்கிறவன் அல்லது ஆதலால் இவனைத் தம்மிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவன் கையாலேசத்துருவோடு சந்தி செய்யவேண்டும் இது வேதக்கது சாப முதலாக நான்கு உபாயத்தில் தண்டங்கடைப்பட்டது ஆகையாலே அந்தப் பிரயோகங் கடைசியிற்பண்ணவேண்டும் தர்மத்தினால் செய்கிற காரியம் எப்போதும் கெடுகிறதில்லைஆகையால் அவர்களிடத்தில் தண்டத்தை ஆலோசிக்கலாகாது சற்கரையைத் தின்று பித்தம் போமானால் கைப்பான மருந்தையேன் தின்னவேண்டும் ஆதலால் சாமோபாயமே என் சம்மதம் இதுவே நல்லதென இதைக் கேட்ட உருமர்த்தனன் இரண்டாம் அமைச்சனைப் பார்த்து உன்னுள்ளுறையது அதைச் சொல்லெனக் கொடுங்கண்ணன் வேந்தனே யிக்காகங்கள் நமக்கியல்பானவைகள் ஆகையால் இவர்கள் சாமர்த்தனந் தக்கதன்று தண்டமே தகுந்தது வெல்லக்கூடாத பகைவர்கள் இருந்தால் அவர்கட்கு விரோதமாகய தாயாதிகளை* வருத்த வேண்டும் இல்லாவிட்டால் பணங் கொடுத்தாவது பொய்பத்திறம் பிறப்பித்தாவது அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பகை யெழுப்ப வேண்டும் நடுவிற் புரைசலுண்டானால் முத்தும் பந்தனைப் படுகிறது ஆதலால் இதைக் குறித்து என் சொல்லைக் கேட்டுச் சுவயபக்ஷத்தை ரட்சித்துக் கொண்டு பாபக்ஷத்தைப் பேதிக்க வேண்டும் இக்காகம்

வைரியாயினுங் கொள்வது நன்றன்றி ஒரு வேளை பகைவனும் நன்மை சொல்லுகிறான் ஒரு திருடன் ஒருவனைப் பிழைப் பித்தது ஒரு ராட்சதன் இரண்டு பசுக்களைப் பிழைப்பித்ததும் அறியீரோயென அரசன் அதைக்கேட்டு அதுஎப்படியெனக் கொடுங்கண்ணன் சொல்லத் தொடங்கிற்று.

ஒரு நகரத்திலிருக்கிற ஏழை பார்ப்பான் தனக்கு ஒருவன் கொடுத்த பசுவின் கன்று இரண்டையும் புல்முதலானவைகள் போட்டு மிகவும் பெருத்துக் கொழுக்க வளர்த்தான் அக்கடாரிகளைப் பார்த்து அவற்றைக் கொண்டுபோக ஒரு திருடன் தும்பெடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுவரும்வழியில் கோரப் பல்லும் நீண்ட மூக்கும் செம்மட்டமயிரும் சிவந்த கண்ணுங் கறுத்தவுடம்புமாக இருக்கிற ஒரு ராக்ஷதனைக் கண்டு பயந்து அவனைப்பார்த்து நீயாரென அவன்நான் சத்தியவசனென்னும் ராக்ஷதன் நீயார்சொல்லென இவன்நான் திருடன் வழியில் பிராமணன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பசுக்களைத் திருடப் போகிறேனென ராக்ஷதன் மித்திரா அவ்வந்தணன் பரிசுத்தன் ஆகையால் நானும் அவனைத் தின்பேன் பின்பு இருவர் காரியமும் ஆகுமென இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருவரும் அங்கே போகும்போது அந்தணன் தூங்கிக்கொண்டிருந்தமையால் அவனைத் தின்ன இராக்கதன் அவனைப் பார்த்துச் சோறன மித்திரா நான் பசுவிரண்டையும் களவு செய்த பிறகு நீ அவனைத் தின்னென ராக்ஷதன் சிநேகிதனே பசுக் கூச்சலால் பார்ப்பான் விழித்து கொண்டால் நம்முடைய காரியமெல்லாம் கெட்டுப்போம் ஆதலால் நான் முன்னே அவனைப் புசிக்கிறேன் பின்னர் நீ அச்சமில்லாமற் கோக்களைக் கொண்டுபோவெனக் கள்ளன் நீ அவனைத் தின்னத் தொடங்கும் அரவத்தால் வேறொருவன் வந்தால் அவன் என்னைக் கொண்டு போகவொட்டான் ஆதலால் பசுக்கள் இரண்டையுங் கொண்டு போன பின்பு நீ அதனைத் தின்னென்று இப்படியிருவற்கும் வாதம் நடக்கையில் அவ்வேதியன் விழித்துக்கொண்டான் அப்போது கள்ளன் ஓ பிராமணா இவ்வரக்கன் உன்னைத் தின்பேனென்றானென அதைக்கேட்டு இராக்கதன் இக்கள்ளன் உன் மாடுகளைக் களவாடவந்தானென இப்படி இருவர் பேச்சையுங் கேட்டுப் பார்ப்பான் மேலுக்குவைப்பட்டு இஷ்டதேவதையைத் தியானத்தால் இராக்ஷதனில் நின்றுந் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு கையில் தடியெடுத்து வந்து கள்ளனை அடித்துத் துரத்தினான் ஆதலால் மாற்றானும் ஒரு கால் இதஞ் சொல்லுகிறானென்கிறேனென இப்படியவனுள்ளத்தை யறிந்து அறிமாத்தனன் கொள்ளிக் கண்ணனைப் பார்த்து உன் மனதிலுள்ளதைச் சொல்லுவாயென அவன் மகாராசனே காமமும் போகமும் எனக்கு உடம் பாடல்ல சமாதானத்தால் பகைவனுக்குச்செருக்கு உண்டாகும் மற்றும் உமதுபேதத்தை அவனிருந்தால் ஒருவேளை மோசஞ் செய்வான் ஆதலால் விவேகி கொடையால் பகைவனை வாசம் பண்ணி அதை மென்மேலும் பெருகச் செய்தால் பின்பு அவன் தனக்குத்தானே கைவச மாவான் மேலும் இவர்களோடு வருத்தமாய் எம்மிடத்தில் வந்தமையால் விரோதிகளிடத்தில் இருக்கிறகுரைச்சல்களை அறிவித்து நமக்குச் சந்தோஷம் வருவிப்பான் அதுபற்றி இவனைப் பாதுகாக்க வேண்டும் இங்ஙனஞ் செய்தால் ஒருவற்கொருவர் இவன் சொற்களால் காலம் போக்குஞ் சம்பவிக்கும் மேலும் நம்முடைய மர்மங்களையும் வெளியிட்டால் இங்ஙனம் அன்றி ஒருவற்கொருவர் இரகசியங்களை வெளியிட்டால் அவர்கள் வயிற்றிலிருந்த பாம்பும் நாசமடைந்தாற்போல கெடுவார்கள் என உலூகராசன் அது எப்படியென்க கொள்ளிக்கண்ணன்.

விஷ்ணுவர்மனென்னும் ஒரு மன்னனுக்கு வயிற்றில்ஒரு நோயுண்டாகி நாளுக்குநாள் உடம்பு மெலிந்துபோகிறதினால் அவன் தேசாந்தரங்கட்குப் போய் ஒரு கோயிலில் இருக்கையில் இவ்வூரிலிருந்து அரசுசெய்துக்கொண்டிருக்கிற பலியென்பவனுடைய குமாரிகள் இருவரும் பலியினிடத்திற்கு வந்தபோது அவர்களில் ஒருத்தி அரசனை நோக்கிராசனே வெற்றியடைவாயென்றாள் மற்றொருத்தி நல்ல போகம் பண்ணுவாயென அதைக் கேட்டவுடனே அரசனுக்குக் கண்கள் சிவந்து அமைச்சர்களைப் பார்த்து இந்த கெட்ட பேச்சுக்காரியை நோயாளிக்குக் கொடுத்தால் இவள் நல்ல போகங்களை அனுபவிப்பாளென அமைச்சர்கள் இராசன் கட்டளைப்படியே கோயிலில் இருந்த இராசகுமாரனாகிய பிணியாளனுக்கு அவளைக் கொடுத்தார்கள் பின்பு அவள் கணவனையீச்சுரனைப் போல எண்ணிப் பணிவிடைகள் செய்து அவனை இட்டுக் கொண்டு மற்றொரு தேசத்துக்குப் போகும்போது வழியில் ஓரிடத்திலிறங்கி வேலைக்காரனைக்கூட அழைத்துக் கொண்டு சமையலுக்கான கடைசரக்குகள் வாங்கப் போனபோது வியாதியஸ்தனாகிய ராசகுமாரன் நித்திரைபோனான்

அவ்வேளை அங்கொரு புற்றிலிருந்த பாம்பு ராசன்கிட்டவந்துபேச அவ்வொலியைக்கேட்டு அவன் வயிற்றிலிருந்த பாம்புஞ்சத்தித்தது அப்போது இரண்டுக்கும் வாக்குவாதம் உண்டாக இதற்குள்ளே அவன் பெண்டாட்டி வந்து மரத்தின் மரவில் நின்று அவற்றின் பேச்சுகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் புற்றுப் பாம்பு வயிற்றுப்பாம்பைப் பார்த்து அடா துராத்மாவே இந்த அழகுள்ள இராசபுத்திரனை ஏன் வருத்துகிறாயென் வயிற்றரவு ஆசார நிறைந்த குடத்தில் இருக்கிற என்னை நீயேன் நிந்திக்கிறாயென புற்றரவு துஷ்டா கடுகு தின்னால்* நீ இறப்பாய் அவன் சுகமடைவான் இது ஒருவருக்குந் தெரியாதெனப் பின் அவ்வயிற்றரவு வெந்நீராலுனக்கும வயமவருமென இப்படி அவ்விரண்டு ரகசியங்களையுங் கேட்டு அவள் அவ்வண்ணமேசெய்து அப் பாம்பைக் கொன்றாள் அதனால் மன்னவன் நோய்தீர்ந்து தன்னகரத்திற்கு மனைவியோடு கூட வரும்போது அந்நெறியில் அவள் தந்தையுஞ் சுற்றமும் பார்த்து இருவருக்குஞ் சத்காரம் பண்ணி அவர்களை வழியனுப்பிய பின் இருவருந் தங்கள் தேசத்துக்குபபோய் அரசாண்டு கொண்டிருந்தார்கள்

ஆகையால் பரஸ்பரம் ரகசியங்களைக் காப்பாற்றாவிடின் இப்படி நஷ்டம்நேரிடுமென இதைக்கேட்டு இறைவன் குரூரராசனைப் பார்த்து உன்னிடம் ஏதென அது இம்மூவர் சொன்னது உத்தமமாகயிருக்கவில்லை சாம தான பேதமென்னும் உபாயங்கள் வலியில்லாதவர்களைக் குறித்திருக்கின்றன வலியுள்ளவர்கள் சத்துருக்களிடத்தில் தண்டமே செய்யவேண்டும் அதைத் துறந்து சாம முதலாகிய தந்திரத்தை யோசிக்கிறவனைப் பகைவர் பயந்தவனென்றெண்ணி அவன்மேல் வருவார்கள் ஆகையால் வேந்தன் தண்டத்தினாலேயே பாக்கியஞ் சேகரிக்க வேண்டும் பராக்கிரமம் இல்லாவிடில் எது தெய்வத்தால் நேரிடுகிறதோ அதை நுகர வேண்டும் மேலும் உலகத்தில் எல்லோரும் லட்சுமியை விரும்புகிறார்கள் அப்படி விரும்பினாலும் மனவூக்கத்தோடு தண்டத்தால் எதிரிகளை அவமானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கே லட்சுமி கைவசமாகிறாள் சோம்பலானவர்கள் அருமையான

பொருளைக் குறித்து இலக்குமியைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் பராக்கிரமுள்ளவனோ தன் சௌகரியத்தினால் இலக்குமியைப் பலவிதமாக அனுபவிக்கிறான் ஆதலால் பலவான் பகைவனைக் கொல்ல வேண்டுமென இதைக்கேட்டு அரசன் பிரகாரநாகனை நோக்கி உன் மனதில் என்ன இருக்கிறதென அவன் மகாராசாவே இவன் தங்களை அடைக்கலமாக அடைந்தபடியினால் யிவனைத் தலைவனாக்கி முற்காலத்தில் இராமச்சந்திரன் விபீஷணனைத் தலைவனாக்கி இராவணாதிகளை எப்படி அழித்தானோஅப்படி சத்துருக்களைத் தாமழிக்க வேண்டும் மேலும் சரணமடைந்தவனைக் கொல்லுகிறவன் ரௌரவ நரகத்தையடைவானென்று சிபிச்சக்கிரவர்த்தி தன் மாமிசத்தை வேடனுக்கு கொடுத்துப் புறாவை விடுவித்தானென்று பாரதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது அப்படியே ஒருவனிடத்தில் அவன் பகைவன் வந்து நடுக்குறும்போது அவனுக்கு ஆத்தியஞ் செய்வதைக் குறித்து அவன் நெருப்பில் குதித்தானென இதைக்கேட்டு அரிமர்த்தனன் அதெப்படி சொல்லெனச் சொல்லுகிறது

ஒருவனத்தில் ஒரு வேடன் கையில் குருவிக்கூடுங் கண்ணியும் தடிமுதலான வேட்டைக் கருவிகளும் எடுத்துக்கொண்டு திரியா நிற்கையில் அசதியிற் பெருமழை வந்து இருட்டிக்கொண்டு பிரளயகாலம் போலக் காற்று எழும்ப அப்போது அவ்வேடன் நடுக்கமெடுத்து மரத்தின் சார்பில் நின்று பகவானே இந்த வேளையில் உன்னைவிட வேறொருவரும் காப்பவரில்லையென அவ் வேளையில் அம் மரத்தின்மேல் இருக்கும் புறா தன் பெட்டை வரவில்லையென்று விசனமாய் இன்றைக்கு என்னாயகி வர வில்லை அவளை யாராயினும் பிடித்தார்களோ என்னமோ அவளில்லாமல் இவ்வனம் எங்கும் பாழாகத் தோன்றுகிறது மனையாளில்லாத வீடு சுடுக்காட்டைப் போலிருக்கிறது கற்புங் கணவன் இன்புவறுமதைச் செயலுமுள்ள இல்லாளை யுடையான் எவனோ அவனே பாக்கியவானென்று இப்படி அது புலம்புகிறதைக் கேட்டு அவ்வேடன் கைகூட்டில் அகப்பட்டிருக்கிற பெண் புறா துக்கித்து முன்பிறப்பிற் றீவினை செய்தவர்களுக்குப் பலவகைப்பட்ட தளையுஞ் சிறையும் நோயும் வறுமையுஞ் சம்பவிக்கின்றன அதிருக்கட்டும் எச்சமயத்தில் எது நேரிடுமோ அதெப்போதும்

பிசகுகிறதில்லை யென்று சொல்லிப் பிறகு தன்பதியைக் குறித்து ஓ,ஓ என் பிராணநாதா நமது வீட்டுக்கு வந்த இவ்வேடனுக்குக் குளிர் முதலாகி துன்பத்தை நீக்கி உதவி செய்யவேண்டும் வந்த விருந்தை ஒப்பாவீட்டால் அவன் தன்பகததை இவ்வாழ்வாவனுக்குக் கொடுத்து இவ்வாழ்பவன் புண்ணியத்தைக் கொண்டு போகிறான் ஆதலால் இவன் நம்முடைய பெண்டீரைப் பிடித்தானென்னும் துக்கத்தை மனதில்வையாமல் இவனுக்கு இயன்ற மாத்திரம் பூசிக்க வேண்டுமென இப்படிப் பெண்புறாவின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வேடனை உன் வரவு நல்லவரவாகுக நீ மனதிற் சிறிதும் ஐயமில்லாமல் உன் வீடாக நினைத்து வேண்டுவதைக் கேளெனவில்லிக்கப்போதே என் குளிரைப் போக்கடிஎனக்க போதம காட்டில் இருந்தொரு கொள்ளி எடுத்துக் கொண்டுவந்து சருகுகளின்மேல் வைத்து மூட்டி வேடனைப் பார்த்து நெருப்பு மூண்டெரிகிற இதில நீ குளிர்காய் முன் தீவினையால் நான் பறவையாய் இருக்கின்றமையால் உன்னண்டை உன் பசிக்கேற்ற பதாத்தமில்லை இப்போது அநேக துன்பங்கட்குயிடமாய்ப் பரோபகார மாமாமலு இருக்கிற இச்சரீரத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்து பலனென்னை இதனால் நீ உன் ஆத்மாவைச் சந்துஷ்டி செய்வீரென்று இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே பிறர் உதவுயின்

பொருட்டு எரிகிற அக்கினியில் ஆனந்தத்தோடு விழ அப்போது வேடன் ஆஆ என்பொருட்டு இஃதுடலைத் துறந்தது மேலும் நான் தீயொழுக்கம் உள்ளவன் வேறொன்றின் தசையினால் சிவனம் பண்ணுகிறேன் பரோபகாரமுஞ் சிறிதாயினுந்தயையுங் கனவிலுமறியேன் ஆதலால் ஊனைப்பெருக்கினபாவி கோரநாக் காண்பித்ததனால் இது முதலாகப் பசிதாகம் குளிர் வெயில் பொருத்தல் இவற்றால் உடம்பு உலர்த்தி நான் பாபமில்லாதவனாயக் கடவேன் என்று சொல்லிப் பச்சாதாபத்துடனே தன்கூடு தடி கண்ணி முதலாக ஆயுதங்களை முறித்து எறிந்து விட்டு அந்தப் பெண்புறாவை விட்டுவிட அது உயிரிலுஞ் சிறந்த தன்னாயகன் தருமத்தின்பொருட்டுஉடலைக்கொடுத்தானென்றெண்ணி அதுவும் அந்தநெருப்பிற் குதித்து இறந்தவுடன் அது ஒரு திவ்வியஸ்தீரியாய்க் கணவனோடு கூடச் சொர்க்கத்துக்குப் போயிற்று வேடனும் இரக்கத்தினால் பரிசுத்யினாய் நெருப்பில் தேகத்தைப் போட்டுவிட்டு நற்கதியை யடைந்தான் அதனால் பயமென்று அடைந்தவர்களைக் காக்கவேண்டுமென இதைக் கேட்டு அரிமர்த்தனன் எனக்கு இப்படியே யபிப்பிராயம்யிருக்கின்றது இவன் சத்தியவானும் புத்திமானுமாயிருக்கிறான் கபடியல்லன் இவற்றை அறியாமல் மேகவர்ணன் அவனைமான பங்கஞ் செய்தான் இவனைக் கொன்றால் நான் விசுவாச காதகனாவேன், பிரம அத்திகள்ளுண்டல் களவாடல் இவற்றிற்குப் பிராயசித்தம் உண்டு விசுவாசகாதகத்துக்கு அது இல்லையன்றோ ஆகையால் இவனுக்கு ச்சமானம் பண்ணி நமது கிரகத்தில் இட்டுக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று உறுதி செய்ய இராசன் சிரஞ்சீவியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறது

நீ என் கோட்டையில் வந்து சுகமாயிரு நான் உன்னைப் பாதுகாப்பேனென இதைக்கேட்டுச் சிரஞ்சீவி களிப்புற்று மகாராசாவே நான் விஸ்தரித்துச் சொல்லுவது என்ன என் குடிப்பிறப்பு பிரபுவுக்கு சகவாசத்காலவாத்தெரியுமென* அப்போரூரநாசன் இப்போது கோட்டான் குலமெல்லாம் இராசன் குற்றத்தால் பாழாகும் பிறர் குற்றங்களை அரசனுக்கு அறிவிக்க வேண்டும் அரசன் அதைக் கேளாவிடில் அதற்கென்ன உபாயம் இருக்கின்றதென இங்ஙனம் சொல்ல அரசன் அதைக் கேளாமல் சிரஞ்சீவியைத்தன் அரணியில் கொண்டுபோய் வைக்க பின்னர் சிரஞ்சீவி நம்மைக் கொல்ல வேண்டுமென்று அவன் எல்லாரிலும் கெட்டிக்காரன் மேலும் எசமானுக்கு நன்மை செய்பவன் மற்றவர்கள் எசமானைப்போல மூடர்களாகையால் அவனொருவன் இல்லாவிடிலவர்களை வெல்வது அருமை அன்றென்றுயிப்படி மனதுக்குள் குதூகலிப்புடனே ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அரிமர்த்தனன் காரியக் காரர்களைப் பார்த்து இச்சிரஞ்சீவிக்கு துர்க்கமெல்லாம் காட்டுங்களென ராஜ கட்டளையின் படியெல்லாம் பார்த்து நாம் இதற்குள் இருந்தால் நமது எண்ணம் முடியாது பின்னும் நம்முடைய வஞ்சனைகளையும் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள் ஆதலால் கோட்டைத் தலைவர்களில் இருந்து மனோபீஷ்டத்தை முடிக்க வேணுமென்று தனக்குள்ளே தீர்மானித்து அரசனை நோக்கி சொல்லுகிறது

மகாராசாவே நான் வகயகம*ஆதலால் உள்ளேயிருக்க தக்கலகாலலன உமது கடைவாசல் காத்திருந்து கபடமில்லாமல் சேவித்துக் காலம் தள்ளுவேன் அன்புள்ளவனனும மனது அழுகில்லாதவனுமாகிய சேவகனெங்கிருந்தாலும் சிந்தையில்லையென்று இவ்வண்ணம் சொல்லிக் காகம் அங்கேயிருந்தது அப்போது

குரூரநாகன் இராசா அமைச்சர் முதலிய நீவிரெல்லோரும் மூர்க்கர்களா-
யிருக்க்கிறீர்களெனறெண்ணுறேன் முற்காலத்தில் நடந்த ஒரு கதையுமிருக்கிறது முதல் மூடன் இரண்டாவது வேடன் மூன்றாவது அரசன் நான்காவது அமைச்சனென்று சொல்லிவிட்டு ஒரு பறவை பறந்துபோயிற்றென அப்போது அவர்கள தெப்படியெனக் குரூரநாகன் சொல்கிறது.

பொன்னாக எச்சமிடுகிற ஒரு பறவை மலையின்மேல் நெடு நாளாயிருக்கையில் யங்கே ஒரு நாள் போன வேடன் அது பொன்னாகமல விசர்ச்சனம் பண்ணப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியமாய் நான் பாலிய முதலாகத் திரிந்து வருகிற வெகு காடுகளில் பார்த்த பல ஜாதிப் பறவைகளிலும் இப்படி ஒன்றைப் பார்த்ததில்லை ஆதலாலிதை உயிருடனே பிடித்துக் கொண்டு போவோமென்று எண்ணி மரத்தில் வலை கட்ட அப்போது அப்பறவை வழக்கப்படி வந்து சடுதியில் அவ்வலையிற் சிக்கிற்று வேடன் அதைக் கூட்டில்அடைத்துத் தன் குடிசைக்கு கொண்டுவந்து இது நம்மிடமிருப்பதை அரசனறிந்தால் இப்பறவையைக் கொண்டு போவதுமன்றி நம்முயிரையும் வாங்குவான் ஆதலால் இக்குணநிதியை அரசனுக்குக் கொடுப்போமென்று நிச்சயித்துப் பறவையைத் தந்து அரசனுடனே நடந்த செய்தியை விண்ணப்பம் பண்ண அப்போதவன் இரத்தினம் மிழைத்த ஒரு கூட்டில் வைக்க அதைப் பார்த்து மந்திரி அசம்பாவிதமான இவ்வேடன் பேச்சை கேட்டு இதை ஏன் வாங்கினீர் விட்டுவிடுமே என இதை கேட்ட அப்பறவையை மன்னவன் விட்டவுடனே அது ராசன் அரண்மனைச் சிகரத்திலுட்கார்ந்து முன்னே நான் மூடன் இரண்டாவது வலைகாரன் மூன்றாவது ராஜன் நான்காவது மந்திரி மூடர்களென்று இப்படிச் சொல்லிப் பறந்து போய்விட்டதென்று இச்சங்கதியைச் சொல்லிப் பின்னிஷ்ட மித்திரர்களைப் பார்த்து இன்றையவரைக்கும் இவ்விராசாவின் சார்பில் இருந்தேன் இனி வேறொரு மலையைச் சார்ந்து இருக்கவேண்டும் கரியானது குகையைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டுச்சு கடைந்தாற் போலவருவதற்க முன் ஆலோசிக்கிறவன் இன்பமடைவான் என அப்போது அவைகள் அதெப்படியெனக் குரூரநாகன் சொல்லுவான்.

ஒருவனத்தில் வசித்திருந்த கிரகிரனென்னுஞ் சிங்கம் ஒரு நாள் யிரைக்கு நெடு நேரம் திரிந்து யாதொரு பக்ஷணமுங்கிடையாமையினால் பொழுதுபோனவுடனே ஒரு பெருங்குகையைப் பார்த்தது இதிலடைகிறதற்கு யாதேனும் ஒருப் பிராணி வரும் அதைத் தின்று பசியாரலாமென்று தனக்குள் தீர்மானித்து அதிலொளிந்து கொண்டிருக்கையில் அக்குகையில் வசிக்கிற அவிபுச்சனென்னும் நரி வந்து அங்கே சிங்கத்தின் காவல் சுவடுகளைக் கண்டு சந்தேகித்து சிங்கம் இதிலிருக்கிறதையு மில்லாததையுஞ் சோதித்துப் பின்பு உள்ளே புகவேண்டுமென்றெண்ணித் தூரத்தில் நின்றுகொண்டு ஓ குகையேயென்று இரண்டு தரங்கூவியழைத்துக் குகாய் நீ என்னோடு பேசமலிருக்கிருக்கிறதென்ன உனக்கும் எனக்கும் பிரதி தினஞ் சம்பாஷனை நடந்து கொண்டிருந்ததே இன்றைக்கேன் நீ பேசவில்லை விரைவாய்ச்சொல் இல்லாவிட்டால் நான் மற்றோரிடத்திற்குப் போய்விடுவேனனென்று சொல்லி மீண்டுங் கூப்பிட்டது அப்போது சிங்கம் நினைக்கிறது இக்குகை நாள்தோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைக்கு நமது பயத்தினால் அதனோடு பேசவில்லை அதற்குப் பதிலாக நாம் உத்தரங் கொடுப்போமென்று ஆலோசித்துப் பிரதித் தொனியினால் அங்கேயிருந்த

பிராணிகளெல்லாந் திடுக்கிடும்படி அந்த நரியைக் கூவ நரி அப்பப்பா நான் பிழைத்தேனென்று வேறோரிடத்திற்கு ஓடிப்போய் விட்டது ஆதலால் யாதொன்றையும் முன்னே ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று தனமித்திரர்கட்கு சொல்லி அவர்களோடு குரூர நாசமந்திரி தேசாந்திரம் போயிற்று

பின்னறதாக மந்திரி இப்போது கூட்டத்தைக் கொல்வதற்கு வருத்தமில்லை விவேகமில்லாத மந்திரியை தடைய அரசன் சீக்கிரத்திற் கெடுவான் விவேக மந்திரி வஞ்சனையான மித்திரர்களைப் பகைவரென்றறிந்து கொள்வான் அப்படி அறிகிறவன் இவனிடத்தில் இப்போதொருவனுமில்லை ஆதலால் நம் குலத்தின் மங்களத்தைக் குறித்து யாதாயினும் பிரயத்தனஞ் செய்ய வேண்டுமென்று மனதில் நிச்சயித்து அன்றுமுதல் தினந்தினம் ஒவ்வொரு விறகு கொண்டு வந்து வழியண்டை போட்டுக்கொண்டே வந்து போராகக் குவிந்த மாத்திரம் அதைப்பார்த்துச் சூரிய பகவான் உதித்தவுடனே கோட்டான்களெல்லாங் குருடு கொண்டிருக்கையில் விறகுகளையும் சுள்ளிகளையுங் குகையின் வழியில் கும்பலாகச் சோத்துத் தான்மெல்லென மேகவாகணன் இடத்திற்கு வந்தது அப்போதுமேகவாண ராஜன் என்ன செய்தியெனச் சிரஞ்சீவி நான் பகைவர் குலவேரைப் பிடுங்கத் தக்க உபாயஞ் செய்திருக்கிறேன் நீங்கள் ஒவ்வொருத்தர் ஒவ்வோர் எரிகொள்ளி விழுக்காடு கொண்டுவந்து என் சாகையின் மேற்போட்டால் கோட்டான்களெல்லாம் இறக்குமென

இதைக்கேட்டுக் காகராசனென்ன உபாயஞ் செய்ததாம் சொல்லென மந்திரி மகாராசாவே இது சொல்லத்தக்க சமயமென்று நான் சொல்லுகிறசெய்தியைப்பகைவர் அறிந்துவேறோரிடத்தில் ஓடிப்போனால் நம்முடையைத்தனைமுயற்சியும் வீனாய்போம்போலும் கடிதிற் செய்யத்தக்க காரியத்தியதாமசஞ் செய்யலாகாதெனக் கேட்டு காகராசன் தன் பரிவாரத்தோடு கூட எரி கொள்ளிகளைக் கொண்டுவந்து உலூகங்களிருக்குங்குகை வழியிற்போட அப் புகையினால் கோட்டான் பயந்து கலக்கமுற்றிரைச்சலிட்டுக் கொண்டு வெளியே வருகையில் போக வழியில்லாமையால் அப்போது குரூரநாகன் சொன்னதை நினைத்துக் கொண்டு அவன் வார்த்தையைக் கேளாமைக்கு பலன் இதுதானிது தானிதுதானென்று அழுகுரலோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் நெருப்புச் சுவாலைய திகரித்துக் கோட்டான்கள் யிறந்தன

பின்பு மேகவர்ணராசன் முன்விட்ட தன் மரத்திற் குடிபோய்ச் சுகமாக இராச்சியத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் சிரஞ்சீவியைப் பார்த்து நீ பகையாளி வீட்டிலிருந்து எவ்வாறு காரியத்தை முடித்தாயெனச் சிரஞ்சீவி குரூரநாகன் தவிர மற்றவர்களெல்லாரும் மூடராகையால் அவர்கள் அவன் புத்தியைக் கேளாமல் அவனை அவமானம் பண்ணி என்னைத் தங்கள் துற்கத்தில் இட்டுக் கொண்டு போனார்கள் அதனால் அவன்தன் சிநேகம் பந்துக்களோடுகூட மருதேசத்திற்குப்போனான் மற்றைக்கோட்டான்கள்மூடராகையால் எரிந்திரந்தார்கள் இவ்வாறே முன் ஓர் காலத்தில் சத்துரு நாசத்தின் பொருட்டு ஒரு கிருஷ்ணயறபமந்த தவளைகளை தோளிற் சுமந்து கெடுத்ததென அதைக்கேட்டு காகராஜன் நகைத்துப் பாம்பு தவளைகளைத் தோளிற் சுமந்து கொன்றவிதமென்ன சொல்லுமையா வெனச் சிரஞ்சீவி சொல்லலுற்றது.

ஒரு தேசத்தில் மந்த விஷனென்னும் பாம்பு இரை கிடையாமல் மிகவும் பசித்து ஓர் ஏரிக்கரையண்டை வரும்போது அதிலே தவளைகள்*நிரம்பியிருப்பதைக் கண்டு இங்கேயாதொரு கபடம் பண்ணினால் அல்லாமல் நமக்கு இரை அகப்படாதென நிச்சியித்துக் கண்ணை விழித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க அப்போது ஒரு தவளை பாம்பே நீ இரை தேடுமுயற்சியை விட்டுச் சும்மாயேன் உட்கார்ந்திருக்கிறாயென அதைக்கேட்டுச் சற்பம் அபாக்கியனாகிய எனக்கு ஆகாரம் எங்கிருந்து கிடைக்கும் இன்றைக்குப் பிரதேச காலத்தில் இரைக்காகத் திரிந்து கொண்டிருக்கையில் ஒரு தவளையைப் பார்த்து அதைப் பிடிக்கப்போகையில் அது அங்கிருந்த மிகவுஞ் சற்பாத்திரனாகிய ஒரு பிராமணனன்டை ஓடிப்போயிற்று அது தெரியாமல் நான் இங்குமங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்த ஒரு பிராமணப்பிள்ளையின் காலை இதுதான் தவளையென்று நினைத்து அவன் காலைக் கடித்தேன் அவன் அக்கணமே யிறந்தான்.அப்பிள்ளையின் பிதா மிகவும் துக்கத்தாலே என்னைப் பார்த்து துஷ்டப்பாம்பே யாதொரு குற்றமுஞ் செய்யாத என் பிள்ளையைக் கடித்தபடியினால் நீ மண்டுகங்களுக்குவாகனமாகக் கடவாய் மற்றும் அவளுடைய சேர்க்கையாற் சீவனமும் பண்ணக் கடவாயென்று இப்படி சபித்ததினாலதான் உங்கட்கு ஊழியஞ் செய்ய வந்தேனென இங்ஙனம் அப் பாம்பின் பேச்சைக்கேட்டு அது எல்லாத் தவளைக்குஞ் சொல்லத் தவளைகளெல்லாம் தங்கள் அரசனுடனே கூட வெளியேவந்து மிகவுங் களிப்புடனே அந்த விஷ சற்பகத்தின்மேல் உட்கார்ந்தன

அது அவற்றிற்குப் பலவித நதிகளைக் காண்பிக்கும்போது தவளைகள் யானைக் குதிரைதோகளிலும் இவ்வாகனம் மிக நன்றாயிருக்கிறதென்று மெச்சி சந்தோஷிக்கப் பின்பு அந்தப் பாம்பு இரண்டு மூன்று நாள்வரைக்கும் அப்படியே நகர்ந்து பிறகு மந்தகதியாய் போகத் தொடங்கிற்று.அப்போது புசங்கம் நான் பசித்திருக்கிறதினால் நடக்கக் கூடவில்லையென மண்டுக ராஜன் நீ சிறு தவளையாகப் பார்த்துத் தின்றுகொண்டிருவென இதைக்கேட்டுச் சற்பம் எனக்கு இவ்வண்ணமே அந்தணன் சாபமிருக்கிறது அப்படியே தாங்கள் கட்டளையிட்டீரென்று சொல்லி நாள்தோறும் தவளைகளத் தின்று கொண்டிருக்கும்போது அங்கே வேறோரரவு வந்து இதன் நடத்தைப் பார்த்து நம்முடைய க்ஷணங்களை நீயேன் சுமக்கிறாய் இது மிகவும் விருத்தம் உனக்கு இதுயோக்கியம் அன்று என அதற்கு மந்தவிடன் நானிவை யெல்லாமறிவேன் சில நாளில் என் கருத்து நிறைவேறும் அக்காலத்தை எதிபார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறேனென்று இவ்வாறுசொல்லிப் புன்சிரிப்புடனே பழயபடி நடந்துகொண்டிருந்தது

இப்படியெல்லா மண்டுகளையும் தின்று கடைசியிலவற்றின் அரசனையும் பக்ஷித்தது எந்தச் சமயத்தில் செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்து சத்துருக்களை தேரோடுகூட நாசம் பண்ணவேண்டும் நெருப்புத்தன பராக்கிரமத்தாற் காடி முழுதையுந் தகிக்கிரது மரவோகல் பூமியிலிருக்கின்றன மிருதுத் தன்மையினால் தண்ணீருங் காற்றுஞ்ச் செடிமரங்களை வேறோடு பிடுங்குகின்றனவென இங்ஙனம் அதன் வாக்கியங்களைக் கேட்ட மேகவர்ணக் கடையானவர் இடையூறு வருமென்று பயத்தினால் காரியங்களைத் தொடங்குகிறதில்லை இடையானவர் காரியங்களைத் தொடங்கி விக்கினம்வ ந்தால் விட்டு விடுகிறார்கள் ஆயிரமிடையூர்கள் வந்தாலும் எடுத்த கருமத்தை முடிக்கிறவர்கள் தலையாராவர் ஆதலால் நீ அனேகவித கஷ்டப்பட்டுப்

புத்தியினாலே வெகுபகைவர்களைக் கொனறாய் இதுயோக்கியமாகவேயிருக்கிறது சத்துரு அக்கினி இரணம் இவற்றின சேஷமவைத்தால் மீண்டுவளருமென்று அறிந்து நீவைரியைக்கனைந்தாய் ஆயுதத்தாலொருவன் சாகிறான் புத்தியினால்அனேகம்பெயர் ஒருமிக்க சாகிரார்களென்று இராசன் சொன்ன மொழியைக் கேட்டுக சிரஞ்சீவி எல்லாம் உன் பிரதாபத்தாலாயிற்று உன்னைப்போல இருக்கிற சத்துருக்களுக்கு ஈசுரனும் விதியும் நல்ல புத்தியைக் கொடுக்கும் அகத்துககுத் துன்பத்தியைக் கொடா நிற்கும் இதுவல்லாமல் தடியெடுத்துக் கொணடடிக்கிறதில்லை நாமத்தை அனுசரித்துக் கொண்டிருக்கிற புத்தியினால் பயன்களை அடைகிறார்களென்று இப்படிச் சொல்லி மேகவைணன் அம் மரத்திமேர் சுகமாய் அரசு செய்துகொண்டிருந்தது

.

இங்கனஞ்ச் சோமசன்மா இராச குமாராட்காக கூகையின் கதையாகச் சந்திவிக்கிரகமென மூன்றாந் தந்திரஞ் சொல்லினாள்.**மூன்றாவது-சந்திவிக்கிரகம் அல்லது அடுத்துக்கெடுத்தல் முற்றிற்று.**

நான்காவது:
லப்தஹானி அல்லது-பேரழிவு

சோமசன்மா அரசகுமாரரை நோக்கி இடருறு காலையில் அறிவு குன்றாதவன் குரங்கு முதலையினின்று விடுபட்டாற்போல பெருந் துன்பத்தில் நின்று மீளுவானெனச் சிறுவர்கள் அதெவ்வண்ணஞ் சொல்வாயென ஆசிரியன் சொல்லலுற்றனன்.

கங்கைக்கரையில் நாவல் மரத்தின்மேல் சுமுகனென்னும் ஒரு வானரம் சில காலம் வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அங்கே வந்த ஒரிளைத்த முதலையைப் பார்த்து நீ என் கிருகத்துக்கு விருந்தாக வந்தமையால் உனக்கு நாவா பழந்தருகிறேனென்று சில பழங்கொடுக்கத் தினறு அத்தியந்த சந்தோஷத்துடனே தன்னிடத்திற்குப் போய் அன்று தொடங்கித் தினந் தினம் வந்து நானா வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டு இரண்டும் அந்நியோன்னியமாய் இருக்கையில் ஒறுநா முதலை சில கனிகள்கொண்டு வந்து தனதில்லாட்குக் கொடுக்க அது தின்று அக்கினி அமிர்தம் போலிருக்கக்கண்டு தன்னாயகனைப் பார்த்து பிராணநாதா இந்தத் தித்திப்பான கனிகள் எஙகிருந்து கொண்டு வந்தாயென ஆண்முதலை சுமுகவரனரனெனனும் என்னண்பன எனக்கு நாள் தோறுங்கொடுக்க நானங்கேதானே அவற்றைப் புசித்துக்கொண்டுவந்தேன் இனரைக்குதிந்று மிகுந்ததை உனக்கு கொணர்ந்தேனென இம்மொழிகளைக் கேட்கப் பெண்முதலை இத்தீங்கனி திண்பவனீரல் அமிர்தத்திற் கொப்பாயிருக்கும் அதைக் கொணர்ந்து வந்து எனக்குக் கொடு அதனால் நான் மூப்புச் சாக்காடில்லாமல் உன்னோடு நெடுங்காலஞ் சுகித்திருப்பேனெ இதைக்கேட்டு முசலி எனக்கு உயிருக்க்குயிரா நின்ற நண்பனாகிய வானரத்துக்கு நீயேன் இந்த தீங்கு நினைக்கிறாயென அது நான் உனக்கு அகத்தியம் இருந்தால் அதன் காலைக் கொணர்ந்து கொடு இல்லாவிட்டால் நான் உயிரை வைத்துக் கொண்டிரேனென ஆண் முதலை தாடியே சகோதரனிடத்திலும் மித்திரன் அதிகமாதலால் அவனைக் குறித்து நீ அடம் பண்ணவேண்டாமென்று மோவாக் கட்டையைப் பிடித்து வேண்டிக்கொள்ள பெண்முதலை நீ என்றைக்கும் என் பேச்சுக்குக் குறுக்கச் சொன்னனதில்லை இன்றைக்கு மாத்திரம் எனக்கு குறைச்சல் பண்ணுகிறாய் ஆதலாலிதோ நான் சீவனை விடுகிறேனெனப் பிடிவாதஞ் செய்யக் காரா பெண்ணின் நிச்சயத்தை அறிந்து அச்சுமுகன் எனக்குக் கொல்லக்கூடாதவனாயிருக்கிறான் நீயா பிடித்ததை விடாமலிருக்கிறாய் ஆதலால் நான் இருதலைக் கொள்ளி எறும்புபோல் ஆயினேனென்று இங்ஙனச் சொல்லிச் சுமுகனிடத்திற்குப்போயிற்று அப்போது சுமுகன் நண்பனே இன்றைக்கேன் விசனமாயிருக்கிறாயென முதலை மற்றொன்றுமில்லை உன்மச்சினிச்சி என்னைப் பார்த்துத் துஷ்ட நன்றி கெட்டவனே நீ யாராலே சீவனம் பண்ணுகிரையோ அவனை ஒரு நாளைக்காயினும் நமது வீட்டிர்க்கு அழைத்துவந்து விருந்திட வேண்டாமா அவன் வீட்டுக்கு மாத்திரம் வெட்கமில்லாமல் பேய்போல் நல்ல பழங்களைத் தின்னுகிறாயேயென்று இப்படித் திட்டிக் கோபித்தாள் ஆதலால் நீ என் வீடுக்குவா உன்னைக் குறித்து பலபல பதார்த்தங்கள் தேடி வைத்துக்கொண்டு வழிபார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறாளென வானரம் நண்பனே எனக்குத் தண்ணீரில் வரக்கூடாது நீ என் பிரியமுள்ள மச்சினிச்சியை இங்கேயே கூட்டிக்கொண்டு வாவென மகாச் சுகமுடனே நான் கங்கைக் கரையிலிருக்கிறேன் நீ என் முதுகின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டுவா நோவாமல்

கொண்டு போவேனென அதில் நம்பிக்கை வைத்துக் குரங்கு அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்ட மாத்திரத்தில் முதலைறண்ணீரிற் குதித்துப் போகயில் வானரம் எனக்கு அச்சமா யிருக்கின்றது மெள்ளமெள்ளநடவென்றது

அதைக்கேட்டு முதலை இப்போது சுகமுடன் நம்முடைய ஆதீனத்தில் இருக்கிறான் இனி அவனுக்கு நம் கருமத்தை இவனிடம் வெளிவிடுவதற்குக் குறை யென்ன இருக்கிறது உரலிலகப் பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமாவென்ன இங்ஙனந் தனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டு மித்திரா உன்னிஷ்ட தேவதையை நினை பெண்சாதியின் பிடிவாதத்தால் உன்னைக் கொண்டு போகிறேனெனக் குரங்கு நானென்ன பிழை செய்தேனென முதலை நீ நேற்றுக் கொடுத்த நறுங்கனிகளை என் மனைவி தின்று அதன்மேல் இத்தன்மையான தீங்கனியைத் தினந் தின்னுகிற பாக்கியவான் ஈரல் கேவலம் அமிர்தத்தை ஒத்திருக்கும் ஆதலால் நீ அவன் ஈரலை எனக்குக் கொணர்ந்து கொடாவிடில் நான் பிராணனை வைத்திரேனென அதைக் கேட்டு வானரம் ஓகோ இப்படியென்று எனக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தால் அந்த மரத்தின்மேல் ஒளித்து வைத்திருக்கிற அந்த ஈரலை உனக்கு அங்கேயே கொடுத்திருப்பேன் என என்னை வீணாகக் கொண்டுவந்தாயெனக் கிலேசப்பட அப்போது மகரம் என் மித்திரர் அதைக் கொடுத்தால் அவள் சந்தோஷமாவாளென்று சொல்லி வானரத்தை அது சீக்கிரத்தில் முன்னிடத்திற்கு கொண்டு வந்துவிட்டவுடனே வானரங் குதித்து மரத்தின் மேலேறிக் கொண்டு இன்ரைக்குக் காலன் கையிலிருந்து விடுபட்டேனென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் முதலை மித்திரா ஈரலைச் சுருக்காய்க் கொடு உன் அண்ணியாருகுக் கொடுத்து விட்டு வருகிறேனெனக் கேட்டு வானரம் நகைத்து மூடா துஷ்டா ஈரலுடம்பை விட்டுடிருக்குமா அதிருக்கட்டும் நீ விசுவாசகாதகனாதலால் இங்கிருக்க வேண்டாம் சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போக உன்னைப் பார்க்க என் கண் நாணுகின்றதென்று இங்ஙனம் சுமுகன் சொன்னவுடனே முதலை பச்சாதாபப்பட்டு நான் இவனுக்கு வழியில் உண்மை சொல்லி விழுந்தேன் இப்போது மறுபடி விசுவாசமவரப் பேசி இவனைக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று ஆலோசித்து மித்திரா நான் உன்னைப் பரிட்சிக்கலாமென்று இவ்வாறு சொன்னேன் மேலும் உலகத்தில் நடவாத உன் பேச்சை நிசமென்றெண்ணித் திருப்பிக் கொண்டு வரவில்லை ஈரல் சரீரத்தை விட்டு வேரிடத்தில் இராதென்பது சிறு பிள்ளைக்குத் தெரியாதா நான் இது விளையாட்டுக்குச் செய்தேன் ஆதலால் நீ என் வீட்டுக்குக் கிலேசமும் பயமுமில்லாமல்வா உன் பொருட்டு என் பெண்டாட்டி வழி நோக்கிக் கண்பூத்துப் போகக்காத்துக் கொண்டிருக்கிறாளெனச் சுமுகன் பசித்தவனது விசுவாசத்தில் நம்பிக்கை விடலாகாதென்று பிரிய தரிசனனைக் கங்காதத்தன் அஞ்சி மீண்டுங் காணவில்லையென அப்போது முதலை ப்ரியதரிசனனுக்கு அவனேனஞ்சினான் வானரஞ் சொல்லுற்றது.

ஒரு கிணற்றிலிருந்த கங்காதத்தனென்னும் ஒரு பெருந் தவளையை மற்றைத் தவளைகள் மிகவும் வருத்தப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறதினால் அது ராட்டினத் தொட்டி நெறியே வெளியிலே வந்து இந்தத் தாயாதிகள் வலியரும்ப வருமாம் இருக்கிறார்கள் இதற்கு என்ன செய்வோமென்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு பாம்பின் புற்றைப் பார்த்து வழிப் போக்காகாலில் தைத்த முள்ளை முள்ளாலேயே வாங்குகிறது போல் இந்தப் பாம்பை நமது வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ப்

பங்காளிகளைக் கொள்ள வேண்டுமென நிச்சயித்து கவளையின் கிட்டேயிருந்து பாம்பைக் கூவப் பாம்பு அவன் மாந்திரிகனோ நம்மைக் கொல்ல வந்தவனோ கூப்பிடுகின்றவன் இன்னவனென்று தெரியவில்லை ஆதலால் இவனை இங்கிருந்தே கேட்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து நீ யாரென மண்டூகம் நான் கங்காதத்தன் உன்னும் மண்டூக ராஜன் உன்னைச் சரணமாக அடைந்தேன் எனக் கேட்டு பிரியதரிசனன் நெருப்புத் துரும்புகளில் சேர்க்கை யில்லாததது போல நானும் பரம சத்துருவாயிருக்கையில் நீயிங்கே வந்து இந்த வுபரீத பாஷணம் ஏன் பண்ணுகிறாயெனக்கங்க தத்தன் என்னை மாற்றார் வருத்துகிறாரென்று உன்னிடத்திற்கு வந்தேன் நீ எங்கள் சன்ம சத்துரு என்பது மெய்யே ஆனாலும் வலிய பகைவர்களை வைரீகளைக் கொண்டே அடிக்க வேண்டுமென நீதி நூலிருக்கிறதெனக் கேட்டு இச்சற்பம் என் வரவு அங்கெப்படிக் கிடைக்குமென மண்டூகம் உன்னை நான் அனாசயமாகக் கொண்டு போவேனென அதைக்கேட்டுப் பிரிய தரிசனன் நாம் தீனியைக் குறித்து என்றைக்கும் விசாரப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் அவ்வா காராந்தானே வந்து இன்றைக்கு நம்மை யழைத்து கொண்டு போகயிருக்கையில் ஆலசியம் ஏன் பண்ணவேண்டும் வலிய வந்த சீதேவியை வேண்டாமென்று தள்ளலாமாயென்று தனக்குள்ளே ஆலோசித்துக் கொண்டு தவளையின் பின்னே வரத் தவளை அதை இராட்டினத்தின் வழியாய்க் கொண்டுபோய் தன் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டது

அந்தப்பாம்பு தவளைகளை யெல்லாந் தின்றது. பிறகு கங்காதத்தனைப் பார்த்து மித்திரா உன் சத்திருக்களை யெல்லாங் கொன்றபடியி நால் எனக்கேதாவது ஆகாரங் கொடுவெனத்தவளை நீ உன் சிநேகிதன் காரியத்தைச் செய்தாய் இப்போது வந்த வழியே வீட்டுக்குப் போகலாமென அதைக்கேட்டுப் பாம்பு கங்காதத்தா அந்தப் பிலத்தில் வேறேயேதாவது தங்கியிருக்கும் யான்அங்கே போயென்ன செய்வேன் நீயே உன் சமுதாயத்திலிருந்து நித்தியம் எனக்கு ஒவ்வொரு தவளை கொடுத்துக் கொண்டுவா இல்லாவிட்டால் நான் எல்லாரையும், ஒருங்கே கொல்லுவேனென இவ்வரவைக் கேட்டுக் கங்காதத்தன் பயப்பட்டு நிதம் ஒலை விழுக்க வருகோடு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கத் தின்று கடைசியில் ஒரு நாள் கங்காதத்தன் புத்திரனையுந் தின்றது அதை கங்காதத்தன் மனைவி பார்த்து மிகவும் இடும்பையுற்று கங்காதத்தாரே நீரிக் கொடி பதனைக் கொண்டுவந்து குலத்தை நாசம் பண்ணினீர் இனி இவ்விடம் விட்டுப் புறப்படும் இல்லாவிடில் இவனைக் கொலை செய்யச் சூழ்ச்சி செய்யுமென இதைக் கேட்டு ஆராய்ச்சி செய்துக் கொண்டிருக்கையில் பாம்பெனக்கு ஏதாயினும் தினனக்க கொடுவெனக் கங்காதத்தன் மித்திரா நானிருக்கையில் நீ தீனிக்கேன் விசாரப்படுகிறாய் இப்போது என் மனைவியை யனுப்பி வேறு கிணற்றிலிருந்து இன்னம் மண்டூகங்களை யழைப்பிக்கிறேன் அதுவரையும் நீ சும்மா யிருவெனக்கேட்டுப் பிரிய தரிசனன் நீ எனக்கு அன்னதாதா ஆதலால் பிதாவாக யிருக்கிறாய் உடனே தவளைகளை அழைப்பியெனப் பின்னர் மனைவியை மற்றொதகூபத்தில் போக்கிப் போனவள் இன்னும் வரவில்லை நானே போய் அநேகந் தவளைகளைக் கொண்டு வருகிறேன் நீ இங்கே சுகமாயிருவென்று சொல்லித் தானும் இராட்டின வழியே புறப்பட்டுப் போயிற்று பின்பு பிரியதரிசனன் தவளைக் குறித்து வழிபார்த்துக்கொண்டு அங்கேயிருந்து அப்படி வெகு நாள் கழிக்கையில் மற்றொரு வளையிலிருந்த பல்லியைப் பார்த்துப் பிரார்த்தித்து ஓ பல்லியே உனக்குங்

கங்காதத்தனுக்கும் மிகவுஞ் சினேகமாகையால் அவனிருக்கிற இடத்திற்குப் போய் உன்னைப் பிரியதரிசனன் அழைக்கிறானென்றும் இனி உனக்குத் துரோகம் பண்ணினான் எனக்கு ஆணையிருக்கிறது நீ மனத்தில் சிறிதும் ஐயப்படாதே யென்றும் இவ்வாறு சொல்லென அதன் உத்தரவைப் பெற்றுக் கொண்டு அக் கவளி கங்காதத்தன் பாற்போய் எல்லாச் செய்தியுஞ் சொல்லக் கங்காதத்தன் பசித்தவன் விசுவாசத்தை நம்பலாகாது நீ போய்ப் பிரியதரிசனனை உடனே துஷ்டா இனி கங்காதத்தன் வரானென்று சொல்லிக் கவுளி போய்ப் பாம்புக்கு இவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லிற்று அப்படிப்போல நான் மீண்டும் உன் வீட்டுக்கு வரமாட்டேனென இதைக் கேட்டு முதலை நீ வராவிடில் எனக்கு நன்றி மறந்தமை சம்பவிக்கும் ஆதலால் நான் பட்டினியிருந்து உன்னைக் குறித்து இங்கேயே பிராணனை விடுவேனென அப்போது வானரமானது நரி நீள் செவியனுக்கு நம்பிக்கை வருவித்து அது எப்படிக் கொன்றதோ அப்படி நீயும் என்னைக் கொலை செய்ய விரும்புகிறாயென முதலை அதைக் கேட்டு அதெப்படி யெனக் குரங்கு சொல்லுகிறது.

ஓரடவியிலிருக்கின்ற காராளகேசரி யென்னுஞ் சிங்கத்துக்குத் தேகம் ஏதோ குணமுமில்லாதிருந்தமையால் தூகரள் என்னும் நரியைப் பார்த்துப் பிரதானியே இன்றைக்கு எங்கும் போகக் கூடாது நீயே போய் யாதாயினும் இரை கொண்டு வாவென நரி நாலண்டையும் ஓடித்திரிகையில் ஒரு கழுதையைப் பார்த்து மாமா கும்பிடுகிறேன் நீ இப்போது மிகவும் இளைத்துப் போனாயென அப்போது கழுதை மருமகனே என்ன சொல்வேன் எனக்குத் தலைவன் வண்ணான் அவன் அத்யந்த கண்டகன் என் மேற் பெருஞ்சுமைகளைப் போட்டுக் கொல்லுகிறதே வயிற்றுக்குப் புல்லுச் செத்தை போடுகிறதில்லை புழியிலிருக்கும் அறுங் கட்டையைத் தின்று கொண்டிருக்கிறேன். அது வுடம்புக்கு எங்கனம் புஷ்டி கொடுக்கும் என் பிழைப் பொருவிழைப்பாவென நரியிப்படியிருந்தால் நீ என்னோடு கூட வா ஆற்றங்கரையில் பச்சைப்புல் நிரம்ப இருக்குமிடம் உனக்குக் காண்பிக்கிறேனென அதை கேட்டுக் கழுதை அவ்விடம் நன்றாயிருக்கும் அங்கே நான் ஒண்டியாயெப்படியிருப்பேனென தூசான் மாமா அங்கே புருஷனில்லாமல் விஸ்தாரமாயிருக்கின்ற பெட்டைக் கழுதைகள் எங்களுக்குத் தக்க புருஷன் அகப்பட்டால் கொண்டு வர வேண்டுமென்று எனக்குச் சொல்லியிருக்கின்றமையால் உனக்கு உரைத்தேனென அதைக் கேட்டு ஆசையினால் காத்த பம்பின்னே போக அதைக் கண்டு சிங்கம் பாய்ந்தவுடனே நீள்செவியன் ஓட்டம் பிடித்தது பின்னால் நரி கோபித்துக் கண்டீரவுத்தரைப் பார்த்து இன்றைக்குவுன் வீரத்தை நான் பார்த்தேன் உன்முன் எதிபட்ட கழுதையும் ஓடிப் போயிற்று இனி நீ யானையை எவ்வாரடிப் பாயென அதைக் கேட்டுக் காராளகேசரி தலையிற் சுகமாயிருக மீட்டும் நரி மற்றும் ஒரு தரம் நான் வ*.....****ண்டைக் கொண்டு வருகிறேன் அப்போதானும் ஏமாறாமல் *.....****வேண்டுமென்று சொல்லி நீள் செவியனருகே போய் நீ யேன் ஓடிப் போக்கிறாயெனக் கழுதை மருமகனே என்னை இந்நேரம் எமன் வாயில் கொடுத்திருப்பாய் அதிஷ்டத்தினால் பிழைத்தேன் வச்சிரம்போல் நகத்தையுடைய அப்பிராணியாரென அப்போது நரி நகைத்து அம்மான் அந்தப் பெண் கழுதை உன்னைப் பார்த்து மிதமற்றகளிப்போடே உன்னண்டை வருகையில் நீ வீணாய்ப் பயந்து வோடினாய் இப்போது நீள் செவியன் என்னைக் கல்யாணம் பண்ணீக் கொள்ளா விட்டால் நான் உயிரை வைத்திரேன் என்று நிச்சியித்திருக்கிற படியால் நீ விரைவாய் வர வேண்டும் வராவிடில் பெண்குலை நேரிடுவதனறிக் கர்ம தேவனாலும் சபிக்கப்படுவாய் அவன் முத்திரை சாவார்த்த

சாதனமான ஸ்திரீ வடிவாயிருக்கிறதை அவமானம் பண்ணுகிறவர்களைக் கடைச் சாம்ப வட்டியாக்கிக்காம தேவன் காட்டில் அனுப்பிவானென்று இப்படி நரி உரைக்கக் கேட்டுக் குண்டுக் கழுதை அதன் பின்னே போகச் சிங்கம் தட்சணமே அடித்து நண்டைச்சுட்டு நரியைக் காவல் வைத்து நீராடப்போக இதற்குள்ளே நரி அதன் ஈரலையுங் காதையுந் தின்றன்பின் சிங்கம் வந்து பார்க்கையில் ஈரலுங் காதும் இல்லாமையால் சம்புகத்தைப்பார்த்து இதை யார் தின்றதென நரியிக் கழுதைக்கு ஈரலும் காதுமில்லை இருந்தாலாவது மறுபடியும் உன்னண்டை வருமாவென அது இதை உண்மையென்று நம்பி நரிக்குள்ளமாசம பாகங்கொடுத்து மற்றதைத் தின்றது அப்படி நீ யென்னை கொல்ல விரும்புகிறாயென முதலை எவன் தன் பிரயோசனத்தை விட்டு உள்ளதைச் சொல்லுகிறானோ அவன் யுதிஷ்டிரனென்னுங்கு சவனைபோல் துன்ப மடைவானென வானரம் அதெப்படி யென்று கேட்க மகரஞ் சொல்லுகின்றது.

ஒருகுப்பத்தில் யுதிஷ்டிரனென்னுங் குயவன் பானைகளை எடுக்கையில் ஓட்டாங்குச்சியொன்று கபாலத்தில் தாக்கி கத்தி வெட்டுப்போல் காயம்ப ட்டது பிறகு சில நாள் கழித்து அத்தேசத்தில் கருப்பு வந்தமையால் அவன் மறுதேசத்திற்குப் போய் இராஜனிடத்தில் சேவகத்திலமர அவ்வரசன் அவ்வடுமைக்கண்டு இவன் போர்க்களத்தில் முன் காயம் வாங்கின சூரனென்றுயெண்ணி அவனை மிகவும் உபசரித்து அவனிடத்தில் தயையாயிருந்தான் அது முதற்கொண்டும் மற்ற சேவகர்கள் பொறாமையாயிருக்கத் தலைப்பட்டது இராசன் தயையிருக்கையால் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார்கள் அப்படியிருக்கையில் ஒரு நாள் இராசன் ஏகாந்மதாய் யுதிஷ்டரனைப் பார்த்து உனக்குக் கத்தி வெட்டு யாருடைய சண்டையில் பட்டதென குயச் சேவகன் ராஜனே நான் சூளை போட்டு கொண்டிருக்கையில் விழுந்து ஓடு பட்டு இக்காயம் பட்டதென இதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ராஜன் நாணிக் குலாலனைப் பார்த்து நான் மோசம் போனேன் இது இரண்டாம் பேர்க்குத் தெரிவதற்குள்ளே நீ ஓடிப்போ இதைச் சூரர்கள் கண்டால் நீ உன்னுயிரைக் காணமாட்டாயெனக் குயவன் சுவாமி என் கைகால்களைக் கட்டிரணக்களத்திற் போட்டு என் அஸ்தலாகவத்தைப் பார்த்தருளும் வாய்ப் புளித்ததோ மாங்காய் புளித்ததோ யென்று சொல்லலாமோ என ராசன் நீ சிருத குலம் போற்களத்தில் வருவதென்று அங்கனமாக நரிக்குட்டிபோல் ஏன் சும்மா துள்ளுகிறாய் வேட்டை பிடிக்குமோ என குலாலன் அந்த நரிக்குட்டியாரிடத்தில் தன்னைப் புகழ்ந்துக் கொண்டது சொல்லுமையாஎன அரசன் சொல்லுகிறான்.

ஒருவனத்தில் பெட்டைச் சிங்கத்தோடு கூடியிருந்த சிங்கத்துக்கு இரண்டு குட்டிகள் உண்டானவுடனே பல விலங்குகளைக் கொன்று தன் பெண் சிங்கத்தின் கையில் கொடுக்கப் பார்த்து இப்பிள்ளைகளுக்கு வினாத் தெரிகிற வரைக்கும் இவர்களை நம்பித் தனியே விட்டிராதேயென்று பத்திரஞ் சொல்லி நித்தியம் தான் மாத்திரம் போய் மிருகங்களைக் கொன்று கொண்டுவந்து கொடுத்து கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் அதற்கு ஒன்றுங் கிடையாமல் திரும்பி வீட்டுக்கு வரும்போது வழியில் கையிலகப்பட்ட ஒரு நரிக்குட்டியை அடியாமல் பிடித்துப் பெட்டை கொண்டுவந்து இன்றைக்கு இதைவிட வேறொன்றுங் கிடைக்கவில்லையென அப் பெட்டை அக்குட்டியை மிகவுஞ் சிறியதாயிருக்கின்றதைப் பார்த்துத் தன்குழந்தைகளில் ஒன்றாய்க் காப்பாற்றிக் கொண்டுவருகையில் அம்மூன்றும் பெரியனவாய் ஒருநாள் காட்டுக்குப்போனபோது அங்கொரு யானையைக் கண்டு இதன் கிட்டப் போகலாகாதென்று சொல்லிவிட்டு

நரிக்குட்டி வீட்டிற்கு ஓடிப் போயிற்று மற்றிரண்டும் அதைப் பார்த்து அதன் பின்னே வீட்டுக்கு வந்து தன் தாயுடனே அந்தநரியின் காரியத்தைச் சொல்ல நரிகுட்டி அதைக் கேட்டு மிகவும் கோபித்து நான் இவர்களிலும் செரியத்திற் குரைந்தவனா இவர்களென்னை பழித்து நகைப்பானேன் கூழுக்கு மாங்காய் தோற்குமா நானிவர்களைத் தண்டித்து என் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவேன் கொட்டினால் பிள்ளைப் பூச்சியா என இதைக் கேட்டுப்

பெண் சிங்கம் நரியையே காந்தமாய் ஓரிடத்திற் கொண்டுபோய், நீர் நரிக்குட்டி உன்குலத்தில் யானையைக் கொல்லுகிற சக்தியில்லை உன்னை நாந் என்பால் கொடுத்து வளர்த்தமையால் இந்தப் பராக்கிரமஞ் சொல்லிக் கொள்ளுகிறாய் இவர்கள் இனி உன்னை இன்னவனென்று அறிவதற்கு முன்னே நீபுறப்பட்டு ஓடிப்போ இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கையினடியுண்டு இறந்து போவாயென அதைக் கேள்விப்பட்டவுடனே சம்புகம் ஓடிப் போயிற்று ஆதலால் நீ குசவனென்று வெளிப்படுவதற்கு முன்னே விரைவாயிதை விட்டுப் போவென அவன் அந்த ராசாவின் உத்தாரப்படி ஓடிப் போனானென இப்படி முதலையின் பேச்சைக்கேட்டுச் சுமுகன் ஸ்திரீக்களின் கிருத்திமம் ஒருவர்க்குந் தெரியாதாகையால் அவர்கள் விசுவாசத்தை நம்பலாகாதென முதலை இது எதனாற்ச் சொல்லுகிறாயென வானரஞ் சொல்லத் தொடங்கிற்று.

தாராநகரத்தில் குடும்பத்தோடு கூடயிருந்த சந்தி விரத்னென்னும் வேதியன் தன்மனையாட்டி யெல்லாரோடும் கலகம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கையால் அவன் அவள்மேலிருக்கிற மோகத்தினால் தன் தேயத்தைத் துறந்து அவளை யழைத்துக்கொண்டு தேசாந்திரம் போகையில் அவ்வழியில் பார்ப்பினி நாயகன் எனக்கு மிகவுந்தாகமெடுக்கின்றது எங்கிருந்தாயினும் தண்ணீர் கொண்டுவாவென அவன் அவளை அங்கேயே வைத்துவிட்டு தண்ணிக்குப் போய்வந்து அவள் இறந்து பிணமாய்க் கிடப்பதைப் பார்த்து மிகவும் புலம்பி வருத்தப் படுகையில் உனவயதிற் பாதி இவட்குக் கொடுத்தாயானால் மீண்டெழுந்தாளென்று ஆகாசவாணி யுண்டாக அதைக் கேட்டுப் பார்ப்பான் பவித்திரத்தோடே பாதி வயதை மூன்று தரம் உச்சரித்துக் கொடுக்க அதனால் அவள் சீவித் தெழுந்து சல்பானம் பண்ணினாள்

பின்பு ஒரு பட்டினத்திற் போயிறங்கி அந்தணன் செலவுவாங்கக் கடைக்குப் போனபோது அங்கே ஒரு முடவன் நெற்றியாகச் சங்கீதம் பாட அதைக் கேட்டு அவள் போகித்து அவனருகிற் போய்ச் சிநேகா என்னை அங்கீகாரஞ் செய்யவேண்டும் இல்லாவிட்டால் உனக்கு பெண் கொலை வருமென அதைக்கேட்டு அவன் இதோ முடவனுக்குக் கொம்புத்தேன் கிடைத்ததேயென்று பொங்கி அவள் கையைப் பிடித்துக் கொள்ள அப்போதவள் இவ்வுடம்பை யுனக்கு அற்பணம் பண்ணினேன் இனிநீஐயமில்லாமலென்னுடனேகூடவாவென அப்படியே அம்முடவனவளண்டை உட்கார்ந்திருந்தானிதற்குள்ளே கடைச்சரக்குகள் வாங்கிக்கொண்டு வந்த பிராமணனுக்கு சமயல் பண்ணி இலைபோட்டு நம்முடவனுக்குக் கொஞ்சம் அன்னங் கொடுத்து இருவருஞ் சாப்பிட்டபிறகு பாற்பனத்தி நாயகனே நீரென்னைத் தனியாக விட்டுப்போம்போது எனக்குத் துணையில்லாமையால் இம்முடவனெனக்குத் துணையிருக்கட்டுமென அதைக்கேட்டந்தணன் இம்முடவனை எப்படி கொண்டுபோகலாமென அவள் நான் முதுகிற் கட்டிக்கொண்டு வருவேனென

நல்லதென்று அவள் கபடத்தை நிசமென்று எண்ணி அதற்குட்பட்டான் அவனைப் புடவையிற்சுற்றி முதுகிற் கட்டிக்கொண்டு நடக்கையில் அவ்வழியிற் பிராமனன் இவளைப் பாழ்ங்கிணற்றங்கரையிற் படுத்துக் கண்ணசைந்ததைப் பார்த்து அம்முடனிடந்தா சக்தியினால் புருஷனைத் துறவில் உருட்டிவிட்டுச் சனி தொலைந்ததென்று அம்முடவனை ஒரு பெட்டியில் வைத்து நோவாமல் உடுத்துக்கொண்டு தேசாந்திரம்போகையில் அங்கே சேவகர்கள் அவள் தலைமேற் பெட்டியிருப்பதைக் கண்டு போய்விட்டார்கள்

அப்போது அரசன் பெட்டியைத் திறப்பித்துப் பார்த்து அவன் முடவனைக் கண்டு இவன் யார் என்ன செய்தி யெனப் பார்ப்பினியைக் கேட்டு இவள் இவன் என்பத்தா இவர் கோபாக்கினியிருக்கிறதினால் இப்படித் தளையிற் சுமந்து போகிறே னென அரசனதைக் கேட்டு அவள் கற்புடைமைக்கு மகிழ்ந்து இவள் நமக்கு உடன் பிறப்பென்று எண்ணி இவளைத் தன்னிடத்தில் நிறுத்தி கொண்டான்

இங்கேயிப்படியிருக்கையில் அங்கே அவ்வழியிற் போன வழிப்போக்க னொருவன் தாகத்துக்குள்ளே யிறங்கினபோது விழுந்து கிடக்கின்றவனைப் பார்த்து இறங்கியெடுத்து வெளியே விட்டுப் போக அவனங்கே பங்குவையும் மனைவியையுங் காணாமல் அங்கங்கே திரிந்து தேடிக்கொண்டு அந் நகரத்திற்குள்ளே போனான் இவன் வருவதை அவ் விபசாரி பார்த்து வேந்தனுடனே இதோ வருகிற இச்சண்டாளனேன் பதிக்கு விரோதியென்ன அவ் வேந்தனிவனைப் படித்துக் காவலில் வையுங்களெனச் சேவகர்கட்கு உத்தரவு செய்ய அவர்கப்படியே செய்யத் தொடங்குகையில் அவனிறைவனைப் பார்த்து ஓ அரச சிகாமணியே நீ தர்ம குணமுள்ளவராவிருக்கிறீர் ஆதலால் தீர விசாரியுமென்று தன் குறைகளை யெல்லாஞ் சொன்னான ரசனிதைக் கேட்டு ஒரு பஞ்சாயத்து நியமித்து அவர்களால் இப் பார்ப்பான் குற்றவாளியல்ல அவள் துஷ்டையென்றறிந்து அதற்குத் தக்க தண்டனை செய்து வேதியனை சமாதானம் பண்ணினான் ஆதலால் மாதர்கள் அனர்த்தங்கட்கு மூலமாயிருக்கிறார்கள் விவேகிகள் அவர்கள் பேச்சுக்குக் காது கொடுக்கலாகாது அப்பேச்சுக்குக் காசு கொடுத்து முற்காலத்திலே நந்தனராசனென்பவனும் வரருசியென்னும் பிரதானியுஞ் சபைநடுவிலே யேன்னம் அடைந்தார்களென முதலை யதெப்படியென வானரஞ் சொல்லலுற்றது.

பராக்கிரமசாலியான நந்தனராசனென்பவன் துரைத்தனம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அவன் மனையாட்டி ஏதோவொரு காரணத்தால் பிணங்கிக் கொண்டதைக் குறித்து அரசனெவ் வித சமாதானஞ் செய்துங் கேளாமல் நீ வாயில் வாளம் போட்டுக்கொண்டு உன் முதுகின் வேல் எண்ணையெடுத்துக் கொண்டு குதிரை போலக் கனைத்தால் நானுன் பேச்சிக்குச் செவி கொடுப்பேனென அப்போது நிருபன் அவள் பிரீதிக்காகச் சொன்ன வண்ணஞ் செய்ய அதைப் பிரதானியின் மனைக் கிழத்திக் கேள்விப்பட்டு அவளுங் கோபமாய் தன் பதியுடனே பேசாமல் முறடாயிருக்க அவ்வேளையில் முழுதும் அறிந்தவனாகிய வரருசி யென்னும் மந்திரி தன் மனைவிக்கு எவ்வித ஆறுதல் சொல்லியும் அவளுடன் பாடாமல் நீ தலை மொட்டை இட்டுக்கொண்டு என்னை வலசாரி இடசாரியாகச் சூழ்ந்து வந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணூவாயானால் உனக்கு நானுட்படுவெனென மந்திரி அவள்

பிடிவாதத்துக்காக அங்கனஞ் செய்து மறு நாளுதயத்தில் சபையில் வந்திருந்த அரசனிடத்திற்குப் போக அரசன் பிரதானியைப் பார்த்து நீ எதற்கா முண்டனம் பண்ணிக் கொண்டாயென மந்திரி மகாராஜா அவர்கள் குதிரையைப் போலக் கனைத்தபடியாய் அடியேன் மழுங்க மொட்டையிட்டுக் கொண்டேனென இப்படி யிருவர் பேச்சையுங் கேட்டு சனங்கள் நடந்த செய்தியெல்லாம் அறிந்து கொண்டார்கள் ஆதலால் மாதர்களுடையாநுசித வார்த்தைகளைக் கேட்டு மௌனமாயிருக்க வேண்டும் அங்ஙனம் செய்யாது அவரோடு மறுமொழி சொல்லுகின்றன புலித் தோலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கழுதையைப்போல் கிலேச மடைவானென அதெப்படியென்று முதலை வினாவக் குரங்கு விடைவிடுக்கின்றது

நருமதியாற்றங்கரையில் பவானியென்னும் ஒரேழை வண்ணான் தன் கழுதை தீனியில்லாமல் நாளுக்கு நாள் யிளைத்துப்போகிறதைக் குறித்து விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாள் வினையாமல் கிடைத்த புலித்தோலைக் கொண்டுவந்து களிப்புடனே விரைவில் அக் கழுதை மேல் போர்த்து ஊரார் பயிர்களில் மேயவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது குடிகள் இது புலியென்று நினைத் தோடிப் போவார்கள் இபடியிருக்கையில் இப்பெருவாயகன் மிகவும் பெருத்து ஒருநாட் பயிரில் தானியத்தைத் தின்று கொண்டிருக்கும்போது ஒரு பெண் கழுதையின் கூக்குரலைக் கேட்டு மிகவும் பெருங் கூச்சலிடத் தொடங்கிற்று அப்போது அக்கொலைக்காரன் இது புலியாவென்று நிச்சயித்து அதைப் பிடித்து இடிப் பொடியாயடித்தான் ஆதலால் மாதர்களுடனே வீணாகப் பேசலாகாது இப்படியிருக்கையில் நீயவனைக் குறித்து என்னைக் கொல்ல விருந்தாய் இது உன்குற்றமன்று விசுவாசகாதகம் பண்ணுதல் உன் சாதிக்கே யியல்பாயிருக்கின்றது அது சாதுக்களின் சேர்க்கையாலுங் குணமாகாது மேலும் துஷ்டர்கட்கு உபதேசித்துப் பயனில்லையென்று இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் சலத்திலிருந்த ஒரு சலசரம் வந்தூன் மனையாள் எதிபார்த்துக் கொண்டிருந்தது பட்டினியாயிருந்தாளென அந்த நாராசஞ் செவியிலேறினவுடனே முதலை நான் கொடியோனாதலில் இத்தன்மைய இடரிலகப் பட்டேன் முதல் நண்பனுக்குப் பொல்லாதவனானேன் இரண்டாவது மனைசுகித்தியும் இரந்த நாள் வீடுங் காடாயிற்று இல்லக் கிழத்தியில்லாத இல்லஞ்சுடலை யன்றோ ஆதலால் மித்திரா என் பிழையை மன்னி நானுனக்கு துரோகம் நினைத்ததனால் தீயில் குதிக்கிறேனென இதைகேட்டு வானரம் எவன் பேச்சினால் நீ கொலைத் தொழிற்க்கேற்பட்டையோ அவள் சாவைக் குறித்து இப்போது கிலேசித்து உயிர்விட நினைக்கிறாய் அப்படிப்பட்ட துற்குணியின் சாவுக்குக் களிக்க வேண்டும் பதியை விட்டு பின்னுக்கு உடன்பட்டிருந்ததனால் முன்னொருத்தியை நாயும் சிரித்ததென அப்போது மகரம் நரியாரைப் பார்த்து நகைத்ததென சுமுகன் சொல்லுகிறது.

சம்பகாவதி நகரத்தில் கிழவனாயிருந்த தேவதத்தனென்னும் ஒரு சாவகாரியின் பெண்சாதி அந்நிய புருஷர்களிடத்தில் ஆசை கொண்டிருக்கையில் அவளைக் கண்ட ஒருமூடனவனைக் கண்டு பெண்ணே என் பெண்சாதி யிரந்தபடியினால் நான் மிகவும் துக்கித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் நீ என் துக்கத்தை பரிகரித்தால் உனக்குப் புண்ணியம் உன்னைப் பார்த்து மிகவும் ஆனந்தமாயினேனென அதைக் கேட்டு அவள் உன் மனதின்படி இங்கனமிருக்கிற என் கிழக் கணவன் பணத்தையெடுத்துக் கொண்டு நீயும் நானும் பரதேசத்தில் போய் வாழ்ந்திருப்போமென அவன் இது மிகவும் நல்ல காரியஞ்

சொன்னாய் நீ கணப்போதானாலும் அட்டி யில்லாமல் இக்காரியத்தில் முயற்சி செய்யலாமென அப்படியே மறுநாள் வெளிச்சமேறும் வேளையில் வெகு திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு சங்ககேத படி இருவரும் தேசாந்திரம் போவதைக் குறித்து இருகாத வழி போகையில் அங்கே ஒருபேராற்றிப் பார்த்தவரில் அவள் பின்னே இவனை யாராயினுந் தேடிக்கொண்டு ஓடி வந்தால் பணத்தையும் அவளையுங் கொண்டு போகிறதுமன்றி நம்முடைய ஜீவனையும் வாங்குவார்களாதலால் இவளை விட்டுப் பொருளை மாத்திரம் ஏமாற்றிக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று மனசிலேயே ஆராய்ந்து நிச்சயித்துப் பின்பு அவளை நோக்கி இந்நதி மிகவுங் கடினமானது தண்ணீரும் நிரம்ப வருகிறது ஆதலால் முன்னே எல்லாவற்றையும் அக்கரையில் வைத்துவிட்டுப் பின்பு உன்னை நோவாமல் கொண்டு போய் கரைசேர்க்கிறேனென அவள் உன் மனதின்படி செய்யென பின்பு அவளிடத்திலிருந்த பண முழுவதையும் வாங்கிக் கொண்டு என் பிரிய நாயகியே உன் புடவையையும் அவிழ்த்துக் கொடுத்தாயானால் உன்னை மறுபடியும் கொண்டுபோதல் வருத்தமாயிரா தெனச்சொல்லி அவளப்படியே விழ்த்துக் கொடுக்க அதையுங்கைக் கொண்டு இவள் வெட்கத்தினால் அங்கிங்கோடி யாரோடுஞ் சொல்லமாட்டாளென்று எண்ணிக் கொண்டு அபகரித்த பொருளோடு கூடப் போய் விட்டான்

பிறகவளதைப் பார்த்துத் தன் மனதில் வியாகுலித்து நான் செய்த வேலைக்குப் பலன் உடனே கிடைத்தது இதை அக்கிழப் பிணமறிந்தால் என்ன செய்யுமோ வென்றெண்ணிக்கொண்டு நாணத்தினால் தண்ணிலிரங்கி உட்கார்ந்திருகையில் ஓரிறைச்சி துணுக்கையை வாயில் கௌவிக்கொண்டு ஓடிவந்து தண்ணீரில் நின்றுத் துள்ளீக்கரையிக் விழுந்த மீனைப் பிடிக்க நினைத்து வாயிறைச்சியை பூமியில் போட்டுக் கௌவப்போகையில் அம்மீன் தண்ணீரில் குதித்து நரி திரும்பி அத்தசையிண்டை வருவதற்குள்ளே அதை ஒரு பருந்து அறைந்து போகவானதைப் பார்த்து ஆவதென்னவென அதைக்கேட்டுச் சம்புகன் குரோதத்தோடே எனக்கு நேரிட்டது போலவே நீயும் உன் பதியையுஞ்சாரனையு மிழந்து இப்போது நிர்வாணத்தோடு என்னயெண்ண மிடுகிறாயென

இப்படியிருவருக்கும் வாக்குவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கையில் இஃதவள் கணவனுக்குத் தெரிந்து அவனவளை மிகவுந் தண்டித்து ஓட்டி விட்டானாதலால் அந்தத் துஷ்டியைக் குறித்துச் சோகமுராமல் முதலாய் நீ உன் சாகைக்குப் போவென மகரந்தன் வீட்டுக்குப் போன விடத்தில் அங்கே வேறொரு முதலையிருக்கக் கண்டு நம்மிடத்தையும் ஒருவன் கைக் கொண்டான் அதற்குச் சாமபேதத்தை தண்டங்களில் ஓருபாயஞ் செய்வதைக் குறித்து நம்முடைய சினேகிதனை விடச் சொல்லுகிறவர்கள் இல்லை அவனையே வினாவ வேண்டுமென்று உறுதி செய்து மீண்டும் நாவமரத்தண்டை வந்து சுமுகனைப் பார்த்து மித்திரை பட்ட காலிலேயே படுங் கெட்ட குடியே கெடும் என்றாற்போல என் அபாயத்தினால் என் வீட்டையும் ஒருவன் பிடிங்கிக் கொண்டான் இனி நானென்ன செய்வேனென்று முறையிட வானரம் நன்றி கெட்டவனே எனக்குப் பொல்லாங்கு தேடின நீ மறித்து முட்டாள் தனமாய் என்னிடத்துக்க ஏன் வந்தாய் மூடனுக்கு உபதேசிததால் அவன் வீடுடையவன் வீடிழக்கப்பண்ணுவனென முதலை இதெங்கனமெனக் குரங்கு சொல்லத் தொடங்கிற்று.

ஒரு மரத்தின்மேல் கூடு கட்டி அதில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இரண்டு தூக்கணங்குருவி ஆலங்கட்டியுடனே கூடப் பெருமழை பெய்கையில் குளிரினாலே சளிப்பிடித்துப் பல்லு கிட்ட நடுங்கிக்கொண்டு ஒரு மரத்தடியிலொதுங்கியிருந்து வருந்துகிற வானரத்தைக் கண்டு உனக்குக் கால்கைகளிருந்துங் குளிர் காற்று முதலிய துக்கத்தை ஐயையோ நீயேன் அனுபவிக்கிறாய் நீயேன் வீடு கட்டிக் கொள்ளவில்லையென்று இரக்கத்தாற் சொல்ல அதைக் கேட்டு அத்துஷ்டக் குரங்கு ஊசி மூஞ்சிமூடாவல்லவனுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறையா எனக்கு வீடு கட்டுகிற சக்தியில்லை அதைப் பிரித்தெறிகிற சாமர்த்தியமுண்டு இதோ பாரென்று அதன் கூட்டைப் பிரித்தெரிந்தது ஆதலால் கீழானோர்கட்கு உபதேசிக்கலாகாதென முதலை அப்பனே நான் குற்றவாளியுன்பது மெய்யே ஆயினுமவன் பழைய சிநேகிதனாலோல் உன்னை கேட்கிறேனென வானரம் யெங்கே போய்ப் பகையாளியோடு போர் செய்து மடிந்தால் சொற்கமடைவாய் வென்றால் வீடு அடைந்து சுகமுறுவாய் முன்னொரு புத்திசாலி உத்தமனுக்குக் கும்பிடும் சூரனுக் குபதேசமும் காரியக்காரனுக்குத் தானமும் ஈடானவனுக்குத் தண்டமுஞ் செய்தாற்போலச் செய்யவேண்டுமெனமு தலை அதெங்கன மெனச்சுமுகன் சொல்லலுற்றது.

இம்மலையின்மேல் சதுரனென்னும் ஒருநரி பசியுடனே அங்கங்கே திரியுங்கால் ஒரு செத்த யானையை கண்டு அதன் தோலைக்கிழித்து இரைச்சியைத் தின்னும் வல்லமை அதற்கின்றமையால் அஃதங்குக் காத்திருக்கையில் அங்கே வந்த சிங்கத்தைக் கண்டு தண்டனிட அது நீ யாரென நரி நான் தங்களடியேன் தாங்கள அடித்தயானையைக் காத்துட்கார்ந்திருக்கிறேனெனச் சிங்கம் இது நான் கொன்றதென்று வேறொருவன் கொன்று எறிந்தானோ அன்றித் தானாய் மடிந்ததோ எப்படியிருந்தாலும் அதை நான் புசியேன் இதுவுனக்கு வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள்ளென நரி சுவாமி இது யோக்கியந்தான் பெரியோர்கள் தம் ஆண்மையாலேசம் பாதிக்கிறார்களென சிங்கம் அதைக்கேட்டு வேறொருவனத்திற்குப் போகப் பின்னும் அங்கே வந்த ஒரு புலியைப் பார்த்து அம்மான் நீ இக்காலன் முகத்திலேன் எதிர்ப்பட்டாய் இவ்வானையைக் கொன்று மிருகேந்திரன் யாதொரு புலி வந்தாலதற்கு தெரியாமல் எனக்கு வந்து சொல்லுவாய்னால் நானதைக் கொன்று யெறிவேன் நான் முன்னே ஒரு யானையையடித்து மூழ்கப் போனயிடத்தில் ஒரு புலி அதையெச்சில் பண்ணிற்று அது முதலாகப் புலியைத் தேடிப் பார்த்தும் அகப்படவில்லையென்று என்னுடன் சொல்லியிருக்கிறானெனப் புலி அச்சிங்கத்தின் உத்தரவைக் கேடு மிகவும் பயந்து மருமகனே எனக்குப் பிராணதானங் கொடுமெனச் சொல்லிக்கொண்டே ஓடிப்போயிற்று மறுபடி ஒரு வானரத்தைக் கண்டுமுன்னே வந்த துஷ்டனைக் கும்பிட்டுப்போக்கினோம் இரண்டாமவனைப் பேதித்தோம் இப்போது இதன் கையால் இதைக் கிழிப்பிக்க வேண்டுமென்று இப்படித்தன்னுள்ளே நிச்சயித்துப் பின் புவானரா நீ நெடுநாளைக்குப்பின் புந்தாய் மற்றும் பசித்திருக்கிறாய் எனக்குச் சிங்கம் கொடுக்க இவ்வானிரைச்சியை நீ கொஞ்சம் தின்று சிங்கம் வருவதற்கு முன்னே சீக்கிரமாய் ஓடிப்போவெனக் குரங்கு அதைகேட்டு யானையைக் கிழிக்க அதைப்பார்த்து நரி வானரா சிங்கஞ் சமீபத்தில் வந்து இனி நீ விரைவிலோடிப் போவென! அதைக்கேட்டுக் குரங்கு பறந்தது

பின்பு அது பின்னந்தவிடத்திலிருந்த மாம்சத்தை நரி தின்னுகையில் அங்கே வந்தவேறொரு நரியைச் சண்டையிட்டுத் துரத்திதான் வேணமட்டும் இரைச்சிகளைத்' தின்றது ஆதலால் நீ அம்மகரத்தை கொன்று உன் வீட்டில் சுகமாயிரு வேறொரு தேசத்தில் சௌக்கியமெல்லாங் கிடைக்குமாயினும் தனக்குச் சிநேகம் அச்சொருவனும் இல்லாவிட்டால் சித்திராங்கன் போல தீங்குகள் அனுபவிக்க வருமென முதலைச் சித்திராங்கதனுக்கு எப்படி அவஸ்தை நேரிட்டதென வானரஞ் சொல்லத் தொடங்கிற்று.

அயோத்தி மாநகரத்திலிருந்த சித்திராங்கன் என்னும் ஒருநாய் பஞ்சத்தினால் சோறு கிட்டாமல் மறுதேயத்திற் சென்று ஒருகிருகஸ்தன் வீட்டுக்குப்போய் அவ்வீட்டுக் கரிசோறுபோட்டு ஆதரித்ததனாலன்று முதல் வெகுநாள் வரைக்கும் அங்கேயிருந்து ஒரு நாள் சரசமாய் வீட்டுக்கு வெளியேவந்து வந்தவுடனே அவ்வூர் மற்றைநாய்கள் இதன் மேலேவிழுந்து அநேக விடத்தில் கடித்து அந்த உதிரமாம் சங்களை வெளிப்படுத்தினத்தினால் சித்திராங்கன் மிகவும் துக்கமடைந்து என்ன பஞ்சம் வந்தாலும் சுயதேசத்தை விட்டு வரலாகாதெனத் தனக்குள் தேறிமீண்டு அயோத்திக்கு ஓடிவந்த மாத்திரத்தில் அதற்கு இறவாகிய நாய்கள் சித்திராங்கா அத்தேயம் எப்படியிருக்கிறதெனச் சித்திராங்கன் அத்தேயம் செழிப்பாயிருக்கின்றது மாதர்களும் தயாசாலிகளாயிருக்கிறார்கள் சுகாதிமித்திரத் துன்பமில்லை ஆதலால் இவ்வவஸ்தை நேரிட்டதெந்றது ஆனதுகொண்டு தன்னிடத்திலிருப்பதுபோலச்சுகம் வேறில்லை யென்கின்றனென முதலை அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுப்போய் அவ்வண்ணமே எதிரியுடனேபொருது அதன் வீட்டை மீட்டுக்கொண்டு அங்கேயே வாழ்ந்திருந்தது ஆதலால் பராக்கிரமத்தினால் பாக்கியம் வழித்தேடி வந்தடைகின்றது.

நான்காவது லப்தஹானி அல்லது பேரழிவு முற்றிற்று.

ஐந்தாவது : அசம்பிரேக்ஷிய காரியத்துவம். அல்லது ஆய்ந்துசெயல்.

சோமசன்மன் அரசன் மக்களை நோக்கி யாவநொருவனுடைய தீச்செயல்களைக் கண்ணுற்றாயினும் செவியுற்றாயினும் அறிவுடையோன் அதைப் பிரியலாகாது அங்ஙனம் ஆகையினால் வெள்ளறிவனென்னும் பெரிய ஒரு மயிர்விளைஞன் பணிபத்திரன் என்போனது கருமம் கண்டு வழிதேராமல் அங்ஙனம் புரிந்து இடருற்றனனென அதைக் கேள்வியுற்ற இளங்குமரா அஃதெவ்வாறு இயம்புதியென் வினாவ ஆசிரியனுரைக்காயினான்,

அவரசக் கண்ணதாய் பட்டணபுரி வாசியாகிய மணிபத்திரன் என்பொன் நன்னெறி பற்றி ஒழுகலான உளதாய் நன்குரலால் பரிபவமுற்று இவ்வறுமை கெட்டது சீச்சீதயை சாந்தி முதலான குணங்கள் பொருளில்ளாதாரிடத்தில் விபரீதமாகத் தோன்றுகின்றனவென்று கணந்தோறும் ஆகுலித்துக் குடும்பப் பாதுகாப்பின் ஏக்கத்தினான் அறிவு மழுக்கமடைக்கின்றது தானிய முதலிய பொருளிலா வீடு இக்காடு ஒக்கும் அவன் கல்வி முதலிய குணச் சிறப்புற்றான் ஆயினும், மணிதர் எண்ணிக்கையில் உறான் இங்கனம் பலவகைத் தாயவற சிமிமையினான் எழுதுகின்றது ஆதலால்பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பளெதைத் துணிந்து மணிபத்திரன் லகளவளர் கையில் பதுமநிதி நீத்தோன் மடிவமாய் அவன் கனவில் அடைந்துயான் உன் ஒழுக்கத்தால் நட்புலனாக நாளை இவ்வுருவத்தோடு வருவேன் அப்போது என் சென்னிமேல் தண்டத்தால் புடைப்பையாயின் குன்றாப் பொற்குவை ஆனேனெனக் கேட்டு அவன் துயில் ஒழிந்து அக்கனவி உணமையோ அன்றேல் இஃது எப்போழ்தும் எனக்குளதாய் பொருட் சிந்தையிந் தோற்றமோயென்று இங்கனம் மருநாள் கருதிக் கொண்டிருக்குங்கால் இரவில் கண்டாங்குவந்த இந்நீத்தேரனைக் கண்டு நிகழ்ந்த கனவு மெய்யெனத் துணிவுற்று அவன் சிரமெல் ஓர் தண்டங்கொடு தாக்க அவன் பொன்மயமாய் ஒளிவிட்டு நின்றமையால் ஒன்றிற் பொதிந்து விட்டிலவையா நிறபுழி வனில்லாட்கு நகங்களைந்து கொண்டிரு மதமயிற் வினைஞனை நோக்கி உனக்குச் சிறிதும் புலப்படுதற்க எனவற்புறுத்தி விக்க அந்நெறி நிற்பளென மேற்கொண்டு வீட்டிற்சென்று அறிவியை அழைத்து வந்து அன்னோன் மண்டையில் கோலகொண்டறைவன் அவன் சுடா விபசுமபன்னானெனத் தேறி மற்றைநாள் துறவிகள் குழுவிற்சென்று மிகவணங்கி நீவிர் எத்திறத்தோர்க்கும் அறிவுணர்த்திக் கரையேற்றா நிற்கின்ற நீர் மற்றும் எவ்வெலா இல்லத்துக்குக்கும் பிச்சைக்கு ஏகா நிற்கின்றீர் ஆதலாலித் தினம் நாயினேன் சிறுகுடிலுக்குத் தேவரீர் கூட்டத்தோடு எழுந்தருள்வீராக வென அவர்களில் தலைவ்ன் இம்மாசு தீர்ப்போனை நோக்கி நாள்தோறும் அந்தணர் உன் மனைக்கு வராநிற்க நீ இன்றைக்கு எமக்கேன் இயம்புகின்றனை அவ்வேதியரையே அழையாயென அக்காலையிலவ்வித உம்மட்டுப் போறச் செயல்கல் இருக்கின்றமையான் அறிகின்றரேன் ஆதலால் நீ விரென வேண்டுகையை எட்டுனை பிமறாமல் திருவுளம் வைத்தருள் வீரெனப் பழிவாக மொழிந்து அவர் கரத்தைபற்றி இல்லிற் கொண்டுவந்து அம்முனிபின கபாடத்தில் உலக்கையால் சாத்தின அளவில் அவன் களைந்து நிலத்தில் அடியற்ற பாலைபோல் வீழ்ந்தனன் இதற்குள் தபசி குழாம்வந்து மெய்மறந்து கிடக்கின்றவனைப் பார்த்தளவில்

பேரிரைச்சலிட இக்கலிபலியை அவ்வூராள்வோன் காவலாள்கள் கண்டு ஆண்டெய்தி அந்நாவிதனைப் பிணித்துத் தந் தலைவன் பாற்கொடுமோய் விட அவ்வூராணி மஞ்சிகளை நோக்கி இஃது என் செய்தனையென உருக்கி வினாவ அம் மங்கவன் அவ்வணிகளை விழித்து உன் பாலநிக எந்தது என்னையொத்தவன் அவனொன்றும் உரையாதிருந்தான் அதன்மேல் அதிகாரத் தலைவனம பட்டனைப் பார்த்து இவனாராயாமல் இகருமம் புரிந்தனனாதலால் இவளைக் கழுவேற்றுக் இதான மடினனொரு பார்ப்பினி பாமரிசியாமல் இயற்றி கைருமத்தால் முக்காவைக் குறிக்கி ஆகுலித்தாவென மணிபத்திமன் இன்றுலக்கனம் அருள்வாயென அவ்வூராளி சொல்லுவதாயினான்.

உச்சயினிபுரத்தில் வதிந்த தேவனாமனோ வேதியனென்போன் மனைவியோடு இல்லற நடாத்தும் நாளில் குழவியில்லாக் குறையால் இருவரும் ஓர் கீரிப்பிள்ளையை மைந்தனைப் போல கருதி வளர்ப்புழி ஒரு மகவுண்டாயிற்று அம் மதலையை ஓர் நாள் தூங்கிவித்து கணவனைப் பார்த்து யான் உலகத்தின் பொருட்டுச் செல்லாநின்றேன் நீர் நங்காள் முளையைப் பார்த்திரும் ஓர் வேளை கீரி கடிக்குமென்று இங்குநனம் வகுத்துத் தண்ணீர்க்குச் செல்லப் பின்னர் அக்குழந்தை தொட்டிலில்கண் வளர்ந்தது. அவ்வந்தணனும் ஓர் தடாத் கருமவயத்தனாய்ப் புறஞ்செல்ல அத் தருணத்தில் ஒரு கிருஷ்ண சர்ப்ப மபிலத்தினின்று புறம்போந்து தொட்டிலின் மேல்செல்லா நிற்க கண்ணுற்றங்குலம் அதை அக்கணமே விரைந்து பற்றி உதரிக்கொன்று பலகண்டங் கண்டு குறுதியாற் பூசற்ற முகத்துடனே தனது ஆற்றாலைக் காட்ட விரும்பி விரைந்து துவாரமுமாக வருகையில் வந்தபார் பினி செந்நீரால் நிறைந்த அதன் வதனத்தைப் பார்த்தளவில் அது தன் பிள்ளையைக் கடித்து மடித்ததென்று துள்ளித் துள்ளித் துனுக்குற்று நீர்க் குடஞ்சிதைவுறும் மடிதன் தலைமேற் போட்டுக்கொன்று உடனே உற்புகா நிற்கையில் மகனு றங்குதலையும் அருகே கரும் பாம்பின் துணிக்கைக் குவையையிங் கண்டு அந்தோ கெட்டேன் யான் என் அருங்குழவியை நனகார மவின்றிக் கொலை செய்தேன் எனச் சோகமுற்றுப் புலம்பா நிற்புழி அவள் தலைவன் ஆண்டையதிக் குழந்தை இதோ யிருக்கையில் நீ வெறுமையேன் மக விழந்தேனென்று ஏன் கழறிக்கலுழ்க் கின்றனை என்னடி பெதாயென் மனைவி நீர் யாதோ பேதாய் என்மொழி தள்ளிப் போனமையால் அதன் பயனிதோ வாய்த்தது இதுமிக்க அவர் வினன் முடியுமேல் சக்கரஞ் சுழன்றதை ஒத்தென அதெவ்வண்ணம் உரைத்தியென்ன உரைப்பதாயினாள்.

அமராதி நகரத்தி புற்றிருந்த வேதியர் நால்வர்மிடியால் துன்புற்று இப்பொழுது யரமடைந்த பொருளின்மையை இன்மையாக்கும் இடம் நாடிச்செல்வோமாக பொருளில்லார்க்கு வனநடுவதி சலினும் இன்பிலையென்று இங்கனம் கடைபித்து நால்வரும் மறுதேயம் போகா நிற்கையிலக்ஷிப் பராந்திக் கரை அணித்தாகப் பைரவ நந்தியென்னும் யோகி ஒருவன் எல்லாம் வல்லோனாய் வீற்றிருக்கின்றவென அறிந்து அவ்விடத்தில் அவனுழையச் சென்று இயன்ற மட்டும் பூசிக்க அத்துறவி அவர்கள் வழிபாட்டிக் கிறங்கி உம் வர விகாரணம் ஏதென அவர்கள் அடிகளே எம்மை நலிகின் குரவைத் தோலைப்பான் மிக்க பொருட்குவை கணிவின் செம்மை யாலன்றி எய்துவதன்று. ஆதலின், இதன் நிமித்தஞ் சாந்துணையும் முயல் வேண்டுமென்று துணிந்து ஈண்டுநும் சரண் அடைந்தோம் இனித் தேவரீர் எம்விழவை முடிப்பீரேல்

எம்முயிரைதும் மால விடுது மெயோகி யிவர்கள் பரபரப்பையுங் கடைப்பிடியையும் உணர்ந்து நான் குகதியைற் சிந்தித்து அன்னோ தீரநோக்கி நீர் இமயகிரி நெறிபற்றிப் பிசகாது போமின் போவழியென வாத்தியாண்டு விழுமோ அதற்கு ஆண்டு சித்தியசய என்றுரைத்து அவர்கள் தலைமீது நான்கு திரிச் சீலைகளை வைத்தபின் அப்பொன்விருப்போர் அங்ஙனம் அவர் ஆணையைச் சிறைமேற்றாங்கி இமய மலையிடத்திற் போகச் சிறி ஆறுகடக்கையில் ஒருவன் வாரத்தி வீருந்தது அக்காலை அன்னவன் அங்குத் தொளடுப்பாரப் புழித்தாமிரக் கனியாயிருக்க அவன்றனை விட்டு கடந்த ஏணையோரை மித்திரநேநும அமாக் கெடத்தா மிரக்கொண்மின் எனக்கேட்டு மூவரும் பேதாய் இக்காலென்றையன இகது எத்துணைப் பெறினும் நமனடிமை யெட்டுணையும் அகலாது. ஆதலால் யாமுன் செல்லுது மெனவுரைப்படி அலாமு செல்லா நிற்க அவனதன் ஆற்றல் அளவு செப்புவாரி கொடுவந்த நெரிவ கன்றவன் பிந்நா முந்நாக் கூறிய அம்மூவரும் ஓர் கூப்பாடு சேம்பை போவழி அங்கொருதவன் தலைத் திரிவிழ் அங்கனந் தொட்டு மற்றோரை நோக்கியீழ் பெள்ளிகளைக் கைக்கொடு மீளவே மெனயவ் விருவரும் முயற்படப் பொற்குவை யிருக்கும் ஆதலால் யாம்மேன அவாபோய் பின்னும் அவனுவெனை போன இராசியில் தன்வலிக்கு இயன்றன சுமந்து சென்றனனென பின்பு அவ்வெஞ்சிய இருவரும் நடக்கையில் ஒருவன் சிரத்திரி நிலத்தில் வீழவும் அவன் தோண்டிக் காண்புழிப் பொற்றிரள் இருந்தமை யாலவன் களிம்பின பெருக்கிலமிழ்ந் தினவனாய் நண்பனே நம்மிக்கை மட்டுஞ் சொன்னத் திரள் கொடுசெல்லுது வருதியென அப்பேராசைப் பேதை யறிவிலாய் முன்னே மணித்திரளிருப்பனவாய் ஆதலால் நான் செல்வனெனப் பின்பு அவன் யான் இச்செம்பொன் எற்றுக்கொண்டு உன் வரவு நோக்கிக் கொண்டிருப்பன் நீ விரைவில் வருதிறென அவனங்ஙனம் ஆகவென்று அகன விட்ட கலவுழிவெயிலின் வருந்தி பசி நீர் வேட்கையால் சித்திநெறி தப்பி இவன் னுழல் கையில் அங்கொரு மனிதன் தளியில் ஒரு சக்கரஞ்சுலவும் அவனுடலெங்குஞ் செந்நீரால் மூழ்கியிருக்கவுங் கண்டு அவனை நோக்குற்றி நீ யாவன், உன் தலைமேல் இந்நேமிசுமுவை தென்னையென்று இம்மாற்றம் வினாவ அளவில் அவ்வாழியினு வச்சிமீது வந்திருக்க அவ்வேதியன் துணுக்குற்று இதென்ன கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டாற்போல ஆயிற்றெனக் கவலையுற்று இந்நேமி என் மத்தகத்தின் மீதுறுவ தென்னையென முனசக்கிரி மொழியலுற்றனன். இதுகாறும் எனக்க நுபவமிருந்தது இக் காலையில் மற்றொருவன் சித்திதரியோ டெய்தி உசாவுவன். அப்போழ்து இவ்வாழி அவன் தலையைப் பற்றிக் கொள்ளுமென்று எனக்குக் குபேரன் வரமிருக்கிறதென அச்சகரத் தலைப் புதியோன் பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்ததுபோல எனக்காயிற்றென்று தன்னிற்க வன்று நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து பண்டைநேமித் தலையனை நோக்கி நீயிங் கெய்தி எத்தனை நாளாயின விளம்புதியென அவன் எனக்குக் காலவரை யறை தெரியாது இராமண அரசியற்துங் காலையில் நான்மிடிப்பட்டு இங்னென்னைத் தச்சிகிறானென்ற நரியை வைது கழுதை தன் பெருங்குரல் முழுதும் திரந்து பாடிற்று.அப்போதவ் வழுநா விழிப்புற்றக் கழுதையைக் குண்டுருட்டாய்ப் பிணித்து நையப் புடைத்தனர் நரியதைக் கண்டு மாமா என்மொழி தள்ளி யிசைபாடின்மையா லிப் பயனடைந்தனை யென்றி கழ்ந்துரைத்ததெனச் சக்கரதரன் நன்மொழி வினவியு மந்தரவெனனுந் தந்துரையன் மரணமுற்றனன் என் பொன் வாய்ப்பினன இஃதெவ்வண்ண முளதாயிற்றறி யுமபுத்தியென சக்கிரி சொல்வதாயினான்.

நாராயன நகரத்தில் மந்தரனென்னுந்தந்து வந்யன் பலவகைப்பட்ட வஸ்திர நெய்துவரு மூதியத்தான் மனைவியோடுண்டு உடுத்துக் காலந்தள்ளி வருகையில் அவன் தறி முறிந்தமையால் மரம் வேண்டுற்றுக் காட்டிற்ப்புக்கானாகத் திரியா நிற்கையில் ஓர் பெரிய வாலையைப் பார்த்து வெட்டத் தொடங்குழியதன் மேலிருந்த யட்சகன் இவ்வென்னிடத்தை வருகத்தே நீயிருப்புற்றத்தை வெறுப்பின்றித் தரா நிற்பேன் என சாலியள் நானென்னில்லம் புகுந்தெவரை யுமுசாவி யவர் சொன்ன வண்ணங் கேட்பேன் என்றவ் வண்ணம் வீடு நோக்கி வருங்கால் நெறியிலெதிரந்த மித்திரனாய் நாவிகனை என் செய்வ தியம்புதி என அன்னே நீராச்சியங்கேள் நீயரசு நன்மை வச்சுமரவேம் என அதைக்கேட்ட பின் நடந்த செய்தியைத் தன் மனைவியாகிய சாலிக்குத் தெரிவிக்க அம்மடந்தை இராச்சியத்திற்கு வரம்பிலிடை யூறுகளிருக்கின்றன ஆதலானது கேட்கற்பாற்றன்று வேறொரு வதனமுமிரு சரமுங் கேட்பையாயன்றிலசத்திற் சிறுசீரை நெய்தானம் மில்வாழ்க்கை செல்வனக்கும் என அதை சிரமேற்கொண்டு மீண்டு மவ்வனத் தருகிற் சென்றவ் வியக்கனை நோக்கி எனக்கு மற்றோர் சென்னியு மீரத் தமுந்தருதி என அவன் அங்கனமாக எனச் சொல்லிய வளவில் வினாய் வாறடைந்துவப் பெய்தித் திருவிக்கிரத்திற்கு வருகையில் மார்க்களில் விபரீதத்தைக் கண்டித்தோரி ராக்கதனென்றெண்ணுற்றுத் தலையா லொருகல்லெறிந்து கொன்றனர் ஆதலாற் பாலது பிழையாதென்றுணவுற்று வல்லேகா வீணாசை கொள்ளார் அங்ஙனம் வீணெண்ணங் கொண்டு கிருபண னென்போன் கேடுற்றனன் என சொன்ன சித்தி அக்தெவ்வாரியம்புதி என்னக் கரசரன் சாற்றலுற்றனன்.

பண்டாபுரத்திற கிருபன சருமனென்னுமொரு வேதியனிரந்து வயிறு நிரப்பி பெஞ்சியதவங்களைப் பெய்து நிரப்பிய பானையைச் சிங்கத்தின் மீதிருத்தி யதனடியிற் படுப்பன் இங்ஙனமொருகுகையிலோர் நாட்கிடந்தவாறே சிறு விலைக் காலமெய்தியிப் பண்டம் விலைவிப் படுத்தியப் பொருட்கோர் காராடு கொண்டது பல்கிய பின்னரவற்றையா விற்குமாறியல்லா யெருகிய பின்னரவற்றை வாம்பரி கொள்வேன் என்று சொல்லிப் பின்னப் பரிக்குட்டிகளினின்று விருத்தியாகும்படிச் செய்து பின்வற்றை விற்றியான் திரண்டயான மிகவும் செல்வமுடையேனாவேன் பின்னோர் பார்ப்பனக் கன்னிகையை நாடி மணம் புரிவேன் அம்மாதகட்டோர் மகவுளதாம் அது தவழ்கையில் யான் பெண்டீரை நோக்கி அடிபெண்னே குழவியையெடு வென்பேன் அவள் பணியூற்றத்தாலெடாள் அப்போதியானலட்கிங்ஙன மொருதை கொடுப்பாலென இங்ஙன மெண்ணம் மிட்டோருதையுதைக்க யவ்வுதை யரிசிப்பானை யிற்றாக்கியத் துடைபட்டிருந்த பண்டமுழுவதுங் கொட்டுண்டிறைந்து பயன்பெறாதாயிற்று ஆதலால் வீண் கற்பனை கற்பித்தாலாகாது என அதைக் கேள்வியுற்ற பொன்வாய்ப்பினன் உன் மீது குற்றம்யாது இதுபற்றுள்ளததின் பெருமை கிருபணத்திவத்தினாற் சந்திரசேய ராசனபுற்றனன் என சக்கரன அஃதெங்ஙனமாயது என சுவர்ணசித்தி சொல்லுகின்றனன்

அயோத்தியா நகரத்திற் சந்திரசேனனென்னு மரையன்றன் மகன் வலிமுகத்தோடாட வயாவதின மிக்க வேட்கையைக் கண்டு பற்பல வலிமுகங் கொணர்ந்து சாலையில் வளர்ப்பிப்புழி அங்குமடையனுக் குங்குற்றேவல் செய்வோர்க் கும்பகை மூண்டமையறிந்தவற்றுளோர் சதுர்ப்பாடுடையமுசு இவனகலா நிகழ்ந்திருக்கின்றமையா லிவ்விடந் துறந்து காட்ட கம்புகுவேம் என அதைக்

கேட்டவாரைக்குழு நீ மூடத்தன்மை யாலறிவிழந்து பலபல பாடி பிதற்றுகின்றார் இங்கரையனை யடுத்தப் பலவண்ண வண்டுகளுண்டு குழீ இயிருந்தேகம் இந்நலத்தை வலியவீசி வனத்திற்றழை தின்றுழல்வது நன்றன்று யாதொனறெய்தற் பாலதோ அஃதிங்ஙனேயெய்துக என இம்மொழி கேட்டக் கிழக்குரங்கு தன் குடும்பத்தோடு வேற்றிடம் புக்கது பின்னர் ஓர் நாட்பணி செய்வோன் மடையனைக் காண்டத்தாலோசி யெறிந்தமையானவனை எரி கொள்ளி கொண்டெறிந்தான் அக்கனற்பொறி வைத்தூறி பற்றிக் குதிரைச்சாலை யாவற்றினு மூண்ட கனத்துள் பரிகளிற்கிற வெறிந் திறந்தனவுடற் பாதிகது வீழ்ந்தன சிலகண் முதலியவுறுப்புகள் வேந்தன இச்செய்தி யரசனறிந்தக் கணத்திற் குதிரை மருத்துவரைக்கூய் அவ்வகவ வேக்காடொழிதற்கெது செய்யலாகாது என அவ்வா மரத்திரர் குரக்கினெய் யாலன்றிக் குணமுறாதி என அண்ணலுடனே ஏவல் புரிவோரென்ன மேறிட்டு இவ்வானரக் குழுவைக் கொலை செய்திப் பண்டிகா சொல்லியாங்கு புரிந்து குணமுறு விமின்கள் என்றேவ அவான்னவர் செய்தனர் இதையும் முதுக்கடுவனறிந்து பெரிதும் வருந்தி யிப்பழி வாங்குவேனென்று துதிசெய்து காட்டகத்துத் திரிதருகையில் வழியின் மிகப்பொலியுள்ள ஒரு பெருஞ்சரசசைக் கண்டிக் குளத்தக்கது மககண்டப் பின்மையினிவணோர் பெரும்பியே யிருக்க வேண்டுமென்றுள்ளிச் சேய்மைக் கணின்றோர் தாமரைத்தனைப் பிடுங்கிய் தனாளத்தினானிரை யுறிந்து குடித்தது இதையாண்டு வந்த ரணங்கன் கண்டத்தினின்று மரக் கடத்தினரு குற்று உன் சதுரப்பாட்டை மெச்சி நான் பிரசன்னமாயினேன்

இவ்வென மணிவடத்தை யேற்றுக்கொள்ள எனத்தனகளத்தின மானாயைக் கழற்றிக் கொடுத்தது. அப்போது குரங்கு பைசர்வத்தை உதகத்திலுனக்கு வலியெவ் வளவிருக்கின்றது அப்பைசாசம் ஆயிர பெயரொருங்கே நீரிலிறக்கினும் வரைப் புறம் போகவொட்டேன் என இதைக் கேட்ட வலிமுகம் உனக்கு நிரம்பவுணவு கொடுவருதல் என்றல் விரத்தின மாலையைக் கழுத்திலணிந்து கொண்டு சந்திரசேனனே வரையன் பதிபுக்கின்றவனைத் தரிசித்து சுவாமி உஞ்சோறு நெடு நாளுண்டு வளர்ந்தேன் ஆதலாலும்மைக் கொணரலாயினேன் எனப் பணிந்து இச்சக்கரத்தால் பிடிப்பட்டவனென அதைக் கேட்ட வேதியன் ஈங்குவலகி நீர் தருபவரெனப் பூரவசக்கிரி பசிதாகம் இவ்வழி வருந்துதலில்லைமுழுது மின்பே நுகரவேண்டும் இஃது நிதிக்கோன்நிதியைக்கவாவான வருபவர்க்கச் சுறுத்தும் பொருட்டு வைத்திருக்கின்றது இவ்வச்சத்தால் யாவரும் இங்கு வாராரென்று இங்கனம் நிகழ்வன யாவுஞ்சொல்லி இப்போது எனமெய்க்கு ஆற்றப்பெறாத வேதனையுளதாயிற்று ஆதலால் நான் செல்வனெனச் செல்வழிச் சென்றனன் பின்னர் முற்கூறிய சுவர்ண சித்தி சொல்லியாங்கு நெடுநேரம் இவன் நெறி நோக்குற்றிருந்துங் காணாமையால் தேடி வந்து அவன் சென்னியில் சக்கரஞ் சுற்றுகின்றமை கண்டு ஐயுற்று அருகெய்தி நண்பனே இதென்னையென அவனிது பேராசையின் பயனெனச் சுவாணசிகதி ஓகோ இது பிள்ளை வரத்துக்கு போனவிடத்தில் புருடனைப் பறிகொடுத்தால்போல் ஆயிற்றேயெனச் சற்றுக் கலங்கிபின் வெள்ளறிவோர்க்குக் கல்வி பயிற்சி சிறிதுளதாயின் பிரனறிவைக் கேளாது செத்த சிங்கத்தை உயிர்ப்பிக்கின்றவர்போற் கேடுறுவார்களென அதை கேட்டுச் சக்கரதான் அதெங்கனமென வினாவப்பொன் வாய்ப்பின்ன இருகின்றனன்.

துளசாபுரனென்னும் மூதூரில் நால்வர் ஒருசாலை மாணாக்கராய்க் கல்விபயில்கையில் அவர்களில் மூவற்கு மந்திரவித்தை கைவர அப்போதவர்கள் அரசனையடுத்துப் பெருமபொருள் ஈட்டுதல் அன்றோ வித்தையுணர்ச்சிக்குப் பயனென அதுகேட்டு அவருள் ஒருவன் வாருங்கள் நம்முள் இவ்வொருவன் கல்வியறிவிலன் ஆதலால் இவர்கீட்டு நம்பொருளிற் கூறுகொடேம் ஆதலால் இவர் இந்நொடியில் தானே தன் இல்லத்திற்கு ஏகப்பாலனென அதைக் கேட்டு மற்றொருவனிவன் கல்விக் கல்லானாயினு மிளைமைதொட்டு நம்மோடு விளையாட்டயர்ந் தோனாயினானனறியு நம்மினு முலகநடையிற் றேர்ந்தவன் அரசன் மாட்டுல நடையறிந்தவனிலுங் கல்வி மாத்திரம் பயின்றோன் புகழெய்தா னாதலாலிதற்கு நாலிலோர் கூறுகொடுக்கும் என அதையெவரு மொப்பிப்பின்பு நால்வரும் வேற்றுத்தேயம் நோக்கிப் போவழியங்கே யோரடவியிலோருயிர் நீத்தலரிமா கிடந்தமை கண்டொரு வனாம்பிழைக்க கற்றவித்தையை யிவ்விறந்த தன் பாலியத்திற்றெளீவோம் என் அதையுலக நடை வல்லோன் கேள்வியுற்றிவ் வரிமாவைச் சீவிப்பிப் பினிகதெல்லோரையுந் தின்னாது விடாது இதன்பாற் பரீக்ஷை செயலொழியற்பாலது என் பலவகையான் மறுத்தனன் அவ்மூவருமன்னன் மொழியையறிந்து செருக்கினாலச் சிங்கத்தையு யிர்ப்பிகத் தொடங்க மற்றவனித் தகுதியில் செயற்குச் சதுரவானாவான் சேய்மையாகற் பாலனென்றுரைத்தவன் நீளப் போயோர் நெடுமரத்தின் மிசையிருக்க பின்னரிவர்களும் மறவிலங்குக் குரிதந்த மாத்திரத்திலது மூவராவியையும் வாங்கிற்று ஆதலால் கல்வியினு மறிவு பெருமையென அப்போது*..ரிஇறது நாரணமன்று அறிவுடையோன் வீட்டிற் பலகப் பமைத்திருந்து முயல்கின்றனன் முன்னாயுரம் புத்தி மல்லாந்தையும் நூறு புத்தி தொங்கினதையும் ஒரு புத்தி நீரில் விளையாட்டதையுங் கேட்டிலையோவெனப் பொன்வாய்ப்பினன் அகுதெவ்வாறென நேமி திரிதலையன் விடை விடுக்கலாயினான்.

மகததேயத்திலே பலாபொய்கையிலறி வாயிரத் தன்னூற்றி வனென்றிரண்டு மீனங்கட்கு மோரறிவனென்னுந்தவளை நட்புளதாயிருக்குங் காலையிலோர் திவச மாண்டோர் வலையன்வந்து பிற்றை ஞான்ரீண்னடு கொழுமீன்களை வலையெறிந்து கவர்வேனாக வென்றுரை கூறியிறந்தமையை யறிவுற்றவம் மண்டூகந்தன்னுற்றாற் கறிவுறுத்துழியறி வாயிரத்தன் நரநீர நடை பசுவுங் கற்றுவல்லேனென நூற்றறிவன யமநிலை பெயரலாகாது யாதா கற்பாலதோவத் தீண்டேயாகுகவென அதைக் கேட்ட தவளை வாரீர் நட்டோரோ நானிதோ போகின்றேன் நீ விரு நடமினென அவ்விரண்டும் நீயோரறிவனாகின்றனை யாதலாற் பேரவை யானாற்போ யாம் வருவே மல்லேம் என் பின்னத்தவளை தன் குழவோடு வேறிடம் போயிற்று மறு நாள் செம்படவன் வீசிய வலையிற் சிக்கிய பற்பல மச்சங்களோ டகப்பட்டவறியா யிரக்கனைத் தலைமேற் சுமந்து நூற்றி வலைவாலைப் பற்றியும் நடக்கையிலிதை யோரறிவன் கண்டு தன் பெண்டீரை நோக்கி அறிவாயிரத்தனக்கு நூற்றறிவனுக்கு மிங்஧னன கேடெய் திற்று நானோரறித நீரில் விளையாடுகின்றேன் எனக்குதுகுலித்துச் சொல்லிற்று ஆதலல் மிக்கறிவோனுக்கு முழினாலிவ்வணந் துன்புளதாய்மென பொன்வாய்ப்பினன் நீள் செவியனை நன்மதி தடாநிற்றையிலிசை பாடிகட்டுண்டார் போற்போலுனக்கிப் பேரிடருளதாயிற்றென சரகர காரணன் அதெங்கன நிகழ்ந்ததுரையெனச் சுவர்ணசித்தி சொல்லலாயினான்.

நெடுஞ்செவியன் சுமதியென்னுங் கழுதை நரிகளிரண்டு மிடை விடாமலூரினர் பைங்கூழைமேய்ந்து வதைதிற்றக் குழியோர் நான விரைப்படைக்கத்தின் மிரண்டுந் தேக்கெறிந்து குந்தியிருக்கையில் நெடுஞ்செவியலிந் நிலவெறிக்கு மிரவிலெனக்குப்பொழுது கழிவின்றாதலால் பானகானஞ் செல்வன் என சுமதி நீள்செவிய நீபாடற் சகவுழவருன் குரலைக் கேட்டுத் துயிலெழந் துவனைப் புடைபார்கள் மௌன மயிருவென நீள் செவியனுனக்கிவ் விசையைக் குறித்துணர் வின்மையாசொல்ல அசை* .... அடைமனக்கியாங்கு கிடைத்தது வானவாச* ....மலத்தடமிரா நின்றது இதில் வைகரையிற் குதிப்*பவனுக்கனன் மணிகளகப் படுகின்றன வென வம்மொழி கேட்டுத் தோன்றலயானங்கெய்து வனேன் வானரமிகவு நன்கெனதாழ்ப் பின் மன்னன் சேனைக்குழாஞ்சூழ வானரத்தின் பின் சென்றச்சரசினணிறுத்துப் பின்னரக் கங்குற் கழிந்து விடியற்காலையில் சாகரமிருக்க மெழுந்தேந் தலையெழுப்பி நோக்கி நுமக்காதன விருப்புளதேலிகே நற்பற்பருவமெனக் கேட்டுக் காலான்கலோடு செல்லா நிற்கையில் வானரமரை பனைப் பார்த்தெல்லோரும்புக் கம்மணிகள் கொள்ளுதுமென அவன் அங்கனமாகவெனப் போக்கி பதாதிகள் வாவியிலிரங்கின மாத்திரையிலப் பாரிட மவர்களை யந்நீரி லமிழ்த்திச் சேரக் கொன்றது பின்பு சந்திரசேனன் சேவர்கள்யென்றி நெடுநேரஞ் சென்ற திதுகாறு மெய்தவில்லை என்று பிலவங்கத்தைக் கேட்க வானுறவோங்கிய வோர் மரநெடுங்ளையிற் பாய்ந்தேறி யாயை நோக்கி நீ என் குலமுழுதையுங் கொல்விதகாயாதலாலக் கடனை நானிங்ஙனங் கைக் கொண்டேன் நீ எனக்கனனந் தந்ததைப்பற்றி யுன்னையுய்த தேனெனவிப் பேச்சைக் கேட்டண்ண லிரங்கியத்தியாகை கொண்டு முயலுங் கருமம் கேட்டைக்காரா நிற்கும்மென் றுனனின வனாக் கோயிற்பக்கனன் அங்கனமாயகரும நீ புரிந்தமையாலஃதுனக் கித் துன்பம் பயந்தந்து நல்ல தினியானேகுவேனென வப்போது சக்கரதரன் குறைவுற்ற காலை பினட்டோர் பயன் படுகிறார்கள் அங்கனமாக நீயெற்றுறந் தெவ்வாறகலுதியெனச் சுவர்ண சிததிகள் வதுராக்கதனை பிடிப்புழி வானரம்கீ பசினமையாலது பிடிபட்டது ஆதலானா லிவ்வாழியை யஞ்சுனேனென சக்கிரியி தெங்கனமெனப் பொன்வாய்ப்பினன் சொல்லுகின்றனன்.

மதுரைபதி காவலனாய்ப் பத்திரனேக்கே மானுடைய விரத்தினாவதி யென்றும் பெரிய கட்டழகியாகிய மகளைக் கவரக் கருத்துற்றோரி ராக்கதன் போந்தற்றமி நோக்கிச் சின்னாட்டிரிவுற் றவ்வுபாய நடவான மகண்டோர் நாட்பதிலிருக்க வக்கன்னிகையது கண்டது நின்ற தோழி முகநோக்கி உயிர்ப்பாங்கி யிவ்வாக்க னென்னை வெல்லி மெல்லியும் வருத்துகின்றன னிதற்கேதேனுமோர் சூழ்ச்சி செய்ய வேண்டுவலெனவதுகெவிபக்க விராக்கதனிம் மாதைக் கவரும் பொருட்டு யாம் வந்திருக்கையில் லிவ்வெண்ணங்கொண்டே எம்மினும் வலிய மற்றொருவன் வந்திருந்தாலென் செய்வோமென் றச்ச முற்றரையன் குதிரைச் சாலையிலோர் வலிங்கருக் கொண்டிருந்தன ளங்கனமிருப்புழிப் பரிமாக் கொடுபோம் பொருட்டவனுற்றவோர் கள்வனிஃதெனைய வற்றின் மிக நன்றாயிருந்தமை கண்ட தன் வாயிற் கலினம் பெய்து புறத்தீர்த்து வந்ததண் மீதூர்ந்து வீட்டின் பானடாத்தாநிறகையி லஃதிங்குமங்கு மோடத் தலைப்படுகையில வனசம்மட்டியாலறைந்து பார்த்துச் செல்வனே செல்லாமை யாலக்கன்வனிது தாருமயங்கண்ட பற்பலமாக்களி லிஃகொத்ததைக் கண்டோமில்லை ஆலிஃதேதோ கிருத்திரமாயிருக்கின்றதென நுளைங் கலங்குறுகையி லக்குதிரை தொன்மரத்தின்

கீழீரத்தோடவப்போது மேலிருந்த கள்வன் விரைந்தாலின் விழைப்பற்றி தொத்தியத் தருமீதேற விராக்கதன் விளாசலுக்கஞ்சியோட்டினதைக் கண்டனன் அதைக்கண்டவம்மரமீதிருந்த வானரம் வதைக்கேட்ட சோரன் வெகுண்டு சீசத்தினலாலதைப்பற்றி வருந்த அரக்கன் குரங்கு வஞ்சகமுள்ளதென்றெண்ணி மீண்டும் விரைந்தோடனே*ன் ஆதலாலக் கெய்திய வி*னல்போலெனக்கு முளதாமென்றெண்ணி நம்மைக்குறித் தஞ்சிகின்னச் சக்கிரி* தெய்வமெதிற்பின் யாவருமிங்கன மிடுக்கணனுபவிப்பார் கேண்மோ விலங்கேகன்றிரி கூடாசலமொத்தமலைரிங் கடலொத்த வாழியுந்தானரக்கனும் பேராற்றலுடையானும் சுக்கிரன் குருவுமாக இவ்வண்னமொன்றுக் கொன்று குறைபாடின்றியிருந்து மவனைபொருகுரங் கனமானத்தாற் றலைதாழ்ப்பித்து ஆகலால் விதிவலி முன்மாவன் சூழ்ச்சியலியாயினும் யாது பயன்படும் அவ்வூழொன்றிப்பன றீயவு நல்வாய்விடும் இவ்வண்ணமே சிதடனன் கூனன் முக்கட்பேணிவர கட்கு முன்ன நேரிட்டதொன்று கேட்டிலை யோ வெனப் பொன்வாய்ப்கினன் அக்தென்ன மோவியும் புதியெனசக்கரதரன் சொல்லலாயினான்.

மதுபுரக் காவலனாகியமது சூதனனென்பவற்குமுக் கட்பெண்டோற்றிமையாற் சோதிடம் வல்லோரைக் கூவியதற்குச் செயற்பால தென்னெனக் கேட்புழி சார்வபௌம கேட்க்குதி ஏவனாயினும் சொல்லவேண்டு மங்கனமாராய்ந்து சொல்லின் சண்டை கருமனைப் போலாகுமென அரையான் அவன் யாதுரைத்தனனெனச் சோதிடம் வல்லோன் சொல்லலுற்றான்.

தண்டகாரண்யத்திற் சஞ்சரிப்போனாகிய சண்டைகரும னென்னூமோரிராக்கதத் தலைவனவனேரிட்ட வோரந்தணன் றோண் மேலேறி நடத்திக்கொண்டு போவுழியவ் வேதியனவ் வரக்கண்டி கண்மிக மெல்லியவாயிருப்பல்லிய வாயினவெணவரக்கண் நாநீராடி யீரம்புளர லெமடிவு நிலன்மீது சொல்வேன் எனக் கேட்டுச் சிறிதாறுமுன்னே தாங்கிப்போய் பிறகிராக்கதனோர் குளநின் மூழ்கப்புக் குழிப்பார்ப்பானைப் பார்த்துயானித் தருமஞ்செய்து வருகாறு நீ அடிபெயரற்க இங்குத்தானே நிற்றி எனச்சொல்லி பின்னர் ஸ்நானஞ் செய்தனன் அந்தணனிதைப் பார்த்தினன் மூழ்கிப் புரம்போந் தரனானாமிவன் வாயிற்றழலின் மூழ்காதிரேம் ஆதலானோடி யுய்யவதுலே நல்லவையம் நீராடிக் காற்புலரு முனிவனடவானலலோவோ வென்றும் தன் குட்டெரிந்துகொண்டு விரைந்தோடினான் அது கண்டவுடன் யான் வாய்பதறிக் கைகெட்டினது வாய்க் கெட்டாமலிழப்பற்றேன் கடிதிற்பிச் சென்று கவர்வே னெனினுங் கொண்ட நோன்பு குறையுறுகின்றது என்று மறுக்க முற்றாங்கே நெட்டுயிர்த்து வாளா நின்றனன் ஆதலால் யாது முய்த்துணரா தியற்றலாகாது எனச்சொல்லி பின்னர் பன்னூல்களையு நன்காய்ந்து கடைப்பிடித்து இங்முக்கணரிவை யாப்பார்க்க வொண்ணாது என்னையோ வெனினலி ரூபமகவுளதாயினதைக் காணலாகாதென்று நூற்றிணி பாம்மற்றும் மிகு சான்றோ கொழுக்கமுமாம் என் ஏந்தலம் மொழியுட்கொண்டக் கன்னிகையை வேற்றுழிவைத் தளித்த பின்னரவள் பூத்தமையானி வண்மனத்திற்கிபைபவனுகுப் பெரும்பொருட்கு வெத்தருவலெனத் தேயந்தோறு மணவோலை போக்கிமையைக் கேட்ட விரந்துண்ணு மண்டையாகிய வோர் குருடனுங் கூனனும் விவாக விரும்பான் மன்னன்பாற் புக்கனர் அவருட் குருடன்ரையனை நோக்கி நுங்கன்னிகையைக் கடிபுரிவது தக்கதென்றுள்ளி அவனுக்கு

மகட்கோடைநேர்ந்து அங்ஙனமே கடிமுடித் தளவிற் பொருடந்து நீட்கணமும் நீட்டியா மற்பரகேபம் போதி என்றனன் அவ்விடைகொண்டு மூவரும்பரதேயம்புத் திருப்புழி அவளக்கூனற் குவயமாயவனை நோக்கியிக் குருட்டுச் சவத்தை நஞ்சிட்டுக் கொல்லினா மிடையூறின்றி யின்ப நுகர்வோம் எனக் கேட்டு அவன் செந்தரம் பொன்றைத் தந்தனன்

அவளங்கையேற்றுக் கண்டித் தடுப்பின்மேல் வேவவைத்துப் பெறியிலையை இத்தசை நிற்குறிமத்திற் புகுகின்றேன் என அக்கண்ணறை யவ்வாறே பிளந்தழலாலெரித்துக் கொண்டிருப் புழியக் கிருட்டின சருட்டின வாலி கண்ணீற்றோக்கி யவ்வித்தினாற் கண்ணிரோகந் தீர்ந்து முன்போற் கண்டெரிந்தமை யாலிலரிருவமிவள் குருட்டுதலியா நகைத்து விண்யாட்டயர் வதைக்கண்டு காலனெறி காணும் பண்டை மாட்சிபோல் வந்து கூனனைப் பற்றியீர்த்துச் சீற்றத் தாற்றூக்கி அவன் முகத்திலெற்றிவளவிலவன் மூன்றாம் விழிமறை நதிக்கூனன் கூனு நிமிர்ந்து ஆதலாற்றெய்வ வொற்றுமையிருந்தால் யாவு நல்லவாமென சக்கரதா நல்லது நீ கிருகத்துகே குழி வழித்துணையோடேகு ஊர்வழித் தனித்துச் சேறளிமெல்லோரு முறங்குகையில் விழித்திருக்கையுந் தலையாயப் பொருபாலன் என நூலரைகின்றன இங்ஙனம் நூனறிகடவாவ வொழுங்கினன் புயக்கத்தினின்று மோர் வேதியனுய்ந்த வண்ண முயலாவன என சுவர்ணசித்தி அப்பா னவனுயலெவ்வாறு நிகழ்ந்தது என சக்கிரி சொல்வானான்.

நாசிதேயத்தனாகிய சக்கனென்பவனன்னையை நோக்கியானாரியன் கருமத்தாலோரூர்க்குப் போகுதல் விடைதருகுதி என அவ்வின்றாள் குழந்தாய் ஒருவனாவாயே கற்க எனக்கேட்டு அவன் தாயே நெறியூனறிபிருக்கின்றதே என அவன் மீண்டும் அப்பனே எகுதுளதாயினும் நீ நெறித்துணையின்றிச் சேரலாகாது ந்ன்று கூபத்தலோர் நண்டைப்பற்றியோர் களயத்திற் பெய்து கொடுத்து இதையேனுந்துணைக் கொடுபோக எவை அவ்வாறேயாய் மொழி மேற்கொண்டே குழிநெறியில்வேனிலால் வேசுற்றோர் தருநீதிலிற்கண் வளரா நிற்குமிடத்து யாண்டிருந் தோவயற்றீண்ட வந்தவோரா வெம்மட் கலயத்திற்பெய்திருப்பதென்னென்ற தனுட்டலை நீட்டுகையிலஞ்ஞெண்டிகுதோர் கராவென்றுணரவுற்றுக் கொடுக்கா லிடுக்கிக்கொன்றது பின்னரந்தணன் விருத்திப் பணியைப் பார்த்திகுதெங்ஙன மியந்ததெனச் சூழவுழி அதன் சென்னியை யவ்வல்வன் கத்தரிக்கக் கண்டித் துணைச்செயலுமிதுவே பரிந்ததது மாதாந்த வழித்துணையாற் பிழைத்தேன் தாயிற்றரந்தொரு கோயிலுமில்லை என்றது பொய்யாதென்றந நண்ருடக்கைக் கொடில்லம்புக் கன்னைக் கட்டாங்க நிலந்தோய வீழ்ந்து யணிவுதோன்றத் தழுதழுத்து வாழ்த்தி நிகழ்ந்த செய்திகளை விளம்பி யின்புற்றிருந்தனன் என பொன்வாய்ப்பினன் இது தக்கதே யம் மந்திரந் தீரத்தம் பெரியோர் சோதிடன் மருத்துவன் குருவின்னோர் பாலெவ ளெவ்வனம் பாவனை புரிவானோல வனவ்வணம் பேறுபெறுவன் என்றிங்ஙனம் னேமியானைத் தேற்றித் தன் மகனைடூக்கினன்.

அசமபிரேட்சிய காரியத்துவம் அல்லது ஆராவது செயலென்னுமைந்தரந் தந்திர முற்றிற்று. இங்ஙனம்- சோமசன்மனென்போன் ராசன் மக்கட்குரைத்த பஞ்சதந்திரம் முற்றிற்று.